

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 27

Utgitt 20 juli

1936

Kongelig resolusjon.

29 mai.

I henhold til skattelov for landet § 114, skattelov for byene § 106, begges punkt 3, utferdiges følgende regler om gjennomførelse av skattetrekk, gjeldende fra 1 juli 1936:

I. Om skattetrekk.

§ 1. Skattetrekk efter landskattelovens § 114, byskattelovens § 106, kommer i almindelighet til anvendelse overfor skattydere som har inntekter av den i paragrafenes punkt 1 nevnte art, og som ikke betaler sine skatter til de betalings-terminer som er fastsatt i skattelovene eller med hjemmel i disse. Skattetrekk efter nevnte bestemmelser anvendes ikke for skatter som betales i henhold til avtale om frivillig skattetrekk.

For skattydere som har inntekter av den i § 114 (§ 106) punkt 1 nevnte art og som innsender til vedkommende skatteopkrever begjæring om å bli trukket, kan skattetrekk settes i verk også før inntredelsen av ordinær betalingstermin. Det samme gjelder hvor skatteopkreveren finner at avventning av ordinær betalingstermin kan medføre fare for skattetap.

§ 2. Pålegg om skattetrekk — jfr. § 114 (§ 106) punkt 2 — sendes i to eksemplarer, hvorav det ene av arbeidsgiveren overleveres skattyderen. Pålegg til rederi om trekk i lønn for sjøfolk sendes i 3 eksemplarer, hvorav 1 av skibets fører overleveres skattyderen.

Pålegg kan gis for det hele skattebeløp eller for den ubetalte del av dette på den tid pålegget utferdiges.

§ 3. Skattetrekkets størrelse fastsettes av skatteopkreveren og skal utgjøre en viss procent av skattyderens samlede kjente inntekt i det tidsrum, som det trekkes for, heri innbefattet naturalinntekt og inntekt som erhverves utenfor det tjenesteforhold trekket gjelder. I trekkpålegget angis dog trekkets størrelse alltid i en bestemt procent av kontantlønnen hos vedkommende arbeidsgiver. Hvor den samlede inntekt overstiger kontantlønnen, omregnes derfor den fastsatte procent av inntekten til en procent av kontantlønnen.

29 mai. Som kontantlønn regnes enhver kontant inntekt hvori trekk efter § 114 (§ 106) punkt 1 kan foretas, uten fradrag for avkortninger, såsom avdrag på vanlige forskudd, husleie og trygdekassepremie. Tvunget innskudd i pensjonskasse kommer derimot til fradrag.

For personer som selv dekker utgiftene ved sitt erhverv i annens tjeneste, f. eks. handelsreisende med provisjonsinntekt, tas ved fastsettelsen av trekkprocenten hensyn til de utgifter som med nødvendighet antas å ville medgå til inntektens erhvervelse.

§ 4. Når det for en arbeidsgiver foreligger pålegg om trekk av en skattyders skatt til stat og kommune for samme skatteår, foretas trekket efter den høieste av de procentsatser som er fastsatt i påleggene.

§ 5. Det kan i almindelighet trekkes inntil 20 pct. av en skattyders samlede inntekt. Med over 20 pct. av den samlede inntekt kan trekk bare pålegges i tilfelle hvor inntekten efter de stedlige forhold og skattyderens forsørgelsesbyrde må anses for rummelig.

Trekket bør ikke overstige 30 pct. av kontantlønnen, undtagen hvor det gjelder biinntekt eller tilfeldig inntekt som finnes ikke å være av vesentlig betydning for skattyderens eller hans families livsophold.

For kelnere som får sin inntekt helt eller for den aller vesentligste del i form av drikkepenger fastsettes skattekrekket til 2 pct. av dagsomsetningen.

Når skatt, ilignet hjemmевærende barn som arbeider i foreldrenes bedrift, opkreves hos foreldrene, gjelder ikke de almindelige regler om begrensnings i adgang til å trekke i lønn.

§ 6. En skattepliktig kan kreve sig fritatt for trekk når han påviser at hans samlede inntekt i det tidsrum som det trekkes for, deri medregnet naturalinntekt og inntekt erhvervet utenfor det tjenesteforhold trekket gjelder, ikke overstiger det forsorgsbidrag han må antas for samme tidsrum i tilfelle å ville ha fått for sig og sin familie i bostedskommunen.

Han kan også kreve skattetrekket begrenset slik at det som blir igjen av inntekten, når trekkbeløpet er avholdt, ikke blir mindre enn det nevnte forsorgsbidrag.

§ 7. For en skattepliktig som er gift og som på grunn av sitt arbeide må føre to husholdninger (f. eks. en anleggsarbeider) beregnes det antagelige forsorgsbidrag efter normen for hvad den skattepliktige og hans familie vilde ha fått hver for sig. Dette gjelder dog ikke for personer som i sin tjeneste nyter fritt ophold.

Ved avgjørelsen av om den skattepliktige kan kreve fri- 29 mai tagelse for eller begrensning av skattetrekket, medregnes i hans inntekt også inntekt som hans ektefelle har. Hensyn kan også tas til inntekt som hjemmeværende barn har.

En skatteopkrevers avgjørelse i anledning av andradragender i henhold til §§ 6 og 7 er ikke bindende for skattekrav som står under innfordring av annen skatteopkrever.

Skatteopkreveren kan treffe endret avgjørelse når dette finnes begrunnet ved endrede forhold.

§ 8. Skattetrekk foretas ved enhver utbetaling som finner sted til vedkommende lønnstager efterat pålegg om trekk er mottatt.

Trekkbeløpet for den enkelte termin kan av arbeidsgiveren avrundes til nærmeste hele krone. Mulig gjenstående beløp inntrekkes i så fall ved siste trekktermin.

Forsåvidt angår skatter utlignet for skatteår forut for 1938—39 gjennomføres skattetrekk, hvor ikke § 9 medfører noget annet, i alle tilfelle i den orden påleggene innkommer til arbeidsgiveren.

§ 9. Foreligger pålegg om trekk i samme tidsrum for skatt til stat og kommune for samme skatteår foretas trekk overensstemmende med § 4 uten hensyn til tiden for påleggene. Det trukne beløp fordeler arbeidsgiveren med $\frac{1}{4}$ til staten og $\frac{3}{4}$ til kommunene. Ved overenskomst mellom statens og kommunenes skatteopkrevere og arbeidsgiveren kan det fastsettes en annen fordelingsmåte. Fordelingen foretas for beløp som er trukket fra og med første lønnsutbetaling efterat det siste pålegg innkom. Ved betalingen (innsendelsen) av trekkbeløpene gir arbeidsgiveren meddelelse om fordelingen. Dersom det i henhold til § 4 enten til staten eller kommunen trekkes efter en annen procentsats enn den som er fastsatt av vedkommende skatteopkrever, gis også meddelelse om procentsatsen.

§ 10. Forandringer i et gitt pålegg kan bare foretas av den skatteopkrever som har utferdiget det. Ønsker skattyderen å opnå fritagelse for, begrensning i eller annen forandring i pålagt trekk, må henvendelse herom rettes til skatteopkreveren. Denne treffer efter mottagelsen av henvendelsen snarest mulig sin avgjørelse. Om denne sendes straks meddelelse til arbeidsgiveren i 2 (for sjøfolk 3) eksemplarer.

Bortsett fra hvad der i § 4 er bestemt med hensyn til procentsatsen ved samtidig trekk til stat og kommune, kan arbeidsgiveren ikke på egen hånd gjøre avvikelser fra pålegget. Han kan således ikke innrømme henstand med, fritagelse for eller begrensning i det av skatteopkreveren bestemte trekk.

29 mai.

§ 11. Ukelønnede personer har krav på å bli fritatt for trekk i en full lønningsuke før jul og i to fulle lønnings- uker i ferietiden om sommeren. Statens og kommunens skatteopkrevere for samme skattedistrikt treffer ensartet be- stemmelse om i hvilke uker personer med regelmessig arbeide skal være fritatt.

Månedslønnede personer har krav på å få nedsatt trekket i julemåneden til $\frac{3}{4}$ og i ferietiden til $\frac{1}{2}$ av fullt trekk.

Efter andragende fra skattyderen kan trekkfritagelsen av den skatteopkrever som har utferdiget trekkpålegget, med bindende virkning for arbeidsgiveren henlegges til en annen tid av året.

§ 12. Arbeidsgiveren gir skattyderen datert skriftlig er- kjennelse for hvert skattetrekk, ved løs kvittering, opgave på lønningspose som er stemplet med firmanavn, kvittering i skattetrekkbok, eller på annen hensiktsmessig måte.

§ 13. Når trukne beløp overensstemmende med § 114 (§ 106) punkt 7 av en arbeidsgiver innsettes på separatkonto i bank, gis vedkommende bankkonto og kontraboken uttryk- kelig påtegning om at innskuddene gjelder skattetrekk. Blir de trukne beløp beroende hos arbeidsgiveren skal de under tydelig angivelse av at de gjelder skattetrekk holdes adskilt fra andre pengebeløp.

§ 14. Den spesifikasjon som skal gis av arbeidsgiveren ved innsendelse av trukne beløp, jfr. § 114 (§ 106) punkt 6, skal for hver enkelt skattyder omfatte:

Navn (for- og etternavn).

Løpenummer hos skatteopkreveren (når dette er opgitt i trekkpålegget).

Det trukne beløp (i tilfelle fordelt på stats- og kommuneskatt).
Det tidsrum hvori den lønn, som trekket er avholdt i, er optjent.

§ 15. Er pålegget om skattetrekk utferdiget av en skatte- opkrever i et annet distrikt enn det hvor arbeidsgiveren bor eller har sitt forretningskontor, skjer påbudt forsendelse av trukne beløp direkte til den skatteopkrever som har utferdiget pålegget.

§ 16. Hvor betingelsene efter § 1 foreligger, brukes inn- fordring ved trekk i lønn i den utstrekning hvori dekning for skatten derved kan opnåes.

Utpantning kan dog holdes når dette anses påkrevet, således hvor annet utlegg enn lønn kan påvises og trekket ikke antas å ville gi dekning innen rimelig tid, eller til av- brytelse av foreldelse. Dette gjelder også hvor pålegg om trekk er utferdiget.

II. Om melding.

29 mai.

§ 17. Melding fra arbeidsgiver om inntagelse av personer i tjeneste, jfr. § 114 (§ 106) punkt 10, gis på skjema som fastsettes av Finans- og Tolldepartementet. Meldingen skal inneholde opplysning om lønnstagerens navn (for- og etternavn), fødselsår og -dag, adresse, nasjonalitet, beskjeftigelse, om han er gift eller ugift, forsørgelsesbyrde, dagen for arbeidets påbegynnelse, antatt kontantlønn pr. dag, uke eller måned, naturalydelse (varer, kost, losji og lignende), fast bopel 1 januar sistleden, i hvilket distrikt og for hvilket skatteår han i tilfelle sist er ilignet skatt, arbeidsgiverens adresse, andre arbeidsgivere lønnstageren måtte være beskjeftiget hos, og i tilfelle disse arbeidsgiveres adresse. Tillike bør det opplyses om lønnstageren av sin lønnsinntekt er forutsatt å skulle dekke utgifter med tjenestens utførelse, f. eks. reiseutgifter.

Som lønnstager anses enhver som har lønn eller godtgjørelse som nevnt i § 114 (§ 106) punkt 1 a og b.

§ 18. Melding som omhandlet i § 17 sendes særskilt til statens og kommunens skatteopkrevere i det distrikt hvor lønnstageren opgir at han sist er ilignet skatt til stat og kommune. Opgir han ikke tidligere å være ilignet skatt, sendes melding til skatteopkreverne i bostedskommunen.

§ 19. For påmønstrede mannskaper sendes melding av rederiet. Meldingen gis på skjema som fastsettes av Finans- og Tolldepartementet. Den skal inneholde opplysning om den påmønstrades navn, fødselsår og -dag, stilling, hjemmeadresse, gift eller ugift, forsørgelsesbyrde, når og på hvilket sted tiltrådt, hyre pr. måned, i hvilket distrikt og for hvilket år han sist er ilignet skatt. Skjemaet utfylles av skipsføreren og sendes rederiet snarest mulig og senest ved første anløp efter påmønstringen. Rederiet besørger uten opphold meldingen videresendt, ett eksemplar til statens og ett til kommunens skatteopkrever i det distrikt, hvor den påmønstrede opgir at han sist er ilignet eller hvor han sist må antas ilignet skatt til stat og kommune.

§ 20. Melding sendes ikke for skattepliktige som er ansatt for en kortere tid enn 3 uker, eller når tjenesteforholdet må antas å ville opphøre innen en tid av 3 uker fra tiltredelsen. Viser det sig senere at tjenesteforholdet blir eller må antas å ville bli forlenget utover 3 uker, eller at tjenesten blir gjenoptatt, skal melding straks sendes.

Melding sendes heller ikke for innehavere av bistillinger, når bistillingen ikke gir eller antas å ville gi innehaveren en årsinntekt utover kr. 200.

29 mai. § 21. Dersom den skatteopkrever som mottar melding som nevnt i §§ 17—19 kan se at den skulde ha vært sendt skatteopkreveren i et annet distrikt, sender han straks meldingen videre til denne skatteopkrever. Ellers plikter han — når det viser sig at den skattepliktige ikke i hans distrikt er ilignet skatt som i meldingen opgitt — så vidt mulig å tilveiebringe opplysning om den skattepliktiges siste skattedistrikt og i tilfelle å sende meldingen videre til skatteopkreveren i dette.

§ 22. Melding om fratredelse av tjenesten sendes de skatteopkrevere fra hvem pålegg om skattetrekk er mottatt. Meldingen skjer enten ved at pålegget tilbakesendes, eller ved særskilt skrivelse. I begge tilfelle gis opplysning om dagen for fratredelsen, summen av de avholdte beløp, samt om mulig den nye arbeidsgivers navn og adresse.

Er pålegg om trekk ikke mottatt, sendes ikke melding.

III. Om forståelsen av uttrykket arbeidsgiver.

§ 23. I foranstående regler har uttrykket «arbeidsgiver» også anvendelse på den som på en arbeidsgivers vegne utbetaler lønn, arbeidsfortjeneste m. v.

1 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Oddernes herredstyre, Vest-Agder fylke, i møter 6 februar, 19 mars, 30 april og 22 mai 1936 vedtatt beslutning om forandring av §§ 7, 9 og 13 i politivedtekten for herredet.

De nevnte paragrafer skal herefter lyde således:

«§ 7. Ved akning på kjelke, sparkstøtting eller bruk av annet sportsredskap på offentlig vei, må iakttas tilbørlig forsiktighet. Finner politiet (lensmannen) det nødvendig, kan akning eller annen sport eller lek forbys på visse strekninger.

Barn under 13 år som uten ledsagelse av voksne streifer om på offentlig vei efter kl. 21 om vinteren (1 oktober—31 mars) og kl. 22 om sommeren (1 april—30 september), kan av politiet bringes hjem.

§ 9. Adgang til å gi konserter og dramatiske forestillinger, såsom skuespill, operaer, pantomimer og lignende — jfr. lov av 24 mai 1875 § 1 — er avhengig av politiets tilatelse.

Sammenkomster med dans må ikke holdes uten tillatelse fra politiet (lensmannen) dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller lignende sammenslutning. 1 juli.

Politiet (lensmannen) bestemmer når sådan sammenkomst skal være avsluttet, men tillatelse bør ikke bli gitt lengere enn til kl. 24.

§ 13. På fester, sammenkomster og forestillinger, må ingen gjøre sig skyldig i voldsom, bråkende eller usømmelig opførsel, hvorved nogen fornærmes, forstyrres eller på annen måte forulempes.

Politiets (lensmannens) pålegg til ordenens oprettholdelse må etterkommes, ellers kan vedkommende urostifter bortvises fra festen. Viser han sig atter på festen, kan han med makt fjernes, tas i forvaring av politiet eller mulkteres.»

Skrivelse fra Socialdepartementet.

3 juli.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Oddernes herredsstyre, Vest-Agder fylke, i møter 7 mars og 20 juni 1936 om forandring av § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 13 juli 1936, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtektens § 1 skal herefter lyde således:

Utsalgssteder for varer skal med nedenfor nevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

Jul- og nyttårsaften (når disse faller på hverdager) samt påske- og pinseaften holdes lukket fra kl. 17.

I tiden fra og med 15 til og med 23 desember kan på hverdager holdes åpent til kl. 21.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

3 juli.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Grytten herredsstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 18 juni 1936 om forandring i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 13 juli 1936, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

3 juli.

Vedtekten skal herefter i sin helhet lyde så:

§ 1. Utsalgsstedene innen Grytten herred, Møre og Romsdal fylke, skal holdes lukket således:

Innen Åndalsnes og Veblungsnes bygningskommuner fra kl. 19 til kl. 8 den påfølgende virkedag med undtagelse av spesialforretninger i frukt og tobakk som skal holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8.

Alle utsalgssteder i den øvrige del av kommunen skal være lukket fra kl. 21 til kl. 8.

§ 2. Jul-, påske-, pinse- og nyttårsaften skal utsalgsstedene lukke kl. 17. Den 1 og 17 mai holdes utsalgsstedene lukket mellom kl. 13 og 17.

§ 3. På søn- og helligdager må alle utsalgssteder holdes lukket.

§ 4. I lukningstiden må ikke kunder innlates. Det er dog tillatt etter lukningstiden å ekspedere kunder og ordres som er innkommet før lukningstiden.

§ 5. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

3 juli.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

Erhvervsmessig personbefordring med motorvogn i Vardal herred, Opland fylke.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd, kfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933 bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Vardal herred må erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjennelse for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Vardal herred og tilbake med de samme personer.

Forbudet omfatter heller ikke leilighetsvis befordring hvor omstendighetene efter politimesterens skjønn gjør at de med bevilling utstyrte vogner er utilstrekkelige i antall, således ved større stevner eller lignende. Videre er undtatt be-

fordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter. 3 juli.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

3 juli.

Erhvervsmessig person- og godsbefordring innen Lardal herred, Vestfold fylke.

I medhold av lov om motorvogn av 20 februar 1926 § 21 II første ledd, kfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Lardal herred må erhvervsmessig person- og godsbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning forsåvidt angår de strekninger på hvilke der er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring av personer fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet og kjøring med utenbygds vogn til Lardal og retur med de samme personer.

Forbudet omfatter heller ikke leilighetsvis befordring av personer hvor omstendighetene efter politimesterens skjønn gjør at de med bevilling utstyrte vogner er utilstrekkelige i antall, således ved større stevner eller lignende. Videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp, samt veivesenets transporter.

Disse bestemmelser gjør ingen forandring i de innskrenkende bestemmelser som er fastsatt ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 14 juni 1928.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

4 juli.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, har Justisdepartementet stadfestet vedtak av Modum herredstyre, Buskerud fylke, i møter 27 april og 20 juni 1936 om et tillegg til § 2 i politivedtekten for herredet, sålydende:

«Enhver eier av grunn ved offentlig gate eller vei, der loven om bygningskommuner er gjort gjeldende, er forpliktet til å sørge for renhold (herunder også sne- og isrydding)

- 4 juli. av fortau med rennesten eller grøft utenfor sin eiendom. Feing skal foregå minst en gang ukentlig og som regel hver lørdag. Det sammenfeide skal straks føres bort.

Sne og is kan legges ut til brøitekanten, men således at kloakksluk eller stikkrenner ikke tilstoppes. I regn- eller tøvær skal eieren sørge for fritt avløp i rennestenen.

Når føret er glatt, plikter eieren å strø fortauet med sand eller ren aske.»

- 4 juli.

Skriv frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket åt Nord-Aukra heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møter 17 desember 1934 og 17 april 1936 um politivedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På eller attmed offentleg veg må ikkje gå for seg upplaup, samanstimling av folk, skriking, ståk, slagsmål, stein- eller snøballkasting eller noko anna, som kan vera til meins for vegfarande.

All njoting av rusdrikk, kortspel, speling, dans og leik er forbode på offentleg veg.

Med offentleg veg er i desse fyresegnene meint alle vegar, stigar, bruer, plassar og stader, som er opne for ålmen ferdsle, eller der det er ålmen ferdsle.

§ 2. Aking med kjelke eller sparkstøtting, skiaking og liknande kan politiet (lensmannen) heilt eller for ein del nekta på nærare fastsette offentlege vegar, der det finn det fårleg eller til meins for ferdsla.

Tjorar ein hest eller andre dyr ved offentleg veg, må det vera so forsvarleg at dei ikkje kan slita seg. Heller ikkje må dei nå burt i vegen.

§ 3. Det er forbode å kliva upp eller hengja seg fast til vogner, biler, sledar eller andre køyregreider under køyring.

§ 4. På eller attmed offentleg veg er det forbode å legja eller setja frå seg noko som kan skrema hestar eller ferdsla. Glasbitar, spikar eller anna avfall må ikkje kastast på offentleg veg.

§ 5. På eller utover offentleg veg må ein ikkje skyta med skytevapen, avbrenne krutt, fyreverkerisaker, eller laga nokon slags sprengsmell som er til fåre for ferdsla.

4 juli.

Ved sprengningsarbeid, upptaking av grefter eller liknande arbeid attmed offentlig veg, må det farast fram med den største varsemd so ferdsla ikkje på nokon måte vert hindra eller skipla.

§ 6. Det er forbode å riva ned lovleg uppslegne lysingar, kunngjeringar eller andre plakater, skriva eller teikna på dei eller på annan måte gjera dei uleselege.

§ 7. Sinte og fårlege husdyr må ikkje ganga lause so dei kjem inn på offentlig veg. Sinte hundar skal haldast burte frå offentlig veg, eller vera forsynt med forsvarleg munnkorg. Det same gjeld og hundar av serleg storleik eller rase, som er halden for vera fårleg. Eigarar av hund pliktar å halda hundar attende, når dei gjer åtak på nokon.

I paringstida skal tispor haldast burte frå offentlig veg.

§ 8. Heimlause hundar kan politiet settja inn og gjera det kjent ved oppslag eller lysing i blad, som kjem ut i distriktet. Melder ikkje eigaren seg innan 7 dagar og betaler for møde, foring og andre utlegg, kan hunden drepast eller seljast. Kostnaden med ein slik hund, kan innkrevjast hjå eigaren. Er ikkje eigaren kjent, vert kostnaden å reida ut av heradskassa.

§ 9. Offentlege konsertar, framsyningar og tilstellingar av alle slags, skal ikkje haldast utan løyve frå politiet for kvar gong. Heller ingen må utan løyve frå politiet, som næring halda skjotebane, karusell, ringkasting eller liknande. Løyvet vert gjeve til ein einskild ansvarleg person, og politiet kan når som helst taka løyvet att. For dei tilstellingar som er nemnde i denne paragrafen, skal tilreisande svara ei dagleg avgift til heradskassa frå kr. 5,00 til kr. 50,00, som vert å betala fyreåt. Politiet fastset kor stor avgifta skal vera. Formannskapet avgjer mogeleg tvist um avgifta, likesom det og kan setja ned eller heilt ettergi avgifta.

Under denne paragrafen høyrer ikkje tilskipingar i kyrkje, opplysende foredrag og andre tilstellingar, med velgjerrande og kristeleghe fyremål.

§ 10. Samkomor med dans eller andre samkomor der heilt eller for det meste er morro eller tidatrøyte, må ha løyve frå politiet, dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar eller folk, som står i eit lag eller liknande samskipnad. Løyvet vert gjeve til namngjeven ansvarleg person, som pliktar å bera dei utlogor, som trengst til å halda ro og orden. Alle samkomor som må ha løyve frå politiet, skal vera slutt seinast kl. 2. Politiet kan vera tilstades og avbryta samkomor av alle slag, som skiplar den offentlege ro og orden.

4 juli. § 11. Born under 15 år skal ikkje vera på offentleg dans utan i fylgje med foreldre eller andre fyresette.

§ 12. Ingen må ganga umkring i heradet og syngja og spela eller gjera kunstar og liknande utan løyve frå politiet.

§ 13. Born under 14 år som på eiga hand ferdast um på offentleg veg etter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober—31 mars) eller etter kl. 22 i sumarhalvåret kan av politiet visast eller bringast heim.

§ 14. Det er forbode å selja eller utlevera tobakk i nokor form til born under 15 år, utan at dei hev med seg underskriven setel um mengdi av det som skal kjøpast, frå foreldre eller fyresette. Born under 15 år som nyt tobakk på offentleg veg, kan av politiet fråtakast tobakk, pipe eller andre røykegreidor. Det er forbode å kjøpa eller gjeva burt tobakk som gåve til born under 15 år.

§ 15. Brot på desse vedtektene vert straffa etter § 339 andre leden i straffelova, um ikkje strengare straff kan komma i staden.

§ 16. Desse vedtektene tek til å gjelda 1 — ein — månad etter at dei er stadfeste.

4 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, har Justisdepartementet stadfestet Steinkjer bystyres vedtak i møte 15 mai 1936 om ophevelse av kapitel 9 «Torvregler», kapitel 10 «Regler for benyttelse av fiskekaien» og kapitel 11 «Angående avgift for benyttelse av torvplasser» i politivedtekten for byen, jfr. de nye torvvedtekter, stadfestet av Handelsdepartementet 26 juni 1936.

7 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Jevnaker herredstyre, Opland fylke, i møte 3 juni 1936 om forandring i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 13 juli 1936, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtektens § 1 skal herefter lyde således:

§ 1. Utsalgssteder for varer innen Jevnaker herred skal på hverdager være lukket fra kl. 18 til kl. 8,30. På fredager kan dog holdes åpent til kl. 19. Julaften lukkes kl. 16.

Påskeaften, 1 og 17 mai, 27 desember samt alle søn- og helligdager holdes helt lukket. 7 juli.

I tiden fra og med 1 juni til og med 31 august skal der på hverdager være lukket fra kl. 17 til kl. 8, dog således at der på fredag kan holdes åpent til kl. 19. Lørdag lukkes kl. 16.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

7 juli.

Vedrørende Norges elektriske materiellkontroll.

I henhold til § 11 punkt 2 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 skal departementet bestemme følgende:

- 1) Det ved departementets skrivelser av 20 desember 1932 og 3 januar 1934 fastsatte omsetningsgebyr av 1 % av verdien av en rekke i skrivelserne nærmere angitte arter av elektrisk installasjonsmateriell nedsettes til $\frac{3}{4}$ % av verdien (engrosprisen).
- 2) Det ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 22 oktober 1934 fastsatte omsetningsgebyr av 0,3 % av bruttodetaljutsalgsprisene for radioapparater for nett-tilknytning, elektromedisinske høifrekvensapparater og varmeputer nedsettes til $\frac{1}{4}$ % av bruttodetaljutsalgsprisene.
- 3) Det ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 22 oktober 1934 fastsatte omsetningsgebyr av 0,5 % av bruttodetaljutsalgsprisen for koke- og varmeapparater nedsettes til $\frac{1}{3}$ % av bruttodetaljprisen.
- 4) Det ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 16 desember 1935 fastsatte omsetningsgebyr av 0,5 % av bruttodetaljutsalgsprisen for de i skrivelsen angitte arter av elektriske husholdningsapparater m. v. nedsettes til $\frac{1}{3}$ % av bruttodetaljutsalgsprisen.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1936.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

7 juli.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Drammen bystyre i møte 25 juni 1936 vedtatte regulering av Engene og Hauges gate fra Logeplassen til Gamle kirkeplass i Drammen.

I henhold til § 3 i nevnte lov stadfestes som gjeldende inntil videre de av bystyret i samme møte i forbindelse med reguleringsplanen vedtatte vedtekter for bebyggelse til de regulerte gater, dog med en omredaksjon av vedtektenes post 4.

Vedtektene skal lyde således:

1. Langs hele gatestrekningen skal der være tettbebyggelse.

7 juli. 2. Bebyggelsen skal opføres i 4 etasjer med en høide til gesims av 13 m på strekningen fra Gamle kirkeplass til Erik Børresens gate. Fra Erik Børresens gate til L geplassen skal bebyggelsen opføres i 3 etasjer med en høide til gesims av 11 meter.

3. Tak må ikke gis heldning til gate.

4. Avvikelser fra disse bestemmelsene kan med fasade-rådets samtykke tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige vedtekter for Drammen.

8 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Kåfjord herredstyre, Troms fylke, i møte 18 april 1936 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet.

I   13 er tilf iet en henvisning til den nye politilov av 13 mars 1936   27.

Vedtektene lyder således:

1. Ferdsel og veifred.

  1. På offentlig vei, hvorved i disse vedtekter menes enhver vei, plass, kai eller lignende som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas eller foregå noen handling hvorved ferdselen hemmes, ordenen forstyrres eller veifa-rende forulempes.

Således må oppl p, slagsmål, sammenstimling av folk, dans, musikk, kortspill, drikk, skytning, kastning av sten eller sneball, hujing, skriking eller annen larmende, forn r-melig eller uanstendig optreden ikke finne sted.

Ved forsamling av mange mennesker på steder som ovenfor nevnt, er de tilstedeværende forpliktet til å rette sig efter de påbud som politiet gir til ordenens oprettholdelse og publikums betryggelse.

  2. Det er forbudt å la barn under 14 år ferdes ute på offentlig vei efter klokken 21 i tiden 1 september til 1 april og efter kl. 22 i tiden 1 april til 31 august. Undtatt herfra er barn som ledsages av sine foreldre eller andre voksne.

§ 3. Uten politiets (lensmannens) tillatelse, må ingen på offentlig vei avbrenne fyrverkeri, krutt eller lignende eksploderende stoffer av noen slags. Ved mineringsarbeide på eller i nærheten av offentlig vei må behørig forsiktighet iakttas. 8 juli.

§ 4. Kjelkeaking, aking med sparkstøtting eller lignende redskap, ski- og skøiteløping, lek og sådant på offentlig vei, kan politiet forby på nærmere bestemte veistrekninger, når det finner det påkrevet. Dette gjelder dog ikke bruk av sparkstøtting som nødvendig befordringsmiddel.

§ 5. Det er forbudt å tjøre dyr på offentlig vei, og hester må ikke bindes således og på sådan måte at det hemmer trafikken.

Det er likeledes forbudt å la dyr beite på offentlig vei hvor der er gjerder på begge sider. Enn videre er det forbudt å la hingster gå løse i uinnhegnet havnegang som støter til offentlig vei eller i innhegninger ved sådan vei, med mindre disse er forsynt med så høit og sterkt gjerde, at det hindrer hingsten i å hoppe over eller trenge igjennem. Det samme gjelder også olme okser eller andre dyr som er farlige for de veifarende.

§ 6. På offentlig vei eller i tilstøtende grøfter må ingen henkaste avfall, glass, potteskår, stein, spiker eller lignende som kan medføre fare eller ulempe for ferdselen.

Søppeldynger, kloakkmunninger eller andre avløp hvorved urenslighet opstår, må ikke anbringes således at de støter mot offentlig vei eller veigrøft. Priveter må ikke vende mot offentlig vei. Lagring av stein, ved, is, og lignende er forbudt på offentlig vei.

§ 7. Plakater eller bekjentgjørelser som er lovlig opslåtte er det forbudt å nedrive, besudle eller på annen måte gjøre uleselige.

§ 8. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte besudle de til offentlig pryð eller nytte bestemte innretninger eller gjenstander, såsom benker, trær, stakitter, veistolper, grinder, lyktepeler eller lignende.

Det samme gjelder til offentlig vei støtende del av hus, plankeverk og lignende. Det er også forbudt å opslå plakater og bekjentgjørelser på offentlige steder hvor rette vedkommendes tillatelse ikke er erhvervet.

§ 9. Det er forbudt uten den kjørendes tillatelse å krype op på eller henge sig ved vogner eller andre kjøretøier under kjørselen eller til sådanne å fastgjøre håndvogner, kjelker, sparkstøttinger, sleder eller lignende.

Ingen må overlate kjøretøi eller løshest til mindre barn,

8 juli. til beruset person eller til noen annen som ikke er istand til å følge trafikreglene.

§ 10. På kirkegård må ingen lek eller upassende opførsel finne sted.

Ingen må beskadige trær og blomster eller besudle gravstedene eller andre anlegg på kirkegårdene.

II. Om hunder.

§ 11. Hvis hunder viser sig glupske eller biske eller har tilbøielighet til å forulempe folk eller hester ved å fare mot dem eller gjøre ad dem, skal eieren efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse holde sådanne hunder vekk fra offentlig vei eller forsyne dem med munnekurv. Ingen må på offentlig vei hisse hund på noen eller undlate å holde sin hund tilbake når den i hans påsyn anfaller noen. Det er likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

III. Sammenkomster og forestillinger.

§ 12. Ingen må holde offentlige forestillinger og forevisninger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art, eller holde karusell, skytebane, ringkasting eller lignende, når dette drives som næring, uten å ha erhvervet politiets (lensmannens) tillatelse. For hver dag eller after sådanne sammenkomster som nevnt avholdes, betales forskuddsvis til politiet (lensmannen) fra kr. 10,00 til kr. 50,00 som går til kommunekassen. Lensmannen bestemmer i hvert enkelt tilfelle avgiftens størrelse.

§ 13. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, må ikke holdes uten politiets (lensmannens) tillatelse, dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer. Utgifter ved nødvendig politipsyn utredes på den måte som er fastsatt i lov om politiet av 10 juni 1927 § 19, jfr. nu lov nr. 3 av 13 mars 1936 § 27.

§ 14. Enhver forestilling eller sammenkomst som omhandles i §§ 12 og 13, skal være avsluttet senest kl. 2.

Tillatelse til de i §§ 12 og 13 omhandlede sammenkomster av enhver art, skal alltid være knyttet til en bestemt person som godkjennes som sådan av politiet (lensmannen). Denne person er ansvarlig for ordenen og har uten utgift for det offentlige å foreta alle foranstaltninger til ordenens opprettholdelse som politiet måtte foreskrive.

Fester, basarer, kirkekonserter og andre tilstelninger i kristelig øiemed samt basarer i veldedig øiemed er undtatt fra bestemmelsen i § 12.

Slike tilstelninger skal også slutte senest kl. 2.

De i §§ 12 og 13 omhandlede sammenkomster av enhver art kan politiet (lensmannen) når som helst avbryte, dersom han finner det nødvendig av hensyn til ordenens oprettholdelse. 8 juli.

IV. Salg av tobakk til barn.

§ 15. Salg av tobakk i alle slags former er forbudt til barn under 15 år, enten de forlanger den til sig selv eller andre, medmindre de har skriftlig bemyndigelse for hver gang fra foreldre eller foresatte med opgave over hvor meget og hvad de skal kjøpe. Denne seddel beholder handelsmannen.

Videre er det forbudt å kjøpe tobakkssvarer av hvilket som helst slags til bruk for barn eller efter opfordring av barn under 15 år eller å overlate barn under 15 år tobakk, medmindre barnet har sådan bemyndigelse som omhandlet i første ledd.

Ser noen tjenestemann ved politiet at barn under 15 år bruker tobakk i noen som helst form på offentlig sted, i offentlige forsamlingslokaler eller i butikker, kan han ta fra dem så vel tobakken som alle de til denne hørende redskaper som brukes. Dessuten kan han undersøke hvorledes barnet har fått tobakken. Tobakkssakene leveres til foreldre eller foresatte som i tilfelle gjøres kjent med hvorledes barnet har fått fatt på sakene.

§ 16. Overtredelse av denne vedtekt eller av de i medhold av den gitte påbud er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, 2.

§ 17. Denne vedtekt trer i kraft 1 måned efter at den er stadfestet. Samtidig trer for denne kommunes vedkommende den eldre vedtekt, stadfestet 15 juni 1901 for den tidligere Lyngen kommune (felleskommune), hvortil også denne kommune da tilhørte ut av kraft.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

8 juli.

I samsvar med § 15 i lov om skogvern frå 12 februar 1932 og Hosanger heradstyre sitt vedtak frå 29 november 1934 vert fastsett:

1. Havning med geit i skogmark i Hosanger herad, Hordaland fylke, er forboden heile året.
2. Brot på denne fyresegna vert straffa.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

8 juli.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes de av Oslo bystyre i møte 25 juni 1936 vedtatte forandringer i reguleringen for følgende strøk i de vestlige bydeler i Oslo:

- 8 juli.
- I. Strøket mellom Bogstadveien, Vibes gate, Ole Vigs gate, Schultz gate, Bogstadveien, Valkyriegaten, Harald Hårfagres gate (bygrensen), Trudvangveien, Kirkeveien (bygrensen), Ullevålsveien (bygrensen), Pilestredet, Sporveisgaten, Bogstadveien med tillegg av Pilestredet mellom Sporveisgaten og Underhaugsveien.
 - II. Strøket mellom Frognerveien, Kirkeveien, Tidemands gate og Munthes gate.
 - III. Strøket mellom Ullevålsveien, Eugenie gate og Sofie gate.
I henhold til § 3 i nevnte lov stadfestes som gjeldende inntil videre de av bystyret i samme møte vedtatte vedtekter for følgende strøk:
 1. Strøket mellom Kirkeveien, Munthes gate, Nordråks gate, Fuglehauggaten, Tidemands gate, Munthes gate, Eckersbergs gate, Tors gate, Odens gate, Frognerveien og Kirkeveien — herfra undtatt Frognerveien 47.
 2. Strøket mellom Pilestredet, Fagerborggaten og Jonas Reins gate samt en linje i dennes forlengelse mot vest til Fagerborggaten.
 3. Strøket mellom Suhms gate, Fagerborggaten, Jacob Aalls gate og Hertzbergs gate.
 4. Strøket mellom Ullevålsveien, Bolteløkkens allé, Johannes Bruns gate og Sofie gate.
 5. Strøket mellom Ullevålsveien, Bolteløkkens allé, Johannes Bruns gate, Sofie gate, Snorres gate, Bolteløkkens allé med forlengelse til Wilhelms gate, Wilhelms gate, Louise gate.

De stadfestede 5 vedtekter har følgende ordlyd:

Byplanvedtekter

for strøket mellom Kirkeveien, Munthes gate, Nordraaks gate, Fuglehauggaten, Tidemands gate, Munthes gate, Eckersbergs gate, Tors gate, Odens gate, Frognerveien og Kirkeveien — herfra undtatt Frognerveien 47.

§ 1. Eiendommene må ikke benyttes til nogen bedrift, som kan medføre støi eller urenslighet, således ikke til nogen slags fabrikk, manufaktur, smie, kobberslagerverksted, teglverk, bryggeri, malteri, garveri, slaktehus, dansehus, offentlig keglebane, øl- eller brennevinutsalg eller lignende.

§ 2. Våningshus skal oppføres frittliggende i minst 4 m avstand fra nabogrense og gis arkitektonisk utstyr til alle sider.

§ 3.

A. I den del av området der ligger sydvest for Sigyns gates midtlinje forlenget frem til Tors gates midtlinje må

våningshusene ikke opta større areal enn 240 m² og ikke gis mer enn 2 etasjer, foruten tårnpartier eller frontespise. 8 juli.

B. I den del av området der ligger nordøst for samme linje kan der over 2nen etasje innredes kvistleilighet. Leiligheten skal ligge innenfor en linje trukket fra yttre murliv i 45° vinkel med gulvflaten og mønehøiden skal ikke ligge mer enn 13,5 m over gatens nivå. Der fastsettes ingen begrensning av den bebyggede grunnflates areal.

§ 4. Uthusbygning kan opføres på den indre del av hver enkelt tomt i grenselinjen mot nabo, men må ikke gis mer enn 1 etasje uten loftsinnredning. De mot nabo vendende sider av bygningen skal finpusses.

§ 5. Innhegning mot gaten og mot nabo fra gaten innover til byggelinjen skal alltid være åpent stakitt 1,6 m høit. Mot nabo for øvrig kan settes tett gjerde ikke over 2,25 m høit.

§ 6. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor loven krever det, bygningsrådet, under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Oslo tillate undtagelser hvor særlige grunner taler derfor.

I henhold til reguleringsrådets beslutninger av 10 april 1934 og 14 januar 1936 trer nærværende istedetfor bygge-regler vedtatt av reguleringskommisjonen 5 mars 1897 og 1 juli 1898 og av magistrat og formannskap 24 mars 1897 og 14 juli 1899.

Byplanvedtekter

for strøket mellem Pilestredet, Fagerborggaten og Jonas Reins gate samt en linje i dennes forlengelse mot vest til Fagerborggaten.

§ 1. Der må med den i § 4 nevnte undtagelse kun opføres villamessige våningshus. Disse skal opføres frittliggende.

§ 2. Våningshus tillates opført med inntil 9,40 m høide over tilstøtende gate og med 2½ etasje i samtlige kvartaler med undtagelse av det sydligste.

I forbindelse med halvetasjen (loftsetasjen) kan opføres i hver bygningsfront et parti til full etasjehøide, hvilket parti dog ikke må ha større utstrekning enn ⅓ av frontens lengde.

§ 3. I sydligste kvartal kan våningshusene gis 3 fulle etasjer uten loftsinnredning.

§ 4. Lave uthus på en etasje tillates opført ved tomtenes bakre grenser.

8 juli. § 5. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor loven krever det, bygningsrådet, under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Oslo tillate undtagelser hvor særlige grunner taler derfor.

I henhold til reguleringsrådets beslutninger av 10 april 1934 og 14 januar 1936 trer nærværende i stedet for bygge-regler vedtatt av bygningskommisjonen 13 mai 1903, reguleringskommisjonen 22 mai og formannskapet 17 juni 1903.

Byplanvedtekter

for strøket mellom Suhms gate, Fagerborggaten, Jacob Aalls gate og Hertzbergs gate.

§ 1. Der må kun opføres frittliggende våningshus av en største lengde på 32 m og med minst 5 m avstand fra nabotomt.

§ 2. Bygningene langs Fagerborggaten vestside tillates opført i 2 fulle etasjer og langs østsiden av Hertzbergs gate og Jacob Aalls gate i 3 fulle etasjer. Herover kan på begge steder opføres loftsleiligheter.

I forbindelse med loftsetasjen kan der i hver bygningsfront opføres til full etasjehøide et eller flere frontpartier hvis samlede lengde ikke må overskride $\frac{1}{4}$ av den fasade, hvorpå de er anbragt.

§ 3. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor loven krever det, bygningsrådet, under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Oslo tillate undtagelser hvor særlige grunner taler derfor.

I henhold til reguleringsrådets beslutninger av 10 april 1934 og 14 januar 1936 trer nærværende i stedet for bygge-regler vedtatt av reguleringskommisjonen 22 desember 1913 og av magistrat og formannskap 10 mars 1915.

Byplanvedtekter

for strøket mellom Ullevålsveien, Bolteløkkens allé, Johannes Bruns gate og Sofie gate.

§ 1. Bygningene skal på alle fra gaten synlige sider ha fasademessig utstyr.

§ 2. Bygningene må ikke opføres i mer enn 3 etasjer uten loftsinnredning.

På de eiendommer som i 1902 utgjorde Ullevålsveien 73 B og Sofie gate 77 må bygningenes gesims ikke ligge mer enn 15,70 m over Sofie gates regulerte profil målt midt på bygningene.

§ 3. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor loven krever det, bygningsrådet, under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Oslo tillate undtagelser hvor særlige grunner taler derfor.

8 juli.

I henhold til reguleringsrådets beslutninger av 10 april 1934 og 14 januar 1936 trer nærværende i stedet for bygge-regler vedtatt av reguleringskommisjonen 12 oktober 1900 og 3 oktober 1902, bygningskommisjonen 31 oktober 1900 og 17 september 1902 samt formannskapet 21 november 1900.

Byplanvedtekter

for strøket mellom Ullevålsveien, Bolteløkkens allé, Johannes Bruns gate, Sofie gate, Snorres gate, Bolteløkkens allé med forlengelse til Wilhelms gate, Wilhelms gate, Louise gate.

§ 1. Der tillates kun opført frittliggende våningshus; dog kan der ved tomtenes bakgrense inn til denne opføres uthus.

For øvrig må alle bygninger på samme tomt ha en innbyrdes avstand av minst 8 m.

Der tillates dog å opføre 2 våningshus sammenhengende, altså med brandgavl, når den samlede frontlengde ikke overskrider 32 m. Ny bygning skal derhos sammenbygges med allerede eksisterende bebyggelse som har gavlvegg i nabo-grense.

§ 2. Ingen bygning må gis mer enn 3 etasjer og større utstrekning enn 32 m i nogen fasade. På loftet over 3. etasje må ikke innredes rum til varig opphold for mennesker. Herfra undtas dog vaske-, rulle- og strykerum for husets beboere. På matr.nr. 65 og 67 Sofie gate tillates dog også kvistleiligheter innredet over 3. etasje.

§ 3. Uthusene tillates opført med inntil 2 etasjer uten loftsinnredning. De må dog gis arkitektonisk utstyr i stil med hovedbygningen, ikke uten bygningsrådets samtykke gis større gesimshøide enn 7 m og ikke benyttes til varig opphold for mennesker uten helserådets samtykke.

§ 4. Tomtene må mot gate og mot nabotomt innhegnes med åpent stakitt hvis høide mot gaten og mot nabotomt inntil 5 m innenfor byggelinjen ikke må overskride 1,2 m mot nabo, for øvrig 2 m.

§ 5. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor loven krever det, bygningsrådet, under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Oslo tillate undtagelser hvor særlige grunner taler derfor.

8 juli. I henhold til reguleringsrådets beslutninger av 10 april 1934 og 14 januar 1936 trer nærværende i stedet for bygge-regler vedtatt av bygningskommisjonen 15 mars 1916, reguleringskommisjonen 1 april 1916 og 16 februar 1923 samt magistrat og formannskap 13 april 1916 og 14 mars 1923.

10 juli. **Lov om endringer i lov om syketrygd av**
Nr. 1. 6 juni 1930 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1936 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6 juni 1930 jfr. lov av 27 mai 1932, 16 juni 1933 og 25 juni 1935 skal lyde:

§ 1, e.

e. Norske Statsborgere eller personer som har sitt bosted her i riket og er ansatt på norsk skib i utenriks fart eller som deltar i norske fangstekspedisjoner, eller arbeider ved faste norske hvalfangststasjoner utenfor riket. For disse personer skal der ikke gjelde nogen inntektsgrense.

§ 2, 1 a. Opheves.

§ 3, siste ledd.

Bestemmelsene i denne paragraf får ikke anvendelse på dem som er trygdet efter § 1 litra e.

§ 4, 1 og 3.

1. Trygdeplikten inntreder ved arbeidsforholdets tiltredelse og ophører ved dets slutt.

For medlemmer som går inn under § 1, e og er beskjeftiget utenfor riket, anses arbeidsforholdet også å bestå i den tid som medgår til reise til og fra fartøi, fangststasjon eller fangstekspedisjon når reisen foretas på arbeidsgiverens bekostning. Det samme skal gjelde, dog uten plikt til premiebetaling, for sådanne trygdede som i forbindelse med arbeidsforholdets opphør hjemsendes på statskassens bekostning.

Den trygdepliktige er å anse som medlem av vedkommende trygdekasse fra den dag trygdeplikten inntreder, — uten hensyn til om den foreskrevne innmeldelse for-sømmes, — hvis han ikke allerede på annen måte har oppfylt sin trygdeplikt.

3. Er medlemmet på det i punkt 2 nevnte tidspunkt syk eller avtjener sin verneplikt, blir han stående som medlem uten premie så lenge sykepengen eller sykehusbe-handling ydes eller verneplikten avtjenes.

10 juli.

Nr. 1.

Det samme gjelder for medlemmer som oppebærer minst halv skadebot eller sykehusbehandling efter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere og for sjømenn, dog med den begrensning som følger av bestemmelsen i § 18, 5.

For medlemmer av klasse 0 og for medlemmer som rammes av bestemmelsen i § 19, 3 fortsetter medlemskapet uten premie så lenge arbeidsudyktigheten varer, dog med den begrensning som i § 18, 5 angis for understøttelsens varighet. Det samme gjelder medlem som går inn under § 1, e for den tid hjemreise til landet på grunn av sykdom tar, dog uten at denne tid medregnes ved nevnte begrensning av premiefritagelsen.

Som sykdom regnes her også skade eller sykdom som går inn under lov om ulykkestrygd for sjømenn. Sykdommer som går inn under § 19, 2 berettiger ikke til premiefritt medlemskap.

§ 7, 5, 7 og 8.

5. Som arbeidssted for trygdepliktige fiskere og fangstmenn anses det sted hvor arbeidsgiveren har sitt forretningskontor eller hvis han intet sådant har, hans bosted.
7. Arbeidsgiveren plikter å foreta den i punkt 1 påbudte innmelding innen 5 dager efter arbeidsforholdets tiltrædelse eller efterat trygdeplikt er inntrådt.

Opstår trygdepliktig arbeidsforhold på skib som går i utenriks fart, utenfor kassedistriktet (jfr. § 4, 1) skal innmeldingen foretas snarest mulig, og senest innen 14 dager, hvis trygdeplikten inntreffer her i riket, og senest innen en måned hvis den inntreffer i utlandet.

Rikstrygdeverket kan i spesielle tilfelle forlenge sistnevnte frist.

Disse regler får tilsvarende anvendelse for arbeidsforhold som er knyttet til norske fangstekspedisjoner eller faste norske hvalfangststasjoner utenfor riket.

Innmeldingen skal gis på formular som er godkjent av Rikstrygdeverket.

Forsømmes rett-tidig innmelding plikter arbeidsgiveren med inntil 300 kroner å dekke kassens sykeutgifter for den trygdepliktige eller hans bipersoner når sykdommen er opstått efter trygdepliktens inntreden, men før innmelding er skjedd. Gjelder forsømmelsen et arbeidsforhold hvorfor der i henhold til dette punkts annet ledd gjelder forlenget meldingsfrist, bortfaller dette ansvar hvis arbeidsgiveren godtgjør at han eller hans fullmektig har postlagt melding innen 3

10 juli
Nr. 1.

dager efterat trygdeplikten opstod og meldingen, i tilfelle den sendes om arbeidsgiverens kontor av dette er sendt trygdekassen uten ophold. Premien betales i alle tilfelle fra den dag trygdeplikten inntrådte.

8. Når trygdet person fratrær arbeidet eller når trygdeplikten av annen grunn opphører, skal arbeidsgiveren skriftlig underrette kassen herom innen 5 dager. Opphører trygdepliktig arbeidsforhold på skib i utenriks fart utenfor kassedistriktet (jfr. § 4, 1), skal dette meldes til kassen snarest mulig, og senest innen 14 dager hvis opphøret skjer her i riket, og senest innen en måned hvis det skjer i utlandet.

Rikstrygdeverket kan i spesielle tilfelle forlenge sistnevnte frist.

Disse regler får tilsvarende anvendelse for arbeidsforhold som er knyttet til norske fangstekspedisjoner eller faste norske hvalfangststasjoner utenfor riket.

Hvis melding ikke er gitt innen forannevnte frister, plikter arbeidsgiveren i alle tilfelle å betale medlemmets og egen premie fra trygdepliktens opphør og inntil kassen ved avregning eller på annen måte blir underrettet om forholdet.

Forpliktelsen bortfaller dog fra den tid vedkommende bevislig er inntrådt som pliktig eller frivillig medlem av en trygdekasse eller godkjent sykekasse.

§ 8, 1, 4 og 6.

1. Enhver person over 15 år, som ikke er undtatt fra trygdeplikt efter § 2, 1 b—c, og 2 og 3 og hvis alder ikke overstiger 70 år, har rett til å bli trygdet efter denne lov, som frivillig medlem av trygdekassen på sitt hjemsted på følgende vilkår:

- a. Hans samlede årlige inntekt, sammenlagt med hans ektefelles, må ikke overstige en grense som Kongen fastsetter.

Ved fastsettelsen av denne inntektsgrense, som kan avvike fra den tilsvarende grense efter § 1, kan Kongen bestemme at trygdede hvis samlede årsinntekt, sammenlagt med hans ektefelles, overstiger et nærmere fastsatt beløp, ikke skal ha premietilskudd av stat og kommune.

I tilfelle av tvist om nogen av de ovenfor nevnte grenser er overskredet eller ikke, legges siste endelige skatteligning til grunn for avgjørelsen.

- b. Han må på forlangende ved attest fra en av trygdekassene dertil anvist læge godtgjøre, at han og

hans bipersoner har god helbred, således at der ikke påføres kassen nogen særlig risiko. Finnes sådan risiko å være til stede hos nogen av bipersonene, kan vedkommende undtas fra trygden. Undersøkelsen må i tilfelle betales av trygdekassen.

10 juli.
Nr. 1.

c. Han og hans bipersoner får ikke ydelser efter denne lov for sykdom, som inntreffer i de 6 første uker efter inntredelsen i trygdekassen og er heller ikke berettiget til de ydelser som er omhandlet i § 14, 4 før 6 måneder efter innmeldelsen i trygdekassen.

d. Hvis han ved søknaden er over 50 år, må han betale tilleggspremie for tiden efter det fylte 50de år. For såvidt han kan godtgjøre å ha stått som medlem av eller vært trygdet som biperson i nogen trygdekasse eller godkjent sykekasse efter det fylte 50de år, blir denne tid å trekke fra. Der betales dog under ingen omstendighet mer enn for 3 år. Tilleggspremien blir å beregne efter den ved optagelsen gjeldende premietariff.

4. Hustru som er trygdet efter denne paragraf anses som barnas forsørger når vedkommende ektefelle har tatt opphold i utlandet. Den samme regel gjelder for hustru hvis ektefelle er sysselsatt på Svalbard eller Bjørnøya og ikke er trygdepliktig efter § 1, e og § 3, 1, eller frivillig trygdet efter bestemmelsen i punkt 5 i denne paragraf.

6. Personer som går inn under § 1 e, skal så lenge trygdeplikten varer kunne være medlemmer i den almindelige frivillige trygd uten hensyn til de i henhold til punkt 1. a foran fastsette inntektsgrenser. Ophører trygdeplikten midlertidig kan vedkommende fortsette det frivillige medlemskap eller gå over fra pliktig trygd til almindelig frivillig trygd for en tid av inntil 6 måneder. Denne adgang er betinget av at det trygdepliktige forhold umiddelbart forut har bestått i minst 3 måneder.

§ 10, 3.

3. I tilfelle sykdom i det under punkt 2 nevnte tidsrum avholdes skyldig premie i sykepengene.

§ 13, 4.

4. Hvis sykdommen medfører arbeidsudyktighet, sykepen-
ger, som pr. dag skal utgjøre for:

1ste klasse.....	kr. 0,80
2nen klasse.....	» 1,40
2nen klasse.....	» 1,40

10 juli.	4de klasse.....	kr. 2,80
Nr. 1.	5te klasse.....	» 3,60
	6te klasse.....	» 4,00

Til medlemmer av klasse 0 betales ikke sykepengen.

Heller ikke betales sykepenge under opphold utenfor riket til medlemmer som er i stilling som nevnt under § 1, e.

§ 18, 9.

9. Ved beregning av understøttelsens varighet medregnes også den tid hvori medlemmet måtte ha oppebåret understøttelse for samme sykdom i andre kasser eller av ulykkestyrgden for sjømenn eller hvori den trygdede måtte ha vært forpleiet for offentlig regning i henhold til § 22 eller for militærvesenets regning efter § 21.

§ 24, 1.

1. Når sykdom — derunder innbefattet beskadigelse ved ulykkestilfelle — rammer nogen trygdet, skal vedkommende snarest og senest innen 14 dager gi trygdekassen meddelelse derom, ledsaget av sådan bevidnelse som i loven bestemt.

Denne frist gjelder dog ikke når en trygdet utenfor riket må ha sykebehandling som gir rett til understøttelse efter denne lov. Reglene for frister og meldinger i sådanne tilfelle fastsettes ved forskrifter av Rikstrygdeverket.

§ 27, 1.

1. Når læge og jordmorhjelp skal betales efter enkelt-ydelse, ydes honorar eller godtgjørelse kun efter spesifisert regning som for lægehjelpens vedkommende må inneholde angivelse av sykdomsdiagnose og datum for de utførte lægeforretninger med angivelse av tariffnummer. Disse regninger og de erklæringer som er nevnt i punkt 3 skrives på formular som er godkjent av Rikstrygdeverket.

Den læge som har undersøkt eller behandlet en trygdet skal på anmodning uten særskilt godtgjørelse også utferdige erklæringer om arbeidsudyktighet efter punkt 2, jfr. § 13, 4 og 5.

Er læge eller jordmor søkt i utlandet, fastsettes de nærmere regler for utbetalinger ved forskrifter av Rikstrygdeverket. Det samme skal gjelde krav på refusjon i anledning av sykehusbehandling i utlandet.

§ 28. Trygdedes krav på ydelser efter denne lov som fremsettes mer enn 6 måneder efter utløpet av den frist som

er fastsatt for utbetaling av ydelsen, kan ikke gjøres gjeldende mot kassen. 10 juli.
Nr. 1.

For krav i anledning av sykebehandling og nedkomst utenfor riket skal fristen være 9 måneder.

§ 30, 1.

1. For trygdet person som går inn under § 3, 1 eller er i stilling som går inn under § 1, e plikter arbeidsgiveren, så lenge trygdede opholder sig utenfor riket, å besørge den understøttelse som trygdekassen ellers skulde ha ydet mot refusjon av kassen efter denne lovs regler, dog ikke med høiere beløp enn behandlingen vilde ha kostet her i landet. Rikstrygdeverket kan fastsette en tariff hvorefter refusjonsbeløpene blir å beregne.

§ 31, 3 litra b. Opheves.

§ 32, 2 og 3 litra c.

2. Undtatt fra denne bestemmelse er:

- a. Medlemmer som er i stilling som nevnt i § 1, e når skibet går i utenriks fart og fangstekspedisjonen eller fangststasjonen er bestemt for fangst utenfor riket.

- b. Medlemmer som omhandles i § 3.

- c. Medlemmer som arbeider i norsk grensedistrikt, men er bosatt på den annen side av grensen.

Bipersoner hvis forsørger er understøttelsesberettiget efter litra a—c, ydes i sykdomstilfelle som inntreffer under opphold utenfor riket understøttelse efter denne lovs regler, dog ikke med høiere beløp enn behandlingen vilde ha kostet her i landet. R. T. V. kan fastsette en tariff hvorefter refusjonsbeløpene blir å beregne.

Dog ydes ingen understøttelse til bipersoner hvis forsørger er understøttelsesberettiget efter litra a, når bipersonene er bosatt i utlandet og medlemmet ikke er norsk statsborger.

3. c. som uten gyldig grunn gir uriktige opplysninger eller undlater å gi meldinger og opplysninger som er påbudt i § 24, 1—3, eller i de av Rikstrygdeverket i henhold til § 24, 1 gitte forskrifter.

§ 35, 1.

1. Hel premiefritagelse inntreder foruten ved de i § 4 nevnte tilfelle

- a. for medlemmer i 1—6 inntektsklasse for den tid vedkommende oppebærer sykepenger (minst halv skadebot av ulykkestrygden) eller barselpenger, forpleies i sykehus, eller fødehjem for kassens, ulykkestryg-

10 juli.
Nr. 1.

dens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller avtjener sin verneplikt,

- b. for medlemmer av klasse 0 for den tid vedkommende forpleies i sykehus for kassens, ulykkestrygdens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22 eller avtjener sin verneplikt,
- c. for medlemmer som er i stilling som nevnt i § 1, e gjelder dessuten premiefritagelse under arbeidsudyktighet for den tid hjemreise til landet på grunn av sykdom tar. Som sykdom regnes her også skade eller sykdom som går inn under lov om ulykkestrygd for sjømenn.

Premiefritagelse efter litra a og b skal i alle tilfelle være begrenset slik som fastsatt for understøttelsens varighet i § 18, 5.

§ 37, 3.

3. Reservefondet anvendes til dekning av mulig driftsunderskudd i kassen. Hvis fondet gjennom to år har hatt en størrelse svarende til minst 25 kroner pr. medlem, kan det overskytende samt renter med Rikstrygdeverkets godkjennelse anvendes til eiemed som står i forbindelse med sykepleien, således til ydelse av tannbehandling, medisin, opprettelse av eller støtte for sykehus, føde-, tuberkulose- eller rekonvalesenthjem og lignende samt til sykdomsforebyggende arbeide.

Rikstrygdeverket kan dispensere fra ovenstående bestemmelse om minst 25 kroner.

§ 44, 1.

1. Hver trygdekasse skal ha en forretningsfører som ansettes av kommunestyret efter innstilling fra kassens styre. Ansettelsen må for å bli gyldig godkjennes av Rikstrygdeverket.

Hvis kommunestyret efter fornyet behandling fastholder sin tidligere ansettelse og Rikstrygdeverket likeledes fastholder sin nektelse, innbringes saken til departementet som foretar endelig ansettelse.

Hvis kommunestyret ikke innen 2 måneder efterat Rikstrygdeverket har nektet å godkjenne en ansettelse, har gjort noe vedtak, skal saken av Rikstrygdeverket innbringes for departementet som foretar endelig ansettelse.

§ 45, 1.

1. Hvis det til administrasjonen av kassen trenges andre faste tjenestemenn enn forretningsfører, ansettes disse

etter samme regler som i § 44, nr. 1 bestemt, dog således at ansettelsesmyndigheten skal ligge hos formannskapet. 10 juli.
Nr. 1.

§ 53, 3.

3. Når reguleringsfondets midler utgjør minst kr. 10 pr. medlem, kan det overskytende anvendes til øiemed som står i forbindelse med sykepleien, således til støtte for sykehus, fødehem, rekonvalesent- og tuberkulosehem og lignende samt sykdomsforebyggende arbeide. De beløp som anvendes til sådant øiemed skal stå i forhold til vedkommende kassers medlemsantall etter siste offentlige statistikk og kan brukes til formål som er felles for flere kasser.

§ 75, 1. Hvis forholdet ikke etter sin beskaffenhet inngår under strengere straffebud straffes med bøter,

1. den som undlater til tid som er fastsatt i denne lov eller av Rikstrygdeverket i henhold til § 7 punkt 7 og 8 å avgi de i loven påbudte anmeldelser eller opgaver eller opplysninger, eller som forsettlig gir uriktige opgaver over lønnings-, arbeids- eller forsørgelsesforhold, inntreden i eller uttreden av arbeidsforholdet, eller om tiden for et arbeides begynnelse. Offentlig påtale finner ikke sted uten efter begjæring av Rikstrygdeverket eller vedkommende kasse.

§ 98. Dersom et medlem av manntallstrygden er frivillig trygdet i henhold til §§ 8—10, utgår det av manntallstrygden for den tid det frivillige medlemsskap består. Premien til manntallstrygden blir fortsatt å erlegge, dog med rett til refusjon herav om den frivillige trygd består i minst et kalenderår. Medlemmet refunderes i tilfelle $\frac{7}{10}$ av premien (jfr. § 93, 1), dog ikke mer enn $\frac{3}{4}$ av premien som frivillig medlem.

II.

Denne lov trer i kraft mandag 4 januar 1937.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

10 juli. **Lov om endringer i lov om ulykkestrygd**
Nr. 2. for sjømenn av 24 juni 1931.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1936 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 skal lyde:

§ 5, 1. Trygden gir rett til erstatning efter reglene nedenfor for ulykker som fører med sig at en trygdet person får legemsskade eller dør. Likeledes i tilfelle av klimatsykdom og epidemisk sykdom (derunder også skjorbuk og beri-beri).

Kongen kan fastsette at visse yrkessykdommer skal regnes lik med ulykker.

Når en trygdet dør under en fangstekspedisjon med overvintring i de arktiske farvann, gjelder retten til erstatning uten hensyn til dødsårsaken.

§ 6, 4.

4. Går den skadede inn under syketrygden gir trygdekassen hjelp efter reglene i loven om syketrygd (i inntil henholdsvis 26 og 39 uker, jfr. lov om syketrygd § 18). Dette gjelder dog ikke når skadede tilhører bemanningen på fartoi som går i utenriks fart, eller fangstekspedisjon eller hvalfangststasjon som nevnt i § 1 b.

§ 9, 1.

1. I tilfelle av sykdom som nevnt i § 5, 1 gir Rikstrygdeverket sykehjelp efter reglene i § 6.

Sykepenger, lægebehandling og medisin efter § 6, 1 gis dog kun i et tidsrum av inntil 6 måneder likesom disse ydelser faller bort når sykebehandlingen påhviler trygdekassen efter § 6, 4.

§ 25. Krav på erstatning som ikke er meldt tidligere, jfr. §§ 17—19, faller bort som foreldet dersom de ikke er gjort gjeldende overfor Rikstrygdeverket innen to år efter at ulykken (sykdommen) inntraff. Rikstrygdeverket kan også efter foreldelsesfristens utløp yde erstatning hvis det senere godtgjøres at menet skyldes ulykke.

Krav på invaliderente bortfaller dersom den skadede ikke innen 3 år efter ulykken har meldt sig til undersøkelse efter § 7, 3.

Er den skadede som det var fastsatt erstatning for efter § 7 (jfr. § 6), senere død av skaden, må søknad om erstat-

ning til de efterlatte gis inn til Rikstrygdeverket innen to år 10 juli.
etter hans død. Nr. 2.

II.

Denne lov trer i kraft mandag 4 januar 1937.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om civilt luftvern.

10 juli.
Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 29 juni 1936 sålydende:

§ 1. For de strøk av landet som antas i tilfelle av krig å ville være utsatt for fiendtlig luftoverfall, kan Kongen eller det departement han måtte bestemme, gi bestemmelser om foranstaltninger av ikke militær art som skal treffes for å forebygge skade på civilbefolkningen ved slike overfall, eller for å råde bot på sådan skade.

§ 2. De i § 1 nevnte foranstaltninger hører under politiet. Til å bistå politiet kan der efter nærmere regler som Kongen gir, opnevnes lokale luftvernsnevnder, samt pålegges andre offentlige myndigheter, enkeltpersoner og institusjoner å yde bistand.

§ 3. Overtredelse av bestemmelser som er utferdiget i medhold av denne lov, straffes med bøter eller fengsel inn-til 6 måneder.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

10 juli.
Nr. 4.

10 juli.
Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 29 juni 1936 sålydende:

§ 1. Bygdealmennings styre velges av og blandt de i almenningen eiendomsberettigede og bruksberettigede. De stemmeberettigede avgjør hvor mange medlemmer styret skal be-

- 10 juli. stå av, dog skal antallet minst være 3, men ikke over 7.
- Nr. 4. Samtidig med valg av styremedlemmer velges et tilsvarende antall varamenn. Tjenestetiden regnes fra 14 april og er 4 år, idet halvdelen av de valgte trer ut hvert annet år, første gang etter loddtrekning, og hvis antallet er ulike, den minste halvdel.

Den som har fylt 60 år plikter ikke å motta valg, og den som ved valgperiodens utløp vil ha fungert som medlem i 4 år, kan undslå sig for valg de følgende 4 år. Den som vil kreve sig fritatt for valg, må melde det til valgstyret senest 3 uker før valget.

Lensmannen skal snarest mulig gi de valgte underretning om deres valg. Styret velger formann og næstformann.

§ 2. Valget som holdes annet hvert år i februar eller mars måned styres av valgstyret. Dette bestemmer tid og sted for valget.

Valgstyret består av lensmannen og almenningsstyret med lensmannen som formann. Er det ikke noe almenningsstyre, tilkaller lensmannen 4 av de stemmeberettigede til sammen med ham å danne valgstyre. Står stemmene likt ved valgstyrets vedtak, gjør formannens stemme utslaget.

Valgforretningen skal minst 4 uker forut være kunn gjort på betryggende måte.

§ 3. Stemmeretten utøves ved personlig fremmøte og avgivelse av skriftlig stemmeseddel. Utøves bruken av berettiget eiendom for egen regning av noen annen enn eieren, er det brukeren som er stemmeberettiget og valgbar. Er den stemmeberettigede umyndig, kan stemmeretten alene utøves av vergen. Tilligger stemmeretten 2 eller flere i fellesskap, kommune, korporasjon, stiftelse, aktieselskap, personlig selskap eller lignende, kan stemmeretten kun utøves av den som fremlegger skriftlig fullmakt i så henseende. Sådant fullmakt kan dog ikke gis til noen som ikke er fast bosittende innen den kommune hvor den berettigede eiendom ligger.

Ingen kan avgi mer enn en stemme. I tilfelle hvor så vel vergen som den umyndige har stemmerett kan dog vergen foruten sin egen stemme også avgi stemme for sin myndling.

§ 4. I betimelig tid før valget skal holdes, skal almenningsstyrets formann sende til lensmannen utkast til manntall over de stemmeberettigede. Er det ikke almenningsstyre, skal lensmannen legge frem et ved hans foranstaltning og for offentlig regning utarbeidet utkast.

Utkastet gjennomgås av valgstyret, og når det er vedtatt av dette, skal det ligge utlagt hos lensmannen i tre uker før valget.

Klager over manntallet avgjøres av valgstyret på valgdagen før valget.

§ 5. Valgforretningen og de vedtak som er fattet i anledning av den føres inn i en for lensmannsdistriktet for offentlig regning anskaffet, paginert, gjennemdratt og av fylkesmannen autorisert protokoll for almeningsvalg. 10 juli. Nr. 4.

§ 6. De vedtak som valgstyret har truffet vedrørende valget kan av enhver stemmeberettiget innen 2 uker etter valget skriftlig gjennom lensmannen innankes til avgjørelse av departementet som, hvis avgjørelsen kan bringe et annet valgresultat, kan påby nytt valg.

§ 7. Hører de i almenningen berettigede eiendommer (jfr. §§ 1 og 12) til forskjellige herreder, fastsetter departementet det samlede antall styremedlemmer efterat de stemmeberettigede har hatt anledning til å avgi forslag.

Valget holdes i det herred hvortil de fleste av de berettigede eiendommer hører, medmindre departementet bestemmer noe annet.

Når de berettigede eiendommer hører til forskjellige herreder, kan departementet efter andragende fra ett av herredstyrene bestemme at det samlede antall styremedlemmer skal fordeles mellom herredene i forhold til antallet av de berettigede eiendommer. Valget foregår i så fall særskilt for og innen hvert herred.

§ 8. Ved kunngjørelse av valgforretningen skal opgis hvor mange medlemmer der skal velges. Samtidig skal opgis hvorledes det skal gås frem ved innsendelse av forslag til valgliste og innen hvilken frist sådant forslag senest må være innsendt.

§ 9.

1. Et forslag til valgliste må for å kunne godkjennes fylle disse krav:

- a. Det må være kommet inn til lensmannen minst tre uker før valget.
- b. Det må ha en overskrift som ikke leder til forveksling og som angir den gruppe det går ut fra.
- c. Det må være utfyllt i tydelig rekkefølge med navn på så mange forskjellige personer som det skal velges medlemmer, hvorhos det fortløpende bør opføres navn på forskjellige personer inntil et tilsvarende antall.
- d. Det må være egenhendig underskrevet av minst 5 stemmeberettigede som ikke står som forslagsstillere på noe annet forslag.
- e. Det må ikke ha navn på personer felles med annet forslag.

Forslaget skal angi personenes for- og etternavn, stilling og bopel. Det bør dessuten angi hvem valgstyret kan henvende sig til ved forhandlinger om forslaget (tillitsmann).

- 10 juli. 2. Et forslag til valgliste kan innen 5 dager før valget til-
 Nr. 4. bakeskalles av fire femtedeler av forslagsstillerne.

Valgstyret avgjør om forslaget til valgliste og tilbake-
 kallelse skal godkjennes.

3. Hvis minst 5 valgberettigede innen den i post 1 a om-
 handlede frist innleverer til lensmannen en av dem egen-
 hendig underskrevet erklæring om å ville fremkomme
 med forslag til valgliste hvis det skulde vise sig at valget
 blir forholdstallsvalg, skal de ha adgang til å frem-
 komme med sådant forslag innen to uker før valget.

4. Valgstyret eller dets formann skal ved forhandling med
 den utpekte tillitsmann, om sådan er angitt, og ellers
 med en av forslagsstillerne, søke å bringe forslag eller
 tilbakekallelse i foreskreven stand.

Står samme person på flere forslag, skal valgstyret
 gi ham pålegg om innen en bestemt frist å si fra hvilket
 forslag han vil stå på. Svarer han ikke, blir han stående
 på det forslag som er kommet først inn til lensmannen
 uten senere å være tilbakekalt, men strykes av andre
 forslag.

§ 10. Ved oppgjør av forholdstallsvalg skal bestemmel-
 sene i kommunevalglovens paragrafer 33—36 få tilsvarende
 anvendelse så langt de passer. Kommunevalglovens son-
 dring mellom ordinære kandidater og reservekandidater kommer
 ikke til anvendelse.

§ 11. Hvis intet, eller bare ett forslag til valgliste frem-
 kommer eller blir godkjent, skal valget fremmes som fler-
 tallvalg. Bestemmelsene i kommunevalglovens § 38 får til-
 svarende anvendelse.

§ 12. Styret for statsalmenning velges efter foranstå-
 ende bestemmelser av og blandt de i almenningen bruksbe-
 rettigede.

§ 13. Kongen eller den han dertil bemyndiger, kan gi de
 nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne lov.

§ 14. Denne lov trer i kraft 1 juli 1936. Fra samme
 dag opheves lov om valg av bestyrelser for bygdealmen-
 ninger og statsalmenninger av 3 august 1897, dog således
 at styremedlemmer som er valgt efter nevnte lov fortsetter
 som sådanne til deres tjenestetid er utløpet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om boligsparelag.

10 juli.

Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 29 juni 1936 sålydende:

Kap. 1. Innledende bestemmelser.

§ 1. Denne lov kommer til anvendelse på sammenslutninger som mottar innskudd fra sine medlemmer og på ny utlåner de således opsparte midler til andre medlemmer eller sammenslutninger av disse til anskaffelse eller forbedring av egen bolig og leilighet eller til innfrielse av tidligere heftelser på egen bolig.

I tvilstilfelle avgjør Kongen eller det departement han bestemmer med endelig virkning om en sammenslutning kommer inn under loven.

De lag som kommer inn under denne lov, har enerett og plikt til å bruke ordet «sparelag» i sitt navn sammen med en betegnelse av lagets formål — f. eks. boligsparelag, jfr. dog § 59.

§ 2. Lag som omfattes av denne lov, kan ikke begynne sin virksomhet før dets vedtekter er godkjent av Kongen eller det departementet han bestemmer.

Godkjennelse skal nektes hvis lagets virksomhet kan antas å komme i strid med norsk lovgivning eller almene interesser. Godkjennelse skal også nektes hvis lagets medlemmer ved adgang til lagets ledelse og kontroll, ved renteberegning for innskudd og lån, ved adgang til å opnå lån, ved lånenes størrelse, ved krav om sikkerhet for lån eller på annen måte kan antas ikke å ville bli tilbørlig likestillet.

Meddelt godkjennelse er ikke til hinder for at Kongen eller det departement han bestemmer senere kan kreve vedtektene forandret.

§ 3. Innskudd skal bare mottas fra lagets medlemmer overensstemmende med den mellom laget og vedkommende medlem avsluttede kontrakt, jfr. § 34.

Medlemmene skal ikke ha personlig ansvar for lagets forpliktelser.

§ 4. Lag som omfattes av denne lov, er undergitt tilsyn av Bank- og Sparebankinspeksjonen.

Et lags tillits- og tjenestemenn er forpliktet til når som helst å gi Bankinspeksjonens tjenestemenn adgang til alle lagets protokoller, dokumenter m. v. samt å meddele enhver opplysning som måtte forlanges angående lagets forhold.

Bankinspeksjonen kan sammenkalle styret, kontrollkomitéen, forstandskapet og medlemmene til møte når det anses

10 juli. nødvendig og kan la sig representere og fremsette forslag på
Nr. 5. disse møter, dog uten stemmerett.

Bankinspeksjonen kan også la foreta sakkyndig kontroll av opførelsen og det senere vedlikehold av pantsatte bygninger.

Bankinspeksjonens tjenestemenn har taushetsplikt overfor uvedkommende om det som de i denne egenskap blir vitende om.

Utgiftene ved tilsynet utredes av statskassen.

§ 5. Formularer for medlemskontrakter og andre dokumenter som bestemmer forholdet mellom de enkelte medlemmer og laget, skal være godkjent av Bankinspeksjonen.

Kontraktene skal inneholde et avtrykk av denne lov samt av lagets vedtekter og gi en så vidt mulig uttømmende og klar fremstilling av lagets og medlemmenes rettigheter og plikter for øvrig.

Bankinspeksjonen kan når som helst kreve endret tidligere godkjente formularer m. v.

Kap. 2. Lagets stiftelse og registrering.

§ 6. Et boligsparelag stiftes på et konstituerende medlemsmøte av minst 20 medlemmer, som er bosatt her i riket. Stifterne kan ikke møte ved annen fullmektig enn ektefelle eller annet medlem av laget. Skriftlig fullmakt må fremlegges.

Det må ikke sikres stifterne provisjon eller særfordeler i laget.

§ 7. I protokollen for stiftelsesmøtet innføres hvor stor sparesum hver stifter tegner sig for og til hvilke av de i § 1 nevnte formål der søkes lån av laget.

Derefter fatter møtet beslutning om vedtekter og valg av tillitsmenn.

Protokollen for møtet underskrives av samtlige møtende.

§ 8. Lagets vedtekter skal inneholde bestemmelser om:

1. Lagets navn, formål, sæte og virkekrets.
2. Hvilket varsel medlemsmøtet skal innkalles med.
3. Hvor mange medlemmer med varamenn forstanderskapet skal ha hvis laget får minst 50 medlemmer.
4. Hvilken revisjonsordning laget skal ha.
5. Hvor mange styremedlemmer med varamenn laget skal ha og hvor mange styremedlemmer enkeltvis eller i fellesskap skal kunne tegne lagets navn.
6. Grensene opad og nedad for den kontraktbestemte sparesum og minste innskudd pr. måned eller uke.

7. Tilbakebetaling av innskudd når medlemsskapet op- 10 juli.
hører i henhold til § 37. Nr. 5.
8. Hvordan medlemmenes rekkefølge for tildeling av lån skal bestemmes.

Vedtektene skal videre inneholde enhver bestemmelse som måtte bli fattet:

9. Om det for visse avgjørelser skal gjelde andre avstemningsregler for medlemsmøter enn fastsatt i § 14 næst siste ledd.
10. Om det skal velges forstanderskap selv om laget har mindre enn 50 medlemmer og i tilfelle hvor mange medlemmer med varamenn forstanderskapet skal ha.
11. Om laget vil motta garantikapital eller støtteinnskudd i henhold til § 34, om adgangen til å yde sådan garantikapital eller støtteinnskudd skal være begrenset samt om medlemmer optatt i henhold til § 34 skal ha stemmerett på medlemsmøtet.
12. Om medlemmene skal erlegge mer enn 2 pct. av sparesummen til garantikapital.
13. Om der skal kreves medlemskontingent ved inntreden i laget og dens størrelse.
14. Om lagets adgang til å yde lån eller garanti skal være mere begrenset enn efter §§ 40—44.
15. Om lagets adgang til å opta lån skal være mere begrenset enn efter § 48.

Endelig kan vedtektene inneholde alle bestemmelser om lagets organisasjon, medlemmenes rettigheter og plikter, lagets lånevirksomhet og lagets oppløsning og avvikling, som ikke strider mot kap. 3—9.

§ 9. Når lagets vedtekter er godkjent, skal det anmeldes til registrering overensstemmende med lovgivningen om handelsregistre. Anmeldelsen skal inneholde opplysning om det som er nevnt i § 8 nr. 1, 2, 4—6, 9 og 11—15, samt være ledsaget av legitimasjon for at vedtektene er godkjent overensstemmende med § 2.

§ 10. Først når laget er registrert kan det som sådant likeoverfor tredjemann erhverve rettigheter og pådra sig plikter.

For forpliktelser, inngått på lagets vegne før registreringen, hefter i mangel av annen avtale de som har inngått disse personlig en for alle og alle for en. Det samme gjelder med hensyn til forpliktelser som inngås mens lagets virksomhet er stanset i henhold til §§ 50 eller 57 og med hensyn til forpliktelser overfor medlemmer som er optatt efterat det i henhold til § 49 er forbudt laget å opta nye medlemmer.

10 juli.
Nr. 5.

Kap. 3. *Valg og tjenestetid. Taushetsplikt for tillits- og tjenestemenn.*

§ 11. Ethvert medlem av laget er pliktig til å motta valg til lagets organer. Et medlem kan dog kreve sig fritatt for gjenvalg for en valgperiode til det organ hvori det tjenestgjør ved valgets avholdelse.

Et medlem av lagets organer forblir i sin stilling til nytt medlem er lovlig valgt selv om hans tjenestetid er utløpet.

§ 12. Enhver tillits- eller tjenestemann i et boligsparelag har taushetsplikt med hensyn til hvad han i sådan egenskap erfarer om lagets, medlemmers eller forretningsforbindelsers forhold, undtagen når det efter denne lov eller lovgivningen for øvrig er hans plikt å gi opplysninger.

Kap. 4. *Medlemsmøtet.*

§ 13. Medlemmenes rett til å delta i varetagelsen av lagets anliggender utøves gjennom medlemsmøtet.

Medlemsmøtet innkalles ved skriftlig meddelelse til hvert enkelt medlem av formannen i forstanderskapet hvor sådant finnes, ellers av styret. Varslet skal bestemmes i vedtektene, men skal være minst en uke.

Medlemsmøtet skal holdes minst en gang om året og ellers så ofte som det er bestemt i vedtektene eller når forstanderskapet eller styret finner det påkrevet.

Medlemsmøte skal også innkalles når kontrollkomitéen eller minst en fjerdedel av medlemmene krever det.

§ 14. Medlemsmøtet velger selv sin ordstyrer.

På møtet har hvert medlem en stemme.

Hvis det ikke i vedtektene er truffet annen bestemmelse kan et medlem ikke møte ved annen fullmektig enn ektefelle eller annet medlem av laget. Skriftlig fullmakt må fremlegges.

De beslutninger som nærværende lov eller lagets vedtekter ikke oppstiller særegne forskrifter for, fattes med simpel stemmeflerhet blandt de møtende medlemmer og således at i tilfelle av stemmelikhet gjør ordstyrers stemme utslaget, undtagen ved valg som i tilfelle avgjøres ved loddtrekning.

Forslag om oppløsning av et lag, om sammenslutning med et annet lag eller om endringer i vedtektene skal tilstilles samtlige medlemmer minst 14 dager før behandlingen på medlemsmøtet. Til gyldig beslutning om oppløsning av laget eller om sammenslutning med et annet lag kreves at to tredjedeler av de avgitte stemmer er derfor og at der enten er avgitt stemmer av medlemmer som representerer to tredjedeler av samtlige stemmer eller at beslutningen gjentas med tre fjerdedels stemmeflerhet av et nytt medlemsmøte innkalt

tidligst 14 dager derefter. Til beslutning om annen forandring i vedtektene kreves at to tredjedeler av de i medlemsmøtet avgitte stemmer er derfor. Beslutning om oppløsning av laget, om sammenslutning med et annet lag eller om endringer i vedtektene vinner ikke endelig gyldighet uten godkjenning av Kongen eller det departement han bemyndiger. 10 juli. Nr. 5.

§ 15. Et medlem kan ikke selv eller ved fullmektig delta i nogen avstemning angående hans egen stemmerett eller angående nogen annen sak som han har fremtredende personlig eller økonomisk særinteresse i. Heller ikke kan han stemme ved fullmektig som har slik særinteresse. Dog kan ethvert medlem stemme på sig selv til tillitsmann i laget. Medlem av et lagsorgan kan ikke delta i avstemning om godkjenning av dettes virksomhet eller i valg av tillitsmenn som skal føre kontroll med det.

Avgjørelse av tvist om stemmerett hører under medlemsmøtet.

Over møtets forhandlinger føres protokoll som før møtets slutning opleses til vedtagelse og underskrives av ordstyreren og 2 andre tilstedeværende medlemmer som velges dertil av møtet.

§ 16. Det tilligger medlemsmøtet:

- a) å velge medlemmer av forstanderskapet hvor sådant skal opprettes efter denne lovs § 17. Hvor forstanderskap ikke er opprettet skal medlemsmøtet foreta de i § 20 a—e nevnte funksjoner,
- b) å bestemme tillitsmennenes godtgjørelse,
- c) å behandle beretning fra forstanderskap, kontrollkomité, revisjon og styre om deres virksomhet,
- d) å treffe bestemmelse om godkjenning av årsregnskapet og om anvendelsen av overskudd,
- e) å treffe bestemmelse om forandring av lagets vedtekter,
- f) ellers å gjøre vedtak i de saker som forelegges innenfor rammen av lov og vedtekter.

Kap. 5. *Forstanderskap, kontrollkomité og revisjon.*

§ 17. Har et lag 50 medlemmer eller mer skal det på første ordinære medlemsmøte til valg av lagets organer velges et forstanderskap på minst 6 og høist 18 lagsmedlemmer.

Vedtektene kan bestemme at laget skal ha forstanderskap selv om medlemstallet er mindre enn i forrige ledd nevnt.

Av forstandere som er valgt ved første valg utgår efter ett års forløp halvparten efter loddtrekning og siden hvert år den halvpart som har tjenestgjort lengst.

Samtidig med valg av forstandere velges tillike minst så

10 juli. mange varamenn som halvparten av antall forstandere. Varas
Nr. 5. mennene velges for ett år ad gangen.

Styrets medlemmer kan ikke tillike være forstandere, men skal innkalles til forstanderskapets møter og har rett til å delta i dets forhandlinger, dog uten stemmerett utenom det i § 20 e nevnte tilfelle.

§ 18. Forstanderskapet velger årlig innen sin midte en formann og en næstformann.

Formannen sammenkaller forstanderskapet og leder dets forhandlinger.

§ 19. Forstanderskapet trer sammen så ofte formannen finner det nødvendig eller forlangende derom fremsettes av kontrollkomitéen, styret eller av minst en tredjedel av forstanderskapets medlemmer.

Forstanderskapet er beslutningsdyktig når minst halvdel av forstanderne er til stede.

Hvor ikke annet er bestemt i vedtektene avgjøres sakene ved simpel stemmeflerhet blandt de møtende forstandere og således at i tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget, undtagen ved valg som i tilfelle avgjøres ved loddrekning.

Protokoll føres under formannens ansvar. Den underskrives av ham og to andre forstandere som velges dertil på møtet.

§ 20. Det tilligger forstanderskapet:

- a) å velge styremedlemmer og varamenn for disse, dersom ikke vedtektene bestemmer at styret skal velges av medlemsmøtet,
- b) å velge kontrollkomité,
- c) å velge eller ansette revisorer,
- d) å vedta instruks for kontrollkomité og revisjon og forelegge disse instruks for Bankinspeksjonen til godkjenning,
- e) å treffe bestemmelse om lagets daglige ledelse skal underlegges en forretningsfører og bestemme dennes lønn,
- f) å fatte bestemmelse om opprettelse av andre stillinger ved lagets administrasjon og bestemme disses lønn,
- g) å avgi uttalelse om forslag til vedtektsforandringer,
- h) å avgi uttalelse om kontrollkomitéens, revisjonens og styrets beretninger samt om årsregnskapet og styrets forslag til anvendelse av årsoverskudd,
- i) ellers gjøre vedtak i de saker som forelegges det innenfor rammen av lov og vedtekter.

Godtgjørelse til tillits- eller tjenestemenn må ikke ydes i form av tantième. Lagets faste tjenestemenn ansettes med høist seks måneders gjensidig opsigelse.

§ 21. Kontrollkomitéen som skal bestå av tre utenfor lagets styre og revisjon stående personer, velges for ett år ad gangen. Kontrollkomitéen skal holde sig underrettet om at lagets virksomhet ledes overensstemmende med lov, vedtekter og de nærmere forskrifter som gis av medlemsmøte eller forstanderskap. Den skal til ubestemt tid og uten varsel minst to ganger hvert år gjennomgå lagets bøker og forvisse sig om at samtlige lånepapirer, deposita og kassebeholdning er til stede og i orden, samt for øvrig ved stikkprøver i årets løp undersøke disse forhold. Kontrollkomitéen gjennomgår tillike de mellom medlemmene og laget oprettede spare- og lånekontrakter samt prøver sikkerheten for de forskjellige utlån. 10 juli. Nr. 5.

Kontrollkomitéen skal også føre tilsyn med revisjonens arbeide og avgi innstilling til desisjon av årsregnskapet.

Styret og revisjonen er pliktig til å la kontrollkomitéen få enhver opplysning som den mener den trenger for å kunne utføre sitt hverv på tilfredsstillende måte.

Om sin virksomhet i det forløpne år avgir kontrollkomitéen innberetning til Bankinspeksjonen og forstanderskapet hvor sådant finnes, ellers til medlemsmøtet.

Kontrollkomitéen fører av Bankinspeksjonen autorisert protokoll over sine forhandlinger.

§ 22. Revisorer skal så vidt mulig være stats- eller børs-autoriserede. Valgte revisorer tjenestgjør ett år ad gangen.

Om revisjonen, som skal utføres overensstemmende med den i § 20 d nevnte instruks, skal revisor hvert år avgi beretning som blir å forelegge medlemsmøtet. Revisor skal være til stede på medlemsmøtet.

Revisor må ikke være medlem av kontrollkomitéen eller av styret, inneha nogen styret eller et styremedlem underordnet stilling i eller utenfor laget eller være gift med noget medlem av styret eller beslektet eller besvogret med noget styremedlem i rett op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søsken.

Kap. 6. Styret.

§ 23. Et boligsparelags virksomhet ledes av et styre bestående av minst 3 og høist 5 medlemmer. Styret velger selv formann og næstformann.

Styremedlemmene velges for to år. Av dem som er valgt ved første valg, uttrer efter ett års forløp minst halvparten efter loddtrekning, og siden hvert år de som har tjenestgjort lengst.

Samtidig med valg av styremedlemmer velges tillike

10 juli. minst 2 varamenn for disse. Varamenn velges for ett år
Nr. 5. ad gangen.

§ 24. Ethvert medlem av styret kan uten varsel foreløbig fjernes ved beslutning av et medlemsmøte eller av forstanderskapet hvor sådant finnes. Spørsmålet om hvorvidt vedkommende endelig skal fjernes, skal uopholdelig forelegges til avgjørelse i et nytt medlemsmøte eller i et nytt møte av forstanderskapet. Så vel til midlertidig som til endelig fjernelse utfordres minst to tredjedels stemmeflerhet med mindre vedtektene bestemmer at beslutning herom kan fattes med et mindre flertall.

§ 25. Styret leder lagets virksomhet overensstemmende med lov, vedtekter og de nærmere forskrifter som gis av medlemsmøte eller forstanderskap. Styret kan meddele forretningsfører prokura.

Overfor tredjemann er styret bemyndiget til å handle på lagets vegne i alt hvad der hører til driften av dets virksomhet. Enhver begrensning i denne myndighet er uten rettsvirkning overfor godtroende tredjemann.

§ 26. Formannen sammenkaller og leder styrets møter.

I saker som efter vedtektene skal avgjøres av styret, må over halvdelen av dette delta i behandlingen. Beslutninger fattes med simpelt flertall og i tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Dog må beslutningen være enstemmig hvis styret består av 3 medlemmer og bare 2 av disse har deltatt i behandlingen.

Over forhandlingene skal føres protokoll som underkriives av samtlige deltagende medlemmer.

§ 27. Et medlem av styret må ikke delta i behandlingen eller avgjørelsen av nogen sak hvori han selv har fremtredende personlig eller økonomisk særinteresse.

Styremedlem, forretningsfører eller nogen av deres underordnede eller firma hvori nogen av de nevnte personer har en fremtredende interesse, må i anledning av rettshandler som avsluttes for laget, ikke motta godtgjørelse av andre enn laget og heller ikke godtgjørelse som medkontrahenten eller dennes representant har betinget for ham hos laget. Er sådan godtgjørelse avtalt eller oppebåret tilfaller den laget.

§ 28. Har et lag ikke forstanderskap, skal styret utføre de i § 20 f og g nevnte gjøremål.

§ 29. Styret har å sørge for at der føres et ordentlig og tilstrekkelig bokholderi og at lagets kassebøker og verdipapirer opbevares på betryggende måte.

Ved hvert kalenderårs utgang blir årsregnskap og balanse å opgjøre overensstemmende med de grunnsetninger som gjelder for en ordentlig og forsiktig forretningsførsel.

Bankinspeksjonen kan gi nærmere forskrifter vedkom-

mende lagenes bokførsel, regnskapsavleggelse og årsberetning. 10 juli.
Nr. 5.

§ 30. Senest innen utgangen av februar måned skal styret sende kontrollkomitéen revidert årsregnskap underskrevet av styret og revisjonen med styrets forslag til anvendelse av det overskudd regnskapet måtte vise, samt beretning om lagets virksomhet i det forløpne år. Kontrollkomitéen sender derefter regnskap og beretning til forstanderskapets formann eller om laget ikke har forstanderskap, til styrets formann med sin uttalelse.

Innen utgangen av mars måned sendes innkallelse til medlemsmøte til behandling av årsregnskap og årsberetning som vedlegges innkallelsen ledsaget av revisjonens, kontrollkomitéens og forstanderskapets uttalelser og beretninger. Medlemsmøtet holdes innen utgangen av april måned.

§ 31. Innen en måned efter at regnskapet er desidert skal lagets styre sende Bankinspeksjonen styrets årsberetning samt et av styret og revisjonen underskrevet utdrag av regnskapet vedlagt kontrollkomitéens desisjonsinnstilling og utskrifter av forstanderskapets og medlemsmøtets protokoller vedkommende årsregnskapets behandling.

De ovenfor nevnte utdrag m. v. skal være avfattet på den måte og ledsaget av de legitimasjoner m. v. som Bankinspeksjonen bestemmer.

Kap. 7. Medlemmenes rettigheter og plikter.

§ 32. Ethvert medlem av et sparelag skal undertegne en medlemskontrakt som skal angi størrelsen av den sparesum han forplikter sig til og hvordan den skal innbetales samt hvortil spareinnskuddet og det lån som søkes av laget skal anvendes.

Spiresummen skal settes lik det beløp som trenges for å nå formålet med medlemsskapet, jfr. § 1. Dens størrelse og innbetalingsterminene kan forandres med styrets samtykke.

§ 33. Hvert medlem skal erlegge 2 pct. av sparesummen til ansvarlig garantikapital for laget med mindre vedtektene bestemmer en høiere procentsats. Denne innbetaling erlegges utenom og før de ordinære spareinnskudd og skal ikke forrentes.

Innbetalinger på sparesummen (spareinnskudd) skal forrentes efter minst samme rentefot som er almindelig for innskudd på sparevilkår i sparebank i det distrikt hvor laget har sitt sete.

§ 34. Personer og institusjoner som vil fremme lagets virksomhet ved ydelse av garantikapital eller støtteinnskudd, kan av et medlemsmøte optas som medlemmer av laget uten å undertegne vanlig medlemskontrakt.

10 juli. Sådant kapital- eller støtteinnskudd skal ikke forrentes
 Nr. 5. og skal ikke kunne kreves tilbakebetalt før lagets virksomhet er ophørt.

§ 35. Ved inntreden i laget kan medlemmene en gang for alle avkreves medlemskontingent med inntil femti kroner, som kan anvendes til lagets administrasjon. For øvrig skal lagets medlemmer ikke være bundet til særydelser utenom lånerenten.

§ 36. Hvert medlem skal ha en konto i lagets bøker for innbetalt garantikapital og en konto for spareinnskudd. Rentene av det siste skal tilføres ved hvert kalenderårs utgang. Likeledes innføres efter hvert hvad medlemmet får utbetalt.

§ 37. Ved utbetaling av spareinnskudd kontrollerer laget at innskuddet anvendes til det i medlemskontrakten bestemte formål.

Styret kan tillate at innskuddet utbetales til andre formål innenfor lovens og vedtektenes ramme. Styret kan også tillate at innskuddet blir utbetalt uten betingelser hvis medlemmet dør eller på grunn av sykdom, arbeidsledighet eller av annen rimelig grunn ser sig nødt til å tre ut som medlem.

Vedtektene skal ha nærmere regler om tilbakebetaling av innskudd når medlemsskapet opphører av de i forrige ledd nevnte grunner.

§ 38. Medlems andel i garantikapitalen kan styret beslutte å tilbakebetale, forsåvidt lagets økonomiske stilling tillater det, når medlemmet har fått tilbakebetalt sitt innskudd av de i § 37, annet ledd, nevnte grunner, eller efter å ha motatt lån eller garanti fra laget, har opfylt sine forpliktelser således at enhver risiko for laget i forhold til vedkommende medlem er bortfalt.

Medlem som av andre grunner trer ut av laget taper sin andel av garantikapitalen som tilfaller reservefondet.

Kap. 8. *Lagets lånevirkksomhet.*

§ 39. Et lags midler skal bare anvendes til utlån til lagets medlemmer eller til sammenslutninger av disse mot sikkerhet i fast eiendom og overensstemmende med denne lov og lagets vedtekter.

Betingelsen for å opná lån, er at medlemmet har innbetalt sin andel i lagets garantikapital og minst 15 pct. av den kontraktbestemte sparesum. Har medlemmet tomt eller annet aktivum som kommer bygget til gode, kan dette aktivum for sin verdi i tilfelle med fradrag for heftelser helt eller delvis tre i stedet for innbetaling av 15 pct. av sparesummen.

Midlertidig ledige midler skal bare kunne anbringes i stats- eller statsgaranterte papirer eller fordeles som innskudd i sparebanker og aktiebanker.

§ 40. Lån til byggeselskaper hvis samtlige medlemmer er lagsmedlemmer og som underkaster sig lagets kontroll av hele sin virksomhet kan ydes op til 90 pct. av eiendommens verdi i handel ogandel. 10 juli. Nr. 5.

Lån til enkelte lagsmedlemmer som underkaster sig lagets kontroll av bygget og dets senere vedlikehold, kan ydes op til 85 pct. av eiendommens verdi i handel ogandel.

Verdien fastsettes ved offentlig takst efter at bygningen er ferdig. Hvis taksten overstiger sparesummen, legges sparesummen til grunn for beregningen av lånegrensen.

§ 41. Laget skal på best mulige vilkår søke optatt størst mulig førsteprioritets og om mulig annenprioritets lån på de eiendommer medlemmene bygger eller erhverver.

De lån boligsparelaget yder skal være tilbakebetalt i løpet av høist 20 år.

§ 42. Laget kan til byggeselskaper eller lagsmedlemmer som efter §§ 39 og 40 er berettiget til å opnå lån, yde byggelån eller garantere for sådanne lån eller for leveransekontrakter til bygget. Sådanne lån eller garantier ydes efter regler som er godkjent av Bankinspeksjonen og må under enhver omstendighet ligge innenfor lånegrensen efter § 40.

§ 43. Lånsøkeren skal før lånet utbetales eller garanterer i kraft godtgjøre at han kan fullføre bygget og sannsynliggjøre at han kan svare sine forpliktelser til laget og andre långivere.

§ 44. Lån eller garantier kan ikke gis dersom summen av lagets garantikapital og fonds blir mindre enn 5 pct. av lagets samlede utlån og garantier for byggelån eller for leveranse av byggematerialer.

§ 45. Lån må ikke bevilges medlemmer av lagets styre, kontrollkomité og revisjon samt forstanderskapets formann uten at pantet på forhånd er enstemmig godkjent som fullt betryggende av kontrollkomitéen, som også skal påse at låneydelsen er overensstemmende med lov, vedtekter og vedkommende medlemskontrakt.

§ 46. Lagets styre skal innenfor de fastsatte lånegrenser selvstendig bedømme den sikkerhet som bys laget og bare bevilge lån eller garanti hvis styret er overbevist om at sikkerheten er betryggende.

Styret skal senere påse at avdrag og renter på lån som laget har ydet eller har garantert blir betalt i rett tid, at bygninger holdes brandassurert og at bygningene og gjerder m. v. blir forsvarlig vedlikeholdt.

Misligholder låntageren sine forpliktelser for såvidt eller på annen måte, skal styret straks gripe inn og sikre lagets interesser.

10 juli. § 47. Bestemmelsene i dette kapitel får tilsvarende anvendelse ved ydelse av lån til innfrielse av tidligere heftelser på egen bolig, sml. § 1 første ledd.

Nr. 5.

§ 48. Laget kan opta lån hos andre långivere til utvidelse av sin virksomhet. Summen av disse lån og lagets garantier etter § 42 må dog ikke overstige to tredjedeler av verdien av lagets pantobligasjoner og andre verdipapirer samt bankinnskudd. I tvilstilfelle bedømmes verdien herav av Bankinspeksjonen.

Kap. 9. *Oppløsning og avvikling.*

§ 49. Kongen eller det departement han bestemmer kan når som helst forby et lag å opta nye medlemmer.

Forbudet kunngjøres på lagets bekostning i Norsk Kunngjørelsestidende og i de i lagets distrikt almindelig leste aviser samt meddeles lagets samtlige medlemmer.

§ 50. Kongen eller vedkommende departement kan stanse et lags virksomhet dersom den finnes å være i strid med de krav som er nevnt i § 2, annet ledd, eller laget har tapt ikke bare sin garanti- og egenkapital, men dessuten pådratt sig et sådant underskudd at Bankinspeksjonen finner at der mangler dekning for 5 pct. av lagets forpliktelser.

§ 51. Før der treffes sådan beslutning som nevnt i de to foregående paragrafer, skal vedkommende departement opfordre lagets styre til innen en bestemt frist å avgi erklæring i saken.

§ 52. Når Kongen eller vedkommende departement i henhold til §§ 50 og 57, annet ledd, har fattet beslutning om å stanse et lags virksomhet, skal skifteretten efter forlangende av vedkommende departement sette laget under avvikling og opnevne en eller flere menn til å foreta avvikling på lagets bekostning under skifterettens kontroll.

§ 53. Beslutning om frivillig oppløsning av et lag eller sammenslutning med et annet lag, jfr. § 14, skal kunngjøres to ganger i Norsk Kunngjørelsestidende og i de i distriktet almindelig leste aviser likesom meddelelse om beslutningen skal tilstilles samtlige medlemmer av vedkommende lag.

Sammenslutning av laget med et annet lag kan ikke finne sted medmindre oppfyllelsen av samtlige kjente forpliktelser som påhviler vedkommende lag er sikret, og kan ikke gjennomføres før minst tre måneder er forløpet efter den siste kunngjørelse av beslutningen i Norsk Kunngjørelsestidende.

Når lagets virksomhet ophører, skal lagets fond etterat samtlige forpliktelser er innfridd, anvendes til almenntilgode øiemed efter bestemmelse av medlemsmøtet og med godkjenning av Kongen.

Kap. 10. *Straffebestemmelser.*

10 juli.
Nr. 5.

§ 54. Hvis tillits- eller tjenestemann i et lag som omfattes av denne lov ikke i rette tid etterkommer de plikter som påhviler ham ifølge loven eller lagets vedtekter eller pålegg som er utferdiget av vedkommende departement eller Bankinspeksjonen, kan vedkommende departement pålegge den forsømmelige under løpende tvangsmulkt å oppfylle sin plikt. Tvangsmulkten kan inndrives ved utpantning.

§ 55. Tillits- eller tjenestemann som overtrer bestemmelsene i denne lov eller forskrifter som er utferdiget med hjemmel i loven eller som medvirker dertil, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder forsåvidt ikke handlingen går inn under nogen strengere straffebestemmelse. Viser han grov uforstand i utførelsen av sitt hverv, straffes han med bøter.

Med bøter straffes også den som ved uriktig eller villledende angivelser søker å hverve medlemmer til laget.

Kap. 11. *Lovens ikrafttreden.*

§ 56. Denne lov trer i kraft straks.

§ 57. Dersom et boligsparelag som er i virksomhet ved lovens ikrafttreden eller som efter å ha begynt sin virksomhet finnes å komme inn under loven, ikke tilfredsstiller kravene i denne lovs § 2, annet ledd, kan vedkommende departement straks stanse dets virksomhet inntil videre.

Er et lags vedtekter ikke godkjent innen en av departementet fastsatt frist, kan Kongen eller departementet endelig stanse lagets virksomhet.

§ 58. Den rett som ved § 119 i lov om konkursboers behandling av 6 juni 1863 er hjemlet skyldnere i konkursbo til å bringe fordringer på boet i motregning kommer, hvor det gjelder et boligsparelags bo, ikke til anvendelse på fordringer som er erhvervet etterat vedkommende departement har stanset lagets virksomhet i henhold til denne lovs § 50 eller § 57, første ledd.

§ 59. Forbudet i § 1, siste ledd, mot at lag, som ikke omfattes av denne lov, bruker ordet sparelag i sitt navn, gjelder ikke lag som har sådan betegnelse i sitt navn før lovens ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

10 juli. **Millombils lov** til å fremja umsetnaden av
Nr. 6. jordbruksvaror.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 3 juli 1936, som lyder so:

§ 1. Det skal vera eit umsetningsråd på 8 medlemmer, som har til fyremål gjenom samyrke å fremja umsetnaden av flesk, kjøt av sau, mjølk, smør, ost og egg. Kvar av desse samskipnadene nemner upp ein representant og ein varamann til rådet: Selskapet for Norges Vel, Norske Melkeproducenters Landsforbund, Norges Kjøtt- og Fleskecentral, Norske Eggcentraler S/L, Norges Handelsstands Forbund, Norges Kooperative Landsforening, Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag.

Medlemene vert valde for 3 år. Kvart år går det, so langt råd er, ut like mange.

§ 2. Rådet vel formann og varaformann. Det er vedtaksført når 5 medlemmer møter. Millom dei må vera formannen eller varaformannen. For alle vedtak gjeld vanleg fleirtal. Står røystene likt, er røysta til formannen avgjerande. Rådet vel eit arbeidsutval på 3 medlemmer, og millom dei må vera formannen.

Rådet fastset fyresegner for arbeidsutvalet med godkjenning frå vedkomande departement.

Rådet sender kvart år rekneskap og melding um arbeidet sitt til departementet og til dei samskipnadene som har nemnt upp medlemmer. Departementet kan gjeva nærmare fyresegner um rekneskapsuppsætjinga, um emnet for meldinga og um kunngjering av rekneskap og melding.

§ 3. Løn, skyss- og kostpengar til dei som er med i rådet, vert fastsett av departementet.

Utgiftene som rådet har, skal greidast ut av dei avgiftene som vert pålagde med heimel i denne lova. Departementet kan fastsetja korleis utgiftene skal bytast på dei ymse avgiftene.

§ 4. Rådet samlar og legg til rette det tilfanget som trengst, og gjer framlegg um dei tiltak som bør setjast i verk for å fremja dei fyremåla som er nemnde i § 1.

På grunnlag av dette kan Kongen for upp til 1 år um gongen leggja på avgifter ved umsetnad av flesk, kjøt av sau, mjølk og egg etter dei fyresegnene som er nemnde nedanfor.

§ 5. Avgift på flesk og kjøt skal dei svara som leverer svineslakt eller kjøt av sau til kommunal eller annan offentlig kjøtkontroll til gransking. Undanteke er slakt frå utlandet. Kontrolløren eller styraren for kontrollen krev upp

og er ansvarleg for avgifta. Avgifta på kjøt kan òg krevjast opp hjå den som leverer kjøtet til nedsalting, og hjå den som driv nedsaltinga. 10 juli.
Nr. 6.

Avgift på egg skal dei svara som leverer egg til sal, og kan krevjast opp hjå alle som kjøper egg frå produsent for vidare sal eller til bruk i eiga verksemd eller hjå produsenten. Kjøparen eller i tilfelle produsenten er ansvarleg for avgifta.

Avgift på mjølk skal dei svara som leverer mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten.

§ 6. I distrikt der ein samskipnad av meieri og mjølkeprodusentar som representerer storparten av mjølkeumsetnaden, har vedteke å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden millom konsummjølk og produksjonsmjølk, kan Kongen eller den han gjev fullmakt, leggja ei slik avgift (utjamningsavgift) på all konsummjølk som vert seld gjennom meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkeutsal eller andre forretningar eller beinveges frå produsent til forbrukar. For mjølk som vert levert beinveges frå produsent til forbrukar, fastset Kongen eller vedkomande departement etter framlegg frå Omsetningsrådet storleiken av avgifta i eit distrikt.

Departementet ferdar ut nærmare fyresegner um korleis den tilslutninga som krevst i denne paragrafen, skal reknast ut, og avgjer um denne tilslutninga er der. I avgjersla skal ikkje reknast med slik umsetnad som er fritaken for avgift etter gjeldande fyresegner. Dei avgiftene som vert pålagde etter denne paragrafen, skal med frådrag av styringskostnaden nyttast til tilskot til produksjonsmjølk (*returmjølk medrekna*) i meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikkar, og andre verksemdar med, når departementet fastset det.

Vert det tvistemål, avgjer departementet etter tilråding frå Omsetningsrådet kva for område skal høyra til distriktet åt ein samskipnad, og kva som skal reknast for produksjonsmjølk og konsummjølk. Departementet kan gjeva fyresegner um kor mykje av styringskostnaden skal reknast med, når avgifta for ikkje-medlemmer vert fastsett.

§ 7. Umsetnings- og utjamningsavgifter på mjølk kan krevjast opp hjå vedkomande verksemd. Verksemda, innehavaren og i tilfelle styret og styraren for verksemda er ansvarlege for avgiftene. Verksemda har skyldnad til å leggja i serskild kasse, kvar gong mjølk vert seld, so mykje pengar som trengst til avgiftene. Når pengane vert lagde i kassa, går eigedomsretten over til dei næringsssam-

10 juli. skipnadene som avgiftene skal gå til. Når månaden er ute, skal pengane betalast til Omsetningsrådet eller til den rådet gjev fullmakt.

For mjølk som ein produsent leverer beinveges til forbrukaren, vert avgiftene oppkravde hjå produsenten, um ikkje anna er fastsett i samhøve med § 8. Er det nokon annan enn eigaren som brukar buskapen, er både brukar og eigar sams ansvarlege for avgifta.

Alle som det vert oppkravt avgift hjå, skal føra dei bøker og gjeva dei oppgåvone som departementet fastset. *Departementet kan i serskilde høve gjeva påbod um oppgåveplikt ogso for dei som transporterer mjølka.* Kan det ikkje etter dei oppgåvone og andre opplysningar som ligg fyre, fastsettast sikkert kor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet etter sitt skyn fastsetja summen med endeleg verknad.

§ 8. Når departementet har gjeve sitt samtykke til det, kan Omsetningsrådet fastsetja at umsetnings- og utjamningsavgift på mjølk kan krevjast opp hjå slike større forbrukarar av mjølk som departementet fastset. Mottakaren av mjølk skal då ha krav på å bli varsla 8 dagar i fyrevegen um kva tid avgifta vert rekna frå, dagen for oppkrevjing og avgiftssummen. Ein slik skipnad kan fastsettast for eit serskilt nemnt strok eller for einskilde forbrukarar.

Når slikt vedtak som nemnt i fyrste leden er kunngjort for mottakaren, har han skyldnad til å halda attende i betalinga for mjølka so mykje som trengst, og leggja dette i serskild kasse. Fyresegnene i § 7, fyrste og tridje leden, vert å nytta på same måten. Dersom mottakaren betalar noko til leverandøren utan fyrst å halda attende dei pålagde avgiftene, vert han sjølv personleg ansvarleg for avgifta.

Vert avgifta kravd opp etter desse fyresegnene, gjeld like fullt dei fyresegnene som departementet fastset etter § 7, tridje leden, for produsenten. Når det vert kravt, har produsenten skyldnad til å gjeva opp kven som er mottakar av mjølka.

§ 9. Departementet kan elles gjeva nærmare fyresegner um betaling og oppkrevjing av avgiftene og um rekneskapsførsla og tilsynet med at avgifta kjem inn.

Av pengar som ikkje vert betalt i rett tid, skal det, til betalinga vert lagd, svarast $\frac{1}{2}$ pst. rente for kvar månad eller lut av ein månad.

Omsetningsrådet kan med panting søkja inn avgiftspengane med rente og kostnad hjå alle som er ansvarlege for dei. I so fall skal fresten etter § 102, fyrste punktum, i lov um tvangsfullføring vera 1 vike.

Fyresegnene um høve til utsetjing med betalingspågangen etter § 195 i tvangsfullføringslova skal ikkje gjelda, og utlagde ting kan utan hinder av § 198, fyrste leden, i same lov seljast alt 2 vikor etter pantingsforretninga er halden. 10 juli.
Nr. 6.

§ 10. Departementet kan gjeva Omsetningsrådet rett til å setja forbod mot mjølkesal frå ein produsent eller ei verksemd som i 2 månader ikkje har betalt skuldig avgift.

Vert det sett eit slikt forbod for ein produsent, skal Omsetningsrådet ha plikt på seg til å gjeva produsenten høve til å levera mjølka til nærmaste meieri, mottakarstasjon eller mjølkehandel på same vilkår som gjeld for andre leverandørar.

Departementet kan gjeva Omsetningsrådet rett til å fastsetja, i dei høve som er nemnde i fyrste og andre leden, at meieri, meierisamskipnader eller mjølkehandel skal vera pliktinge til ogso å taka imot mjølk frå utanforståande produsentar på same vilkår som gjeld for andre leverandørar.

Vert det gjort freistnad på å levera mjølk i strid med forbodet etter denne paragrafen, kan politiet syta for at mjølka vert levert til meieri eller mottakarstad, og i tilfelle transportera mjølka med trekkraft, køyregreidor og mjølkepann som høyrer til vedkomande produsent.

Avrekning for den mjølka som er levert på denne måten, skal gjevast av mottakaren til vedkomande produsent. I oppgjerda kan gjerast frådrag for mogelege utlegg ved transporten.

Fyrr Omsetningsrådet tek avgjerd etter fyrste leden, skal det gjeva produsenten eller verksemda høve til å segja meininga si. Avgjersla skal forkynnst for den ho gjeld.

Den avgjersla Omsetningsrådet tek, kan ankast inn for departementet. Finn dette at avgjersla er urimeleg, har departementet høve til å gjera ho um. Ankefresten er 2 vikor.

I tvilstilfelle avgjer departementet vilkåra for levering etter andre og tridje leden. Ved fastsetjinga av vilkåra skal det takast rimeleg omsyn til um dei tidlegare leverandørar har betalt inn eller upparbeidt kapital som drifta har bate av.

§ 11. Dei pengane som kjem inn ved avgiftene, eig vedkomande næringssamskipnader, og Omsetningsrådet styrer pengane til framhjelp for dei fyremåla som er nemnde i § 1.

Det som ikkje går med i rekneskapsåret, vert anten å føra over til neste år eller å setja av til fond som berre kan brukast til dei same fyremål.

§ 12. Vedkomande departement nemner upp eit utval som skal føra tilsyn med arbeidet og rekneskapane til rådet, mjølkesentralane og dei institusjonane som får tilskot av omsetningsavgiftene.

- 10 juli. Departementet gjev nærmare fyresegner um korleis til-
 Nr. 6. synet skal ordnast, kva årsmeldingar og rekneskapar frå dei
 nemnde institusjonar skal gjeva opplysning um, og um
 kunngjering av rekneskapane m. m.

Godtgjersla til medlemene i tilsynsutvalet og utgiftene
 med arbeidet vert ordna i samsvar med fyresegnene i § 3.

Departementet, Omsetningsrådet og Tilsynsutvalet har
 tilgjenge til alle oppgåvor og utrekninger og all bokførsle
 hjå mjølkesentralane, og kan krevja alle opplysningar til
 bruk for kontrollen.

§ 13. Vedkomande departement gjev fyresegner um fri-
 taking for umsetnings- og utjamningsavgift på mjølk frå
 mindre bruk, eller der salet er meir tilfelleleg, eller har min-
 dre å segja, eller der serlege tilhøve talar for fritaking.

§ 14. Vedkomande departement gjev nærmare fyreseg-
 ner til gjennomføring av denne lova.

§ 15. Brot mot denne lova, eller mot dei fyresegner som
 er ferda ut i samhøve med lova, vert straffa med bøter.

§ 16. Denne lova tek til å gjelda straks.

Samstundes vert millombils lov til å fremja umsetnaden
 av jordbruksvaror, dagsett 6 juni 1930, med tilleggslover dag-
 sette 24 juni 1931 og 29 juni 1934, sette ut or kraft. Dei fyre-
 segnene som er ferda ut i samhøve med desse lovene, skal
 gjelda til dei vert tekne burt i samhøve med denne lova.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed god-
 kjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand
 og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

- 10 juli. **Lov om endring i lov av 28 juni 1927 om**
 Nr. 7. **innførsel, utførsel og salg av våben og ammu-**
nisjon samt deler derav.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 3 juli
 1936 sålydende:

I.

Lovens overskrift skal herefter lyde:

Lov om innførsel, utførsel, fremstilling og salg
 av våben og ammunisjon samt deler derav.

II.

10 juli

Følgende bestemmelser skal herefter lyde:

Nr. 7.

§ 25, nytt annet ledd:

Videre kan Kongen i den utstrekning det måtte vise sig nødvendig utferdige nærmere regler om fremstilling her i landet av våben og ammunisjon samt deler derav.

§ 26, annet ledd:

Våben, ammunisjon og annet krigsmateriell samt deler derav som innføres, fremstilles eller søkes innført eller fremstillet i strid med hvad derom bestemmes i denne lov eller i forskrift gitt med hjemmel av loven, kan inndras til fordel for statskassen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i skattelov for landet av 18 august 1911.

10 juli

Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juli 1936 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 17, nytt femte ledd.

I Norge hjemmehørende personer, som 1 januar i vedkommende ligningsår opholder sig på Svalbard og har opholdt sig der minst 7 måneder av det foregående kalenderår, ansees som bosatt på Svalbard og blir ikke å iligne skatt av formue og inntekt i nogen norsk kommune undtagen forsåvidt angår formue og inntekt av den art som er omhandlet i § 18.

[Paragrafens nuværende femte ledd blir sjettede ledd.]

§ 18, tiende og følgende ledd.

Hvis en sparebank har sitt hovedkontor i en annen kommune enn den eller de som er interessert i banken, tilfaller der kontor-kommunen under enhver omstendighet 20 pct. av bankens formue og inntekt til beskatning. Skatt av formue i og inntekt av bankens faste eiendommer tilfaller derhos i sin helhet de kommuner, hvor eiendommene er beliggende. Resten av bankens formue og inntekt beskattes i den eller de kommuner som er interessert i banken.

10 juli.

Nr. 8. Hvis to eller flere kommuner er interessert i en sparebank, blir bankens formue og inntekt (i tilfelle den del herav som tilfaller de interesserte kommuner, jfr. foregående ledd) å fordele til beskatning i disse kommuner. Inneholder bankens vedtekter bestemmelser om efter hvilket forholdstall mulig overskudd ved bankens likvidasjon blir å fordele mellem de interesserte kommuner, skjer fordelingen av bankens formue og inntekt efter samme forholdstall. Hvis vedtektene ingen sådanne bestemmelser inneholder, fastsettes forholdstallet for fordelingen av Finansdepartementet under hensyn til de foreliggende forhold og fortrinsvis på grunnlag av innskudd og utlån innen de interesserte kommuner. Forholdstallet fastsettes for 5 år ad gangen. De interesserte kommuner kan dog selv treffe mindelig overenskomst om fordelingen. Overenskomsten må i tilfelle godkjennes av Finansdepartementet.

Som intere sert i en sparebank ansees den eller de kommuner som ifølge bestemmelse i sparebankens vedtekter skal tilgodesees av mulig overskudd i tilfelle av sparebankens avviking.

Består en i banken interessert herredskommune av flere sogn, kan herredsstyret med tilslutning av hvert enkelt av sognestyrene beslutte at bankens formue og inntekt fordeles til beskatning i sognene. Bestemmelse må treffes angående forholdstallet.

Den fordeling av sparebankers formue og inntekt mellem forskjellige kommuner som er omhandlet i de foregående ledd av denne paragraf, gjennomføres, forsåvidt ikke deling av bankens skatt allerede tidligere har funnet sted i henhold til overenskomst eller dagjeldende lobestemmelser, i hvert enkelt tilfelle i løpet av 3 år. Ved første ligning efter at fordeling er besluttet, foretas fordeling av en tredjedel av formuen og inntekten, ved det følgende års ligning av to tredjedeler og ved tredje ligning av den hele formue og inntekt.

§ 22. Innen riket bosatte personer og her hjemmehørende skattepliktige selskaper og innretninger kan ikke ilignes skatt for formue i faste eiendommer eller anlegg med tilbehør, der er beliggende i utlandet, og kan kun skattlegges for den halve del av inntekten av sådanne eiendommer eller anlegg og av dertil knyttet næringsdrift. Innehar sådanne personer, selskaper og innretninger som foran nevnt samlet på én hånd minst 95 pct. av aktiekapitalen i et utenlandsk selskap, som eier faste eiendommer eller anlegg med tilbehør i utlandet, bestemmer Riksskattestyret på andragende fra den skattepliktige at han ved ligningen blir å anse som eier av sådanne eiendommer eller anlegg med tilbehør og som deltager i dertil knyttet næringsdrift med en så stor anpart som motsvarer hans andel av aktiekapitalen. Ved beregningen av den skattepliktige formue og inntekt fremgås

således, at gjeld forholdsmessig føres til avdrag i bruttoformuen i utlandet og i den øvrige bruttoformue, og at renter føres til avdrag i inntekten i utlandet og den øvrige inntekt med en gjeldsfradraget motsvarende anpart. *Når nærværende ledds annet punktum kommer til anvendelse, tas ved beregningen i betraktning den del av det utenlandske selskaps gjeld, som efter forholdsmessig beregning faller på den skattepliktige del av verdien av vedkommende eiendom eller anlegg m. v., og renter i forhold dertil.*

Norsk statsborger eller person med norsk innfødsrett, som, efter å ha vært fast bosatt i utlandet, tar fast bopel her i riket, er efter bosettelsen innenlands ved de 2 første ligninger, ved hvilke han vil være skattepliktig, fritatt for å ilignes skatt av formue i kapital, anbragt i utlandet, og av inntekt, som tilflyter ham i utlandet.

I Norge hjemmehørende personer, som efter å ha vært bosatt på Svalbard (jfr. § 17) igjen tar opphold i norsk kommune, er ved første ligning efter ankomsten dit fritatt for å ilignes skatt av lønn oppebåret på Svalbard.

§ 26. Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:
(a—c uforandret.)

d. Norges Bank og aktieselskapet Den Norske Industribank.
(e—r uforandret.)

Nytt bokstav s. *Sammenslutninger av melkeprodusenter i prisregulerende øiemed (melkecentraler).*

§ 27, siste ledd.

Formue i og inntekt av aktier i Norges Bank, i aktieselskapet Den Norske Industribank, i selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, i jernbaner, samt i selskaper, der inngår under foregående paragrafs bokstav k, beskattes hos vedkommende aktieeier.

§ 34. Innretninger, som er felles for det hele herred som sparebanker, forsikringsinnretninger og lignende, kommer ikke i betraktning ved utligningen av skatt til det enkelte sogn (avdeling). Skatten av sådanne innretninger beregnes efter herredets og sognets (avdelingens) sammenlagte skatteprosent og tilfaller udelt herredet. *Hvor bestemmelsene i § 18, trettende ledd, kommer til anvendelse, tilfaller skatten sognene og beregnes av herredets og sognets sammenlagte skatteprosenter eller, hvis deling efter § 133 finner sted, av sognets skatteprosent.*

§ 42, siste ledd.

Understøttelse som her i riket bosatt hustru mottar fra ektefelle i utlandet eller på Svalbard blir — forsåvidt ikke ekte-

10 juli. fellen lignes her i landet som skattepliktig etter § 17 for sin
 Nr. 8. inntekt i utlandet eller på Svalbard — å regne som inntekt i den utstrekning hvori understøttelsen anvendes til underhold for den skattepliktige med husstand. Kan nøiaktige opplysninger herom ikke meddeles, blir den del av understøttelsen, som skal regnes som inntekt, å ansette skjønsmessig. Nærmere regler angående gjennomførelsen av bestemmelsene i nærværende ledd utferdiges av Riksskattestyret.

§ 67. Skiftedommere og testamentsfullbyrdere er, når et dødsbo tas under behandling, og boets nettoformue må antas å utgjøre minst kr. 5 000, forpliktet til snarest mulig å sende ligningsnevnden i det distrikt hvor avdøde var bosatt, en summarisk opgave over boets eiendeler og gjeld. Tillike sender skiftedommere og testamentsfullbyrdere når et dødsbo sluttes, snarest mulig innberetning om enhver utlagt arvelodd, når dennes verdi utgjør minst kr. 1 000 eller representerer en inntekt av minst kr. 50, til ligningsnevnden i de distrikter hvor vedkommende arvinger hører hjemme.

Statens oppebørselsbetjenter er, når der innkommer arveanmeldelse fra selvskiftende arvinger eller utskrift av skifteoppgjør i bo som gjøres op av testamentsfullbyrdere, og boets nettoformue må antas å utgjøre minst kr. 5 000, forpliktet til snarest mulig å sende ligningsnevnden i det distrikt hvor avdøde var bosatt, en summarisk opgave over boets eiendeler og gjeld. Uansett boets størrelse sendes tillike snarest mulig innberetning om arvelodder av sådan størrelse som i første ledd nevnt til ligningsnevnden i de distrikter hvor vedkommende arvinger hører hjemme.

På særskilt forlangende er skiftedommere og testamentsfullbyrdere forpliktet til, forsåvidt de derfor nødvendige opplysninger has i boet, å innsende til ligningsmyndighetene forklaring om avdødes formue og inntekter i de sistforløpne år.

Hvis skiftedommer eller testamentsfullbyrder under et bos behandling erfarer, at avdøde er blitt lignet i betraktelig lavere formue eller inntekt enn den virkelige, har han uten opfordring snarest mulig herom å innsende innberetning til vedkommende ligningsnevnd. Den samme innberetningsplikt påligger offentlige tjenestemenn, der måtte gjøre sådan erfaring under sin befatning med oppebørselen av arveavgift til staten eller med å kontrollere dennes riktige erleggelse.

§ 68. Den del av herredsskatten, som faller på formue og inntekt, — i tilfelle verdien av naturalarbeide medregnet — fordeles på de skattepliktige av en ligningsnevnd bestående av så mange av herredsstyret i eller utenfor dets midte valgte medlemmer, som det selv bestemmer. Herredsstyret velger tillike en varamann for hvert valgt medlem av ligningsnevnden.

De forskjellige næringsgrupper i distriktet samt dettes forskjellige deler skal så vidt mulig være representert i nevnden. *Forretningsføreren (jfr. § 70, tredje ledd) er selvskrevet medlem av ligningsnevnden.* 10 juli. Nr. 8.

Når sådan forening som i § 133 omhandlet er inngått, eller når et herred består av flere sogn, der har særskilt kirke-, skole- eller fattigvesen, og det alene er sognenes særutgifter, som skal utlignes på formue og inntekt, kan der for hvert av sognene velges en særskilt ligningsnevnd.

Ligningsnevnden velger selv sin formann og næstformann. *De valgte medlemmer* fungerer regelmessig i 3 år, idet hvert år den tredjedel (hvor antallet ikke er delelig med 3, det nærmeste antall under eller over tredjedelen), der har forrettet lengst, uttrer og erstattes ved nytt valg. Hvem der skal fratre av flere like berettigede, avgjøres i tilfelle ved loddtrekning. Varamennene velges for 1 år.

Den, der har vært medlem av en ligningsnevnd, kan undslå sig for å motta valg i så lang tid som den, hvori han uavbrutt har forrettet som sådant.

§ 69. Til behandling av selvangivelser kan i hvert skattedistrikt opprettes et ligningsråd bestående av 2 medlemmer, som velges av herredsstyret, *samt forretningsføreren (jfr. § 70, tredje ledd)*. Rådets medlemmer kan tas i eller utenfor ligningsnevnden. Rådets formann velges av herredsstyret, som tillike velger så mange varamenn, som der er *valgte* medlemmer. Ved vedtekt, stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement, kan herredsstyret bestemme, at antallet av medlemmer skal være inntil 6 foruten *forretningsføreren*.

Medlemmene innsender til herredsstyret skriftlig forsikring på ære og samvittighet om å ville bevare taushet angående hvad de i sin stilling måtte erfare om nogens formues- og inntektsforhold, samt om å ville utføre sitt hverv upartisk efter beste skjønn og overbevisning.

De valgte medlemmer fungerer regelmessig i 3 år. Er antallet av valgte medlemmer 2 og valg på begge foretas samtidig, velges det ene medlem for 2 og det annet for 3 år. Er antallet av valgte medlemmer 3 eller flere, gjelder det samme som er foreskrevet for ligningsnevnden.

Ordningen av rådets virksomhet i forhold til ligningsnevnden utenfor, hvad der herom er bestemt i nærværende lov, fastsettes av herredsstyret under Riksskattestyrets godkjenning.

I distrikter, hvor der ikke er opprettet ligningsråd, opnevner herredsstyret årlig et utvalg på minst 2, høist 6 medlemmer *samt forretningsføreren (jfr. § 70, tredje ledd)* til foreløbig behandling av selvangivelser og næringsopgaver. Blandt dette utvalgs medlemmer velges i så fall nevndens formann,

10 juli. som også bir formann i utvalget. Almindelige regler for utvalgets arbeide fastsettes av Riksskattestyret.

Nr. 8. Herredsstyret kan bestemme at medlemmene av ligningsrådet eller det i foregående ledd omhandlede utvalg tilståes godtgjørelse for sitt arbeide.

§ 70, tredje ledd.

I hver kommune skal der være en fast ansatt forretningsfører for ligningsvesenet (ligningschef, ligningssekretær). Består kommunen av 2 eller flere skattedistrikter, treffer herredsstyret med fylkesmannens approbasjon bestemmelse om hvorvidt forretningsføreren skal fungere i flere distrikter eller om der skal være særskilt forretningsfører for hvert distrikt. Forretningsføreren ansettes av kommunestyret, men ansettelsen skal godkjennes av fylkesskattestyret. Hvor fylkesskattestyrets avgjørelse ikke er enstemmig, kan et medlem innbringe saken for vedkommende regjeringsdepartement. Forretningsføreren kan ikke opsiges uten fylkesskattestyrets samtykke. Fylkesskattestyret treffer også selv eller efter pålegg fra Riksskattestyret bestemmelse om suspensjon eller opsigelse av forretningsføreren efter at uttalelse er innhentet fra herredsstyret. Beslutning om suspensjon eller opsigelse kan bringes inn for departementet til endelig avgjørelse. Kommunestyrets vedtak om forretningsførerens lønn må godkjennes av departementet. Staten bidrar til avlønningen med inntil kr. 1 pr. skattyder, dog høist med kr. 2 500. Instruks for forretningsførerne fastsettes av Riksskattestyret.

§ 74, fjerde ledd.

Vedkommende regjeringsdepartementet fastsetter årlig de prosentsatser, hvorefter formues- og inntektsskatt av innenlandske rederiselskaper og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper skal utregnes. Satsene skal være ens for det hele land og fastsettes på grunnlag av en beregning over de prosenter, som fremkommer, når den efter forrige års ligning samlede skatt henholdsvis på formue og inntekt i landets skattedistrikter fordeles på den samlede formue og den skattbare inntekt ved samme års ligning. Satsene må ikke overstige 3 av tusen av formue og 15 pct. av inntekten. Denne begrensning gjelder dog ikke for selskaper av den art som nevnes i § 20, sjette ledd, eller i § 33 i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin m. m.

§ 90, første ledd.

Samtidig med valg av ligningsnevnd skal herredsstyret i eller utenfor sin midte velge en overligningsnevnd, bestående av så mange medlemmer, som ved herredsstyrets beslutning bestemmes. Herredsstyret utvelger tillike et av det selv fastsatte antall varamenn. Forretningsføreren (jfr. § 70, tredje ledd)

har rett og — hvis han tilkalles av overligningsnevnden — plikt 10 juli.
til å møte og avgi uttalelse, men har ikke stemme. Nr. 8.

§ 106, femte ledd.

Feil ved enkelte skattyderes ligning kan Riksskattestyret rette eller påby rettet også uten at der foreligger klage. Foreligger et forhold som efter § 118, første ledd, vilde være straffbart, kan Riksskattestyret også uten at ligningen er pålagt påby beregning av dobbelt skatt (i tilfelle med renter), således som angitt i § 122, første punktum. Rettelse eller beregning av dobbelt skatt kan ikke foretas senere enn 3 år regnet fra utgangen av det pågjeldende inntektsår. Før forhøielse foretas eller beregning av dobbelt skatt påbys, må det gis skattyderen og ligningsnevnden (-rådet) anledning til å uttale sig. Når skattyderen innen forannevnte frist er varslet av Riksskattestyret om at hans ligning er optatt til undersøkelse med rettelse eller beregning av dobbelt skatt for øie, kan rettelsen (beregningen av dobbelt skatt) skje også efter fristens utløp. Riksskattestyrets adgang til å påby beregning av dobbelt skatt bortfaller når rettelse av feilaktig opgitte beløp eller efterligning er foretatt med bare enkelt skattebeløp i henhold til herredsstyrets eller vedkommende regjeringsdepartements beslutning.

§ 114, nytt punkt 11.

Til kontroll med at pålegg om trekk gjennomføres overensstemmende med gjeldende forskrifter kan skatteopkreveren forlange adgang til selv eller ved en hos ham ansatt tjenestemann å få gjøre sig bekjent med en arbeidsgivers lønningsregnskap med bilag og kreve sig meddelt de opplysninger som finnes nødvendige.

§ 119. Arbeidsgiver eller kasserer som tross pålegg om skattetrekk (§ 114) utbetaler lønn, arbeidsfortjeneste m. v. uten samtidig å innbetale i særskilt kasse eller på separatkonto i bank de beløp som er pålagt trukket, eller som undlater tross pålegg å innsende slike beløp, straffes med bøter, forsåvidt forholdet ikke går inn under nogen strengere straffebestemmelse. Straff kommer dog ikke til anvendelse dersom beløpet allikevel i rett tid innbetales til skatteopkreveren.

§ 121, femte ledd.

Rett til efterligning tapes, hvis begjæring derom ikke fremkommer innen 10 år regnet fra utgangen av det år hvorfra skattekravet has. Er denne frist ikke utløpet, kan efterligning også begjæres efter den skattepliktiges død, dog kun, hvis hans bo ikke er endelig opgjort, eller om boet er overtatt av selvskiftende arvinger eller dets midler utloddet, hvis der ikke er hengått 2 år efter arvelaterens død. I det siste tilfelle gjelder, hvad der i § 32 er bestemt med hensyn til utstrekningen av de enkelte arvingers ansvar.

10 juli.
Nr. 8.

§ 132, første ledd.

Utgiftene ved ligningsvesenet utredes av herredet, jfr. dog angående forretningsførernes lønn § 70, tredje ledd. Utgifter som pådras ved utferdigelse og omsendelse av statsskattesedler og utskrifter vedkommende statsskatteligningen erstattes av Statskassen.

II.

Av denne lovs bestemmelser trer §§ 18, 26 bokstav s, 34, 74 og 114 i kraft straks og anvendes første gang ved ligningen for 1936—1937, §§ 67, 106, 119 og 121 trer likeledes i kraft straks.

§§ 17, 22 og 42 trer i kraft 1 januar 1937 og anvendes første gang ved ligningen for 1937—1938.

§§ 68, 69, 70, 90 og 132 trer i kraft 1 juli 1937.

§§ 26 bokstav d og 27 trer i kraft efter Kongens nærmere bestemmelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

10 juli.
Nr. 9.

Lov om forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juli 1936 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 12, nytt femte ledd.

I Norge hjemmehørende personer, som 1 januar i vedkommende ligningsår opholder sig på Svalbard og har opholdt sig der minst 7 måneder av det foregående kalenderår, ansees som bosatt på Svalbard og blir ikke å iligne skatt av formue og inntekt i nogen norsk kommune undtagen forsåvidt angår formue og inntekt av den art som er omhandlet i § 13.

[Paragrafens nuværende femte ledd blir sjette ledd.]

§ 13, niende og følgende ledd.

Hvis en sparebank har sitt hovedkontor i en annen kommune enn den eller de som er interessert i banken, tilfaller der kommunen under enhver omstendighet 20 pct. av bankens formue og inntekt til beskatning. Skatt av formue i og inntekt av bankens

10 juli.
Nr. 9.

faste eiendommer tilfaller derhos i sin helhet de kommuner, hvor eiendommene er beliggende. Resten av bankens formue og inntekt beskattes i den eller de kommuner som er interessert i banken.

Hvis to eller flere kommuner er interessert i en sparebank, blir bankens formue og inntekt (i tilfelle den del derav som tilfaller de interesserte kommuner, jfr. foregående ledd) å fordele til beskatning i disse kommuner. Inneholder bankens vedtekter bestemmelser om efter hvilket forholdstall mulig overskudd ved bankens likvidasjon blir å fordele mellem de interesserte kommuner, skjer fordelingen av bankens formue og inntekt efter samme forholdstall. Hvis vedtektene ingen sådanne bestemmelser inneholder, fastsettes forholdstallet for fordelingen av Finansdepartementet under hensyn til de foreliggende forhold og fortrinsvis på grunnlag av innskudd og utlån innen de interesserte kommuner. Forholdstallet fastsettes for fem år ad gangen. De interesserte kommuner kan dog selv treffe minnelig overenskomst om fordelingen. Overenskomsten må i tilfelle godkjennes av Finansdepartementet.

Som interessert i en sparebank ansees den eller de kommuner som ifølge bestemmelse i sparebankens vedtekter skal tilgodesees av mulig overskudd i tilfelle av sparebankens avvikling.

Den fordeling av sparebankens formue og inntekt mellem forskjellige kommuner som er omhandlet i de foregående ledd av denne paragraf, gjennomføres, forsåvidt ikke deling av bankens skatt tidligere har funnet sted i henhold til overenskomst eller dagjeldende lovbestemmelser, i hvert enkelt tilfelle i løpet av 3 år. Ved første ligning efterat fordeling er besluttet, foretas fordeling av en tredjedel av formuen og inntekten, ved det følgende års ligning av to tredjedeler og ved tredje ligning av den hele formue og inntekt.

§ 17. Innen riket bosatte personer og her hjemmehørende skattepliktige selskaper og innretninger kan ikke ilignes skatt for formue i faste eiendommer eller anlegg med tilbehør, der er beliggende i utlandet, og kan kun skatlegges for den halve del av inntekten av sådanne eiendommer eller anlegg og av dertil knyttet næringsdrift. Innehar sådanne personer, selskaper og innretninger som foran nevnt samlet på en hånd minst 95 pct. av aktiekapitalen i et utenlandsk selskap, som eier faste eiendommer eller anlegg med tilbehør i utlandet, bestemmer Riksskattestyret på andragende fra den skattepliktige at han ved ligningen blir å anse som eier av sådanne eiendommer eller anlegg med tilbehør og som deltager i dertil knyttet næringsdrift med en så stor andel som motsvarer hans andel i aktiekapitalen. Ved beregningen av den skattepliktige formue og inntekt fremgår således, at gjeld forholdsmessig føres til avdrag i bruttoformuen i utlandet og i

- 10 juli. den øvrige bruttoformue, og at renter føres til avdrag i inntekten i utlandet og den øvrige inntekt med en gjeldsfradraget motsvarende anpart. *Når nærværende ledds annet punktum kommer til anvendelse, tas ved beregningen i betraktning den del av det utenlandske selskaps gjeld, som efter forholdsmessig beregning faller på den skattepliktige del av verdien av vedkommende eiendom eller anlegg m. v., og renter i forhold dertil.*

Norsk statsborger eller person med norsk innfødsrett, som, efter å ha vært fast bosatt i utlandet, tar fast bopel her i riket, er efter bosettelsen innenlands ved de 2 første ligninger ved hvilke han vil være skattepliktig, fritatt for å ilignes skatt av formue i kapital, anbragt i utlandet, og av inntekt, som tilflyter ham i utlandet.

I Norge hjemmehørende personer, som efter å ha vært bosatt på Svalbard (jfr. § 12) igjen tar opphold i norsk kommune, er ved første ligning efter ankomsten dit fritatt for å ilignes skatt av lønn oppebåret på Svalbard.

§ 21. Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:
(a—c uforandret.)

- d. Norges Bank og aktieselskapet Den Norske Industribank.
(e—q uforandret.)

Nytt bokstav r. *Sammenslutninger av melkeprodusenter i prisregulerende øiemed (melkecentraler).*

§ 22, siste ledd.

Formue i og inntekt av aktier i Norges Bank, i aktieselskapet Den Norske Industribank, i selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, i jernbaner, samt i selskaper, der inngår under foregående paragrafs bokstav k, beskattes hos vedkommende aktieeier.

§ 36, siste ledd.

Understøttelse som her i riket bosatt hustru mottar fra ektefelle i utlandet eller på Svalbard, blir — forsåvidt ikke ektefellen lignes her i landet som skattepliktig efter § 12 for sin inntekt i utlandet eller på Svalbard — å regne som inntekt i den utstrekning hvori understøttelsen anvendes til underhold for den skattepliktige med husstand. Kan nøiaktige opplysninger herom ikke meddeles, blir den del av understøttelsen, som skal regnes som inntekt, å ansette skjønsmessig. Nærmere regler angående gjennomførelsen av bestemmelsene i nærværende ledd utferdiges av Riksskattestyret.

§ 59. *Skiftedommere og testamentsfullbyrdere er, når et dødsbo tas under behandling, og boets nettoformue må antas å utgjøre minst kr. 5 000, forpliktet til snarest mulig å sende lig-*

ningsnevnden i det distrikt hvor avdøde var bosatt, en summarisk opgave over boets eiendeler og gjeld. Tillike sender skiftedommere og testamentsfullbyrdere når et dødsbo sluttes, snarest mulig innberetning om enhver utlagt arvelodd, når dennes verdi utgjør minst kr. 1 000 eller representerer en inntekt av minst kr. 50, til ligningsnevnden i de distrikter hvor vedkommende arvinger hører hjemme.

10 juli.

Nr. 9.

Statens oppebørselsbetjenter er, når der innkommer arveanmeldelse fra selvskiftende arvinger eller utskrift av skifteoppgjør i bo som gjøres op av testamentsfullbyrdere, og boets nettoformue må antas å utgjøre minst kr. 5 000, forpliktet til snarest mulig å sende ligningsnevnden i det distrikt hvor avdøde var bosatt, en summarisk opgave over boets eiendeler og gjeld. Uansett boets størrelse sendes tillike snarest mulig innberetning om arvelodder av sådan størrelse som i første ledd nevnt til ligningsnevnden i de distrikter hvor vedkommende arvinger hører hjemme.

På særskilt forlangende er skiftedommere og testamentsfullbyrdere forpliktet til, forsåvidt de derfor nødvendige opplysninger har i boet, å innsende til ligningsmyndighetene forklaring om avdødes formue og inntekter i de sist forløpne år.

Hvis skiftedommer eller testamentsfullbyrder under et bos behandling erfarer, at avdøde er blitt lignet i en betraktelig lavere formue eller inntekt enn den virkelige, har han uten oppfordring snarest mulig herom å innsende innberetning til vedkommende ligningsnevnd. Den samme innberetningsplikt påligger offentlige tjenestemenn, der måtte gjøre sådan erfaring under sin befatning med oppebørselen av arveavgift til staten eller med å kontrollere dennes riktige erleggelse.

§ 60. Den del av byskatten, som faller på formue og inntekt, fordeles på de skattepliktige av en ligningsnevnd bestående av så mange av bystyret i eller utenfor dets midte valgte medlemmer, som det selv bestemmer. Bystyret velger tillike en varamann for hvert valgt medlem av ligningsnevnden. De forskjellige næringsgrupper innen byen samt dennes forskjellige deler skal så vidt mulig være representert i nevnden. *Forrettingsfører* er selvskrevet medlem av ligningsnevnden.

Ligningsnevnden velger selv sin formann og næstformann. De valgte medlemmer fungerer regelmessig i 3 år, idet hvert år den tredjedel (hvor antallet ikke er delelig med 3, det nærmeste antall under eller over tredjedelen), der har forrettet lengst, uttrer og erstattes ved nytt valg. Ved første og annet valg efter lovens ikrafttreden uttrer den halvdel av medlemmene, som har forrettet i 2 år. Hvem der skal fratre av flere like berettigede, avgjøres i tilfelle ved loddtrekning. Varamennene velges for 1 år.

Den der har vært medlem av en ligningsnevnd, kan und-

10 juli. slå sig for å motta valg i så lang tid som den, hvori han uav-
Nr. 9. brutt har forrettet som sådant.

§ 62. Til behandling av selvangivelser skal i hvert skattedistrikt opprettes et ligningsråd bestående av 2 medlemmer, som velges av bystyret, *samt forretningsførereren* (jfr. § 63, annet ledd). Rådets medlemmer kan tas i eller utenfor ligningsnevnden. Rådets formann velges av bystyret, som tillike velger så mange varamenn, som der er *valgte* medlemmer. Ved vedtekt stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement kan bystyret bestemme, at antallet av medlemmer skal være inntil 6 foruten *forretningsførereren*.

Medlemmene innsender til bystyret skriftlig forsikring på ære og samvittighet om å ville bevare taushet angående, hvad de i sin stilling måtte erfare om nogens formues- og inntektsforhold, samt om å ville utføre sitt hverv upartisk efter beste skjønn og overbevisning.

De valgte medlemmer fungerer regelmessig i 3 år. Er antallet av valgte medlemmer 2 og valg på begge foretas samtidig, velges det ene medlem for 2 og det annet for 3 år. Er antallet av valgte medlemmer 3 eller flere, gjelder det samme som er foreskrevet for ligningsnevnden.

Ordningen av rådets virksomhet i forhold til ligningsnevnden utenfor, hvad der herom er bestemt i nærværende lov, fastsettes av bystyret under Riksskattestyrets godkjennelse.

Bystyret kan bestemme, at ligningsrådets medlemmer tilståes godtgjørelse for sitt arbeide.

Hvor det i medhold av § 61 bestemmes, at ligningsarbeidet delvis skal foregå særskilt for forskjellige distrikter av byen, kan det også bestemmes, at der skal være særskilt ligningsråd i hvert av disse. *Hvor sådan beslutning er fattet er forretningsførereren* (jfr. § 63, annet ledd) *selvskrevet medlem av hvert av ligningsrådene.*

§ 63, annet ledd.

Bystyret ansetter en fast forretningsfører for ligningsvesenet (ligningschef, ligningssekretær). Forretningsførerens ansettelse skal godkjennes av fylkesskattestyret. Hvor fylkesskattestyrets avgjørelse ikke er enstemmig, kan et medlem innbringe saken for departementet. Forretningsførereren kan ikke opses uten fylkesskattestyrets samtykke. Fylkesskattestyret treffer også selv eller efter pålegg fra Riksskattestyret bestemmelse om suspensjon eller opsigelse av forretningsførereren efter at uttalelse er innhentet fra bystyret. Beslutning om suspensjon eller opsigelse kan bringes inn for departementet til endelig avgjørelse. Bystyrets vedtak om forretningsførerens lønn må godkjennes av departementet. Staten bidrar til avlønningen med inntil kr. 1,00 pr. skattyder, dog høist med kr. 2 500,00. Instruks for forretningsførereren fastsettes av Riksskattestyret.

§ 67, fjerde ledd.

10 juli.

Nr. 9-

Vedkommende regjeringsdepartement fastsetter årlig de prosentsatser, hvorefter formues- og inntektsskatt av innenlandske rederiselskaper og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper skal utregnes. Satsene skal være ens for det hele land og fastsettes på grunnlag av en beregning over de prosenter, som fremkommer, når den efter forrige års ligning samlede skatt henholdsvis på formue og inntekt i landets skattedistrikter fordeles på den samlede formue og den skattbare inntekt ved samme års ligning. *Satsene må ikke overstige 3 av tusen av formue og 15 pct. av inntekten. Denne begrensning gjelder dog ikke for selskaper av den art som nevnes i § 15, sjette ledd eller i § 33 i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin m. m.*

§ 82, første ledd.

Samtidig med valg av ligningsnevnd skal bystyret velge en overligningsnevnd, bestående av så mange medlemmer, som ved bystyrets beslutning bestemmes. Bystyret utvelger tillike et av det selv fastsatt antall varamenn. *Forretningsføreren (jfr. § 63, annet ledd) har rett og — hvis han tilkalles av overligningsnevnden — plikt til å møte og avgi uttalelse, men har ikke stemme.*

§ 98, femte ledd.

Feil ved enkelte skattyderes ligning kan Riksskattestyret rette eller påby rettet også uten at der foreligger klage. *Foreligger et forhold, som efter § 110, første ledd, vilde være straffbart, kan Riksskattestyret også uten at ligningen er påklaget påby beregning av dobbelt skatt (i tilfelle med renter), således som anført i § 114, første punktum. Rettelse eller beregning av dobbelt skatt kan ikke foretas senere enn 3 år regnet fra utgangen av det pågjeldende inntektsår. Før forhøielse foretas eller beregning av dobbelt skatt påbys, må det gis skattyderen og ligningsnevnden (-rådet) anledning til å uttale sig. Når skattyderen innen forannevnte frist er varslet av Riksskattestyret, om at hans ligning er optatt til undersøkelse med rettelse eller beregning av dobbelt skatt for øie, kan rettelsen (beregningen av dobbelt skatt) skje også efter fristens utløp. Riksskattestyrets adgang til å påby beregning av dobbelt skatt bortfaller når rettelse av feilaktig opgitte beløp eller efterligning er foretatt med bare enkelt skattebeløp i henhold til bystyrets (formannskapet) eller vedkommende regjeringsdepartements beslutning.*

§ 106, nytt punkt 11.

Til kontroll med at pålegg om trekk gjennomføres overensstemmende med gjeldende forskrifter kan skatteopkreveren forlange adgang til selv eller ved en hos ham ansatt tjenestemann

- 10 juli. å få gjøre sig bekjent med en arbeidsgivers lønningsregnskap
 Nr. 9. med bilag og kreve sig meddelt de opplysninger som finnes nødvendige.

§ 111. Arbeidsgiver eller kasserer som tross pålegg om skatte-
 trekk (§ 106) utbetaler lønn, arbeidsfortjeneste m.v. uten sam-
 tidig å innbetale i særskilt kasse eller på separatkonto i bank de
 beløp som er pålagt trukket, eller som undlater tross pålegg å inn-
 sende slike beløp, straffes med bøter, forsåvidt forholdet ikke går
 inn under nogen strengere straffebestemmelse. Straff kommer dog
 ikke til anvendelse dersom beløpet allikevel i rett tid innbetales
 til skatteopkreveren.

§ 113, femte ledd.

Rett til efterligning tapes, hvis begjæring derom ikke frem-
 kommer innen 10 år regnet fra utgangen av det år hvorfor skatte-
 kravet has. Er denne frist ikke utløpet, kan efterligning også
 begjæres efter den skattepliktiges død, dog kun, hvis hans bo
 ikke er endelig opgjort, eller om boet er overtatt av selvskif-
 tende arvinger eller dets midler utloddet, hvis der ikke er hen-
 gått 2 år efter arvelaterens død. I det siste tilfelle gjelder,
 hvad der i § 27 er bestemt med hensyn til utstrekningen av de
 enkelte arvingers ansvar.

§ 124, første ledd.

Utgiftene ved ligningsvesenet utredes av bykommunen,
 jfr. dog angående forretningsførerens lønn § 63, annet ledd.
 Utgifter som pådras ved utferdigelse og omsendelse av stats-
 skattesedler og utskrifter vedkommende statsskatteligningen er-
 stattes av statskassen.

II.

Av denne lovs bestemmelser trer §§ 13, 21 bokstav r, 67
 og 106 i kraft straks og anvendes første gang ved ligningen for
 1936—1937, §§ 59, 98, 111 og 113 trer likeledes i kraft straks.

§§ 12, 17 og 36 trer i kraft 1 januar 1937 og anvendes
 første gang ved ligningen 1937—1938.

§§ 60, 62, 63, 82 og 124 trer i kraft 1 juli 1937.

§§ 21 bokstav d og 22 trer i kraft efter Kongens nærmere
 bestemmelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov av 25 juli 1925 10 juli.
om skatt til Svalbard på formue og inntekt. Nr. 10.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juli 1936 sålydende:

Fra 1 januar 1937 opheves § 14 annet ledd. (Det nuværende tredje ledd blir annet ledd.)

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov av 27 juli 1896 10 juli.
om foreldelse av fordringer. Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juli 1936 sålydende:

I lovens § 13 tilføies et nytt siste ledd sålydende:

Forsåvidt det for skattekrav, i tilfelle med påløpne renter og omkostninger, innen utløpet av foreldelsesfristen er gitt vedkommende arbeidsgiver m. v. pålegg om skattetrekk overensstemmende med skattelov for landet § 114, for byene § 106, inntretr ikke foreldelse så lenge adgangen til skattetrekk står åpen.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted 10 juli.

Nr. 12.

Lov om Aktieselskapet Den Norske Industribank.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 juli 1936 sålydende:

Kapitel I.

Formål og organisasjon.

§ 1. Aktieselskapet Den Norske Industribank har til opgave å yde lån til industrielle bedrifter, kraftverker og hoteller

10. juli. (jfr. lov om hoteller og andre herberger og bevertninger av 25
Nr. 12. juni 1935, kapitel I) overensstemmende med reglene i kapitel
II. Bankens styre kan med vedkommende departements god-
kjennelse gi nærmere bestemmelse om hvilke bedrifter som kan
få lån av banken.

Forsåvidt ikke annet følger av denne lov eller av bestem-
melser som er utferdiget i henhold til loven, kommer lov om
aktieselskaper og kommanditaktieselska-
per av 19 juli 1910 med tilleggslover til anvendelse
på banken.

§ 2. Banken har en aktiekapital på ti millioner
kroner fordelt på 10 000 aktier à kr. 1 000.

Der skal være to serier med aktier, serie A, omfattende
5 100 aktier og serie B, omfattende 4 900 aktier.

Aktier av serie A skal bare kunne eies av Staten.

Aktier av serie B skal bare kunne eies av Staten, nor-
ske kommuner, norske offentlige innretninger og stiftelser,
norske aktie- og sparebanker samt norske forsikringsselskaper.

Staten skal når som helst være berettiget til med 6 måneders
opsigelse å innløse aktiene av serie B med deres pålydende
beløp. Sådanne innløsninger kan dog ikke finne sted før 10 år etter
lovens ikrafttreden.

Aktiellovens § 3 første punktum og § 74 får ikke anvendelse.

Staten garanterer eierne av aktier av serie B
et årlig utbytte av $4\frac{1}{2}$ pct. og ved bankens oppløsning tilbake-
betaling av aktienes pålydende.

§ 3. Foruten det lovbefalte reservefond skal banken
ha et risikofond som tilveiebringes ved bidrag fra lån-
tagerne overensstemmende med hvad der er bestemt i §§ 12
og 14. Risikofondet anvendes til avskrivning av tap når sådant
opstår. Hvad der måtte være i behold av risikofondet når
banken er oppløst og dens forpliktelser dekket, anvendes til
beste for industrien på den måte som Kongen med Stortingets
samtykke bestemmer.

§ 4. Bankens forretningskontor er i Oslo.

Dens styre består av 5 medlemmer, hvorav en admini-
strerende direktør.

Bankens firma tegnes av to styremedlemmer i
forening. Administrerende direktør har bankens prokura.

To av styremedlemmene opnevnes av Kongen og to velges
i generalforsamling av eierne av aktier i serie B. Opnevnelsen
og valget gjelder for 6 år, dog således at et medlem av hver
gruppe første gang etter loddtrekning uttrer etter 3 års forløp.
Der opnevnes og velges samtidig varamenn for 3 år ad gangen,
to for hver gruppe.

Kongen ansetter administrerende direktør med en gjensidig opsigelsesfrist av 6 måneder. 10 juli.
Nr. 12.

Blandt styrets medlemmer opnevner Kongen en formann og en nestformann. Opnevnelsen gjelder for 3 år.

Styremedlemmenes godtgjørelse fastsettes av Kongen for 3 år ad gangen etter innstilling fra representantskapet.

§ 5. Banken skal ha et representantskap bestående av 7 medlemmer.

4 medlemmer, hvoriblandt formannen og nestformannen, samt 4 varamenn for disse, velges av Stortinget for 3 år.

De 3 øvrige medlemmer samt 3 varamenn for disse velges i generalforsamling av eiere av aktier av serie B, likeledes for 3 år.

§ 6. Etter innstilling fra representantskapet treffer vedkommende departement bestemmelse om revisjon av bankens regnskaper og fører ellers på Statens vegne innseende med dens virksomhet.

Styret innsender minst hvert fjerdingår til departementet og representantskapet et utdrag av bankens regnskaper, og hvert år en beretning om dens virksomhet. Denne beretning, ledsaget av representantskapets uttalelse, blir å forelegge Kongen og tilstilles Stortinget.

Kapitel II.

Bankens virksomhet.

§ 7. Aktieselskapet Den Norske Industribank skal ha rett til å utstede ihendehaverobligasjoner til et beløp som vedkommende departement bestemmer og som i alt ikke må overstige det femdobbelte av aktiekapitalen. Disse obligasjoner garanteres av Staten ved påtegning av vedkommende departement.

Vedkommende departement fastsetter hvilke beløp obligasjonene kan lyde på. Obligasjonene utstedes i serier efter departementets nærmere bestemmelse, idet hver serie med hensyn til tilbakebetaling ansees som ett lån.

Tilbakebetalingstiden for hver serie må ikke overstige 30 år. Tilbakebetalingen foregår i hel- eller halv-årlige terminer enten med like store avdrag ved hver termin, eller efter annuitetsprinsippet. Det kan bestemmes at der ikke skal betales avdrag i inntil de første fem år.

Tilbakebetalingen skjer efter loddtrekning som foregår i Oslo i nærvær av notarius publicus så betimelig at resultatet minst tre måneder før vedkommende termin kan offentliggjøres i Norsk Kunngjørelsestidende og i de andre offentlige blade som styret bestemmer. Hvis ikke annet er bestemt ved lånetil-

10 juli. latelsen, kan tilbakebetaling også foregå ved innkjøp av obligasjoner.
Nr. 12.

Banken har dessuten rett til ved hvilken som helst termin å betale større avdrag enn fastsatt eller helt å innfri resten av serien. Meddelelse herom offentliggjøres på samme måte og med samme frist som resultatet av loddtrekningen. Denne rett kan dog banken med departementets samtykke fraskrive sig for et tidsrum av inntil 10 år.

Av uttrukne obligasjoner svares ikke renter efter betalings-terminen.

Obligasjoner og kuponger kan gjøres betalbare ved Norges Bank og ellers på avtalte vilkår ved de innen- og utenlandske banker som bestemmes ved lånetillatelsen.

§ 8. Lån av bankens midler bevilges av styret under hensyntagen så vel til pantesikkerheten som til bedriftens økonomiske stilling og beregnede lønnsomhet og til lånets varighet. Lånet må ikke overstige seks tiendedeler av takstverdien for fast eiendom og hvad der efter § 9 takseres sammen med denne og fire tiendedeler av takstverdien for andre pantegjenstander. Til en enkelt låntager eller til flere låntagere som i vesentlig grad er økonomisk avhengig av hverandre, må ikke utlånes mer enn høist $\frac{1}{2}$ million kroner. Disse grenser kan dog i særlige tilfelle overskrides, hvis styret enstemmig finner det tilrådelig.

§ 9. Anlegget og de øvrige til bedriften hørende formuesgjenstander som skal medtas i pantsettelsen, jfr. § 10, skal takseres av tre menn som styret opnevner av et utvalg som departementet oppstiller efter innstilling fra representantskapet. Om nødvendig kan der opnevnes særskilte takstmenn for forskjellige deler av pantet. Hvis særlige omstendigheter, som stedlige forhold, hensynet til særlig sakkunnskap eller lignende gjør det ønskelig å gå utenfor utvalget, foretas opnevningen av departementet.

Der avgis særskilt takst for fast eiendom og for andre formuesgjenstander. Sammen med fast eiendom takseres dog maskiner til frembringelse av elektrisk kraft.

Departementet fastsetter efter innstilling fra representantskapet de nærmere regler for takseringen og kan derunder bestemme at visse arter av maskiner skal takseres sammen med fast eiendom og at visse bygninger skal takseres sammen med løsøre.

§ 10. Lån ydes mot første prioritets pantobligasjon i anlegget. Dog kan obligasjonen ha prioritet efter lån av Statskassen, Hypotekbanken, Norges Bank eller offentlige stiftelser, og efter stedsevarende avgifter som

ikke kan forhøies i lånetiden. Efter enstemmig beslutning av styret kan obligasjonen i særlige tilfelle ha prioritet også efter andre heftelser. De i § 8 fastsatte lånegrenser nedsettes med beløpet av bedre prioriterte lån og i tilfelle med det tyvedobbelte av avgiftens beløp. 10 juli. Nr. 12.

Pantsettelsen skal omfatte alle til bedriften hørende faste eiendommer, kraftledninger og skib; enn videre maskiner og driftstilbehør for øvrig som efter lovgivningen kan stilles til underpant, samt tinglyste bruksrettigheter. Det som bare har aksessorisk betydning for bedriften, kan med styrets samtykke holdes utenfor pantsettelsen eller pantsettes med dårligere prioritet enn nevnt i første ledd.

§ 11. Til sikkerhet for lån av aktieselskapet Den Norske Industribank kan efter reglene for tilbehør i lov av 8 juni 1895 med tilleggslover om pant også pantsettes beholdninger av råstoffer, driftsmidler og produkter. Nevnte lovs § 5 skal dog ikke gjelde for sådant pant.

De i første ledd nevnte regler om pantsettelse av tilbehør, råstoffer og produkter får anvendelse selv om låntageren ikke eier den faste eiendom som bedriften er knyttet til, men bare har en tinglyst bruksrett til denne.

§ 12. Lånet skal tilbakebetales i hel- eller halv-årlige avdrag i løpet av et tidsrum som styret fastsetter under hensyntagen til lånets øiemed og størrelse, anleggets art og berregnede levetid. Tilbakebetalingstiden må ikke i noe tilfelle overstige 25 år, hvis låntageren selv eier den faste eiendom som anlegget er knyttet til og ellers 10 år. Har lånet ikke første prioritet, bør dette tas i betraktning ved fastsettelsen av avdragstiden.

Tilbakebetalingen foregår med like store avdrag, hvis ikke styret enstemmig finner det forsvarlig å tillate at den helt eller delvis foregår efter annuitetsprinsippet. Skal tilbakebetalingen foregå med like store avdrag, kan styret tilstå avdragsfrihet i det første eller de to første år.

Renter erlegges i halvårlege terminer efter en rentefot som styret fastsetter ved bevilgningen. Rentefoten skal settes så høi at den dekker den rente som banken selv må betale for de utlånte penger, med tillegg av et forholdsmessig beløp til bestridelse av bankens driftsutgifter, $4\frac{1}{2}$ pct. utbytte av aktiekapitalen, og videre et beløp hvis procentvise størrelse fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement efter innstilling fra representantskapet, og som skal tillegges risikofondet.

§ 13. Den for lånet utstedte pantobligasjon skal være i overensstemmelse med en av styret med departementets godkjennelse fastsatt formular. Den skal bl. a. inneholde be-

10 juli. stemmelse om at låntageren forplikter sig til årlig å innsende
 Nr. 12. sitt årsregnskap til banken og til å underrette denne hvis der
 inntreffer noe som kan forringe pantesikkerheten eller som
 vesentlig forverrer bedriftens økonomiske stilling eller utsiktene
 for en lønnsom drift. Videre skal bestemmes at låntageren
 skal gi bankens vedkommende adgang til når som helst å be-
 siktige pantet og gjennomgå bedriftens regnskaper. Hvis be-
 driften drives i leiet lokale eller på leiet grunn skal obligasjonen
 inneholde bestemmelse om at låntageren er forpliktet til å holde
 leieforholdet vedlike og til å underrette banken hvis der av en
 eller annen grunn er fare for at det skal opphøre.

Endelig skal obligasjonen inneholde bestemmelse om at
 bankens styre kan kreve ekstraordinært avdrag eller erklære
 lånet i dets helhet forfallent til betaling hvis låntageren undlater
 å oppfylle noen av sine forpliktelser eller hvis pantet vesentlig
 forringes eller låntagerens økonomiske stilling eller utsiktene
 for en lønnsom drift vesentlig forverres.

Departementet kan ved forskrifter etter § 15 bestemme
 at der, når låntageren er et uansvarlig selskap, i visse tilfelle
 skal kreves at medlemmer av dettes styre eller bedriftens leder
 skal innestå som selvskyldnerforlovare for lånet.

§ 14. De bevilgede lån utbetales i rede penger efter
 en kurs som styret fastsetter under hensyntagen til den kurs
 hvortil bankens ihendehaverobligasjoner er utstedt eller kan
 utstedes. Hvor styret finner det ønskelig, kan det bestemme
 at lånet utbetales i bankens ihendehaverobligasjoner efter den
 kurs bankens styre bestemmer.

Ved lånets utbetaling tilbakeholdes 2 p ct. av det på-
 lydende for å overføres til risikofondet.

§ 15. Efter innstilling fra representantskapet utferdiger
 vedkommende departement nærmere forskrifter for bankens
 virksomhet. Disse forskrifter bør, foruten det som er sagt i
 § 9, 12, tredje ledd og § 13, særlig inneholde bestemmelse om
 låneandragenders behandling, og inspeksjon av de pantsatte
 anlegg og kontroll med bedriftenes økonomiske stilling, samt om
 styret og representantskapets forhandlinger.

Kapitel III.

Forskjellige bestemmelser.

§ 16. Når tvangsauksjon, derunder innbefattet
 konkursauksjon, forlanges over fast eiendom, skal auksjons-
 styreren undersøke om eiendommen er pantsatt til Aktieselskapet
 Den Norske Industribank og avgi bevidnelse derom i auksjons-

boken. I tilfelle skal han gjøre innberetning til banken så betimelig at den kan la møte ved auksjonen. 10 juli.
Nr. 12.

§ 17. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juli 1936.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongeleg resolusjon.

10 juli.

Dei millombils rettarbøtene frå 10 januar 1936:

1. Om forbod mot lån og kreditt til Italia;
2. Om utførselsforbod for ymse varer til Italia;
3. Om innførselsforbod for varer ifrå Italia

og den kongelige resolusjonen frå 18 oktober 1935 om forbod mot våpen-utførsel til Italia sluttar å gjelda frå og med 15 juli 1936.

Kongelig resolusjon.

10 juli.

I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal øygruppen Ramvikholmane, gnr. 35, bnr. 35, i Hurum herred, Buskerud fylke, bestående av holmene Ramvikholmen, Vealøs, Hamneholmen, Kalven, Møkkalassa og Kufoten, være fredet således at det er forbudt å ødelegge eller skade plantelivet og å ødelegge eller forstyrre dyrelivet, heri innbefattet borttaking av fugleegg, på holmene og langs deres kyster.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsområdet.

Kongelig resolusjon.

10 juli.

Utrykningschefen skal i tiden 1 juli til 31 desember 1936 ha den påtalemyndighet som ifølge kongelig resolusjon av 15 april 1932 er tillagt statspolitichefen.

Kongelig resolusjon.

10 juli.

Justisdepartementet bemyndiges til å behandle og avgjøre saker om fastsettelse av forvaltningsavgift efter lov om vergemål for umyndige av 22 april 1927 § 30 og sikkerhetsavgift efter samme lovs § 73.

10 juli.

Kongelig resolusjon.

- I. I medhold av § 18 i lov nr. 12 av 25 juni 1935 utferdiges forskrifter til opprettelse av orden, sundhet og godt stell og til forebyggelse av misbruk i hoteller, andre herberger og bevertninger, overensstemmende med et vedlagt utkast.
- II. Forskriftene trer i kraft efter nærmere bestemmelse av Sosialdepartementet.

Forskriftene har følgende ordlyd:

I. Almindelige bestemmelser.

§ 1. I de rum, som et hotell, annet herberge eller en bevertning omfatter, må ikke forefalle noe som strider mot god orden eller sømmelighet.

§ 2. Politiets tjenestemenn kan når som helst i den tid virksomheten er åpen inispisere denne og alle rum som står i forbindelse med dem.

Inspeksjonen må foregå slik at den ikke blir til unødig eller vesentlig sjene for gjestene.

§ 3. Til bevertningssteder må berusede personer ikke gis adgang, heller ikke personer som er kjent for i beruset tilstand å forstyrre ro og orden. Den som er beruset, skal bortvises.

Personer som har forbrutt sig mot bevertningsstedets ordensregler, skal nektes adgang for kortere eller lengere tid efter bestemmelse av styren.

§ 4. Når politiet finner det påkrevd, skal det holdes ordensvakt ved inngangen.

§ 5. Til servering må i almindelighet ikke anvendes kvinnelig eller mannlig betjening under 18 år. Dette gjelder dog ikke for lærlinger.

Herved gjøres ingen forandring i de bestemmelser som efter lovgivningen gjelder for betjeningen i hoteller, andre herberger og bevertninger.

§ 6. Betjeningen må ikke nyte rusdrikk i tjenesten.

II. Bestemmelser om åpnings- og lukningstider for bevertningssteder.

§ 7. Når det ikke av kommunestyret med godkjennelse av Kongen er foreskrevet andre åpnings- og lukningstider, skal bevertningssteder holdes lukket fra klokken 24 til neste morgen klokken 6, på søn- og helligdager til klokken 12.

§ 8. Politiet (politimesteren eller lensmannen) kan for enkelt anledning, når særlige grunner foreligger gi bevertningssted uten bevilling til skjenking av rusdrikk tillatelse til å

lukke senere eller åpne tidligere enn til de åpnings- og lukningstider som gjelder i kommunen. 10 juli.

For bevertningssted med bevilling til skjenking av rusdrikk er det kommunestyret eller — etter dettes bemyndigelse — formannskapet som kan gi sådan tillatelse efter at politiets uttalelse er innhentet. Dog kan politiet for enkelt leilighet, når særlige grunner foreligger, tillate at sådant bevertningssted lukker senere eller åpner tidligere.

Enhver tillatelse efter denne paragraf kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

§ 9. Politiet kan påby at et bevertningssted skal lukke tidligere enn til lukningstiden i kommunen, dersom det ikke sørges for tilbørlig orden eller dersom naboene unødig forstyrres ved støy fra virksomheten.

§ 10. Åpnings- og lukningstidene i § 7 gjelder ikke den bevertning som foregår til reisende og spisegjester i hoteller og andre herberger.

Herved gjøres ingen forandring i de bestemmelser som efter lovgivningen om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl gjelder om tiden for salg og skjenking av rusdrikk.

III. Bestemmelser om sundhet og godt stell.

§ 11. Helserådet plikter ved sine ordførere eller tilsynsmenn å besiktige hoteller, andre herberger og bevertninger for å påse at virksomhetens rum og utstyr er overensstemmende med forskriftene i dette kapitel, og at de bestemmelser som for øvrig er gitt til fremme av sundhet og godt stell, er overholdt. Helserådet kan for øvrig for den enkelte bedrift gi de påbud det finner nødvendig for å hindre sanitære misligheter. Påbudet må etterkommes innen en av helserådet satt frist. Helserådet kan nedlegge forbud mot bruk av bedrift hvis det finner at der er så store sanitære mangler (f. eks. med hensyn til vann- og kloakkforhold) at det er uforsvarlig å fortsette bedriften.

Når det ønskes av vedkommende departement, Medisinaldirektøren, Hotellinspeksjonen eller politiet, skal helserådet gi uttalelse om hvorvidt forskriftene er overholdt.

A. Gjesterum.

§ 12. Gjesterum, spiserum og salonger skal være slik beliggende at de får tilstrekkelig lys. Helserådet kan påby ventilasjonsinnretninger hvis sådanne ansees nødvendige. Vinduets glassflate skal utgjøre minst $\frac{1}{10}$ av gulvflaten.

Rummene må kunne opvarmes og med letthet kunne holdes kunstig oplyst.

10. juli. Gulv, vegger, vinduer og dører samt tak skal alltid være i sådan stand at de med letthet kan holdes rene.

§ 13. Alle rum som er i bruk må daglig utluftes godt. Hver dag skal gulver, ganger, trapper og vindusposter vaskes og støv tørres av møbler m. v. Tørr feining og avstøvning er forbudt. Umalte bord skal hver dag renskures. Minst 4 ganger om året skal alle møbler vaskes med varmt vann og såpe eller gjøres grundig rene på annen måte. Hovedrengjøring foretas 2 ganger om året. Hvitting, maling og annen oppussing skal foretas så ofte det er nødvendig eller når helserådet finner det påkrevd. Tilsølte deler av veggene skal straks rengjøres. Vinduene skal alltid være pusset og rene. Teppar og løpere i rum eller ganger som daglig brukes skal bankes eller støvsuges minst 2 ganger ukentlig.

§ 14. Det er forbudt å spytte på gulv og vegger. Ansees spyttebakker nødvendig, må spyttebakkenes form og størrelse godkjennes av helserådet, likesom dette må gi nærmere regler for deres tømning og rengjøring.

§ 15. Enkelt-soverum skal ha minst 7 — helst 8 m² og dobbelt-soverum minst 12 m²s gulvflate, med en bredde av minst 2,20 m og — med de tillempninger som er fastsatt i bygningslovens § 104 punkt 2—4 — en høide av minst 2,50 m.

Husvilleherberger, rorboder og lignende er undtatt fra denne bestemmelse.

§ 16. Sengklærne skal luftes efter hver gjest og om mulig støvsuges. Springmadrasser skal dekkes av et underlag, madrass eller teppe, som må ligge i løs vaskepose. Hver dag skal senger som benyttes bli opredd, dyner og puter ristes og sengen stå opredd i minst 3 timer. Utenpå overbredslet skal der være et varetrekk som kan vaskes. Underlaget skal dekkes med et laken. For hver ny gjest skal der skiftes rent varetrekk, laken og putevar, og for samme gjest skal der skiftes rene trekk m. v. én gang om uken. Sengklærne for øvrig skal til enhver tid være rene. Sengklær, varetrekk, laken eller putevar som er tilsølte, skal straks ombyttes med rene. Helserådet skal for hver bedrift gi bestemmelser om hvor ofte og hvorledes desinfeksjon skal foretas med sengklær som ikke kan vaskes.

§ 17. I ethvert soverum skal der enten være innlagt rinnende vann og vask, eller finnes rent vann, og lett adgang til drikkevann.

Der skal være drikkeglass, håndklæ og såpe til hver gjest og tilfredsstillende garderobeforhold.

Hvis der er flere losjerende på samme værelse, skal det være minst ett vaskestell for hver to losjerende.

Helserådet kan kreve innredet vaskerum.

§ 18. Der må ikke være adgang fra soverum eller toaletter til kjøkken eller sted hvor der opbevares mat. 10 juli.

§ 19. Kjellerrum må ikke benyttes til soverum uten helse-
rådets samtykke.

B. Kjøkken m. v.

(Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935, jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 20. Bestemmelsene i §§ 12 og 14 får tilsvarende anvendelse på kjøkken.

§ 21. Kjellerrum må ikke brukes til kjøkken eller opvaskrum uten helserådets tillatelse.

Kjøkken, anretning og opbevaringsrum, spiskammer, opvaskrum, alle med tilliggelser, skal være tilstrekkelig store og ha slike vegger og tak at de lett lar sig rengjøre. Gulvet må være helt og tett, uten sprekker o. l., og må i kjøkken og opvaskrum være av vanntett materiale.

Alle arbeidsrum må kunne opvarmes tilstrekkelig og det må sørges for luftveksling og for avledning av damp og fuktighet på en måte som helserådet godkjenner.

Opbevaringsrum, navnlig for ferske varer, må være luftige, fri for fuktighet, vende mot nord, være beskyttet mot fluer og andre dyr. Benker, disker, hyller, opvaskkummer, spekefjeler, kokekar m. m. må være hele og i sådan stand at de lett kan holdes rene. Benker og disker må lett kunne flyttes på. Kobberkar må være vel fortrinnet. Emaljerte kar og redskaper er det forbudt å anvende.

For større bedrifter skal der være tilstrekkelig stort kjøllrum.

Ingen av ovennevnte rum må benyttes til soverum, vask- eller tørrerum for klær eller uten helserådets samtykke til spiserum.

§ 22. Gulv skal vaskes minst to ganger om dagen. Hovedrengjøring med vask av vegger og tak foretas minst to ganger om året (høst og vår) eller oftere, hvis helserådet finner det påkrevd. Minst en gang om uken foretas oprydning i kjøkken- skap og benker, spiskammer og hyller m. m. Kjøkkenbenk, lister, bord, vask, stoler, vindusposter, må gjøres rene så ofte som nødvendig, dog minst en gang hver dag.

Alle ved bedriften benyttede redskaper må omhyggelig rengjøres hver gang de har vært benyttet. Om opvask av servise (kopper og annet spisestell m. m.) gjelder de ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934 fastsatte forskrifter, jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 27 mars s. å. Plakat med disse forskrifter (som fåes ved henvendelse til vedkommende helse-

10 juli. råd) skal henges eller slås op på et iøinefallende sted i ethvert kjøkken eller opvaskrum. Plakaten skal innrammes under glass. Til opvask benyttes to vann (ett til vasking tilsatt såpe eller soda og ett til skyllevann, som må være hett). Kopper og gafler og skjeer må derefter kokes. Til opvasken må brukes koster, som efter bruk vaskes rene og henges op til tørk.

Opvaskrum må være forsynt med avløp til kloakk. Opvaskrum utskylles med kokende vann tilsatt soda.

Tørrfeining av gulv tillates ikke.

Skyller må daglig fjernes fra lokalet.

§ 23. Der skal under arbeidet iakttas streng renslighet. Der må i et kjøkken være bekvem adgang for betjeningen til å vaske sig. Hver av betjeningen må ha såpe og eget håndklæ. Dette skiftes hver dag.

§ 24. Der bør være anledning for betjeningen til å sitte ned når arbeidet tillater det.

§ 25. Gjenstander som ikke hører kjøkkenarbeidet til, må ikke opbevares i kjøkkenet eller tilligselser.

C. Betjeningen.

§ 26. Bestemmelsene i §§ 12—14 og 17—19 får tilsvarende anvendelse på rum som er bestemt for betjeningen.

§ 27. Betjeningen skal ha eget soverum. På hvert rum skal der ikke være flere enn to personer.

Soverummene skal ha minst følgende bredde, gulvflate, høide (med de tillem্পninger som er fastsatt i bygningslovens § 104, pkt. 2—4):

Enkeltrum: bredde 2,20 m, gulvflate minst 7 m² — helst 8 m², høide 2,50 m.

Dobbeltrum: bredde 3 m, gulvflate 12 m², høide 2,50 m, heri ikke innbefattet veggarderobe.

§ 28. Hver av betjeningen skal ha egen seng, sitt eget låsbare skap eller lignende lukket garderobe i eller nær rummet, bord, stol, drikkeglass, såpe og håndklæ. Håndklær skiftes minst en gang hver uke.

I hvert soverum skal hver av beboerne ha eget vaskefat, dersom det ikke er særskilt vaskerum. Fuktige klær må ikke opbevares i soverummet.

§ 29. Soverummet må yde tilstrekkelig beskyttelse mot kulde og fuktighet. Det må ikke ligge så nær kjøkken og klosett m. v. at det kan medføre ubehageligheter for betjeningen eller være til skade for helsen.

§ 30. I de bedrifter som helserådet bestemmer skal der være særskilt spiserum for betjeningen. Spiserummet skal ha

en tilstrekkelig størrelse. Rummet må være lyst, godt ventilert 10 juli. og må kunne opvarmes.

Hvor særskilt spiserum ikke er anordnet, kan helserådet påby foranstaltninger av lignende art i det rum som der skal spises i.

§ 31. Betjeningen skal være iført ren og ordentlig drakt. Kjøkkenbetjeningen skal være iført rene forklær og arbeidsdrakter av vasketøi. Håret skal være beskyttet ved hette.

Personer med smittsom, stinkende eller væskende sykdom må ikke benyttes som betjening hverken i kjøkkenet eller ellers i bedriften.

Lægeattest skal forlanges ved ansettelsen.

Kommer verten til kunnskap om at han har eller har hatt personer med smittsom sykdom i losji eller arbeide, har han straks å melde dette til helserådets ordfører og etterkomme dennes bestemmelser.

D. Klosettrum.

§ 32. Enhver bedrift skal være forsynt med ett eller flere klosetter. Klosettene skal være forsvarlig bygget og innrettet. Antallet av klosettene skal være avpasset etter størrelsen av bedriften. Klosettene må være slik bygget og innrettet at ubehagelig luft trenger inn i opholdsrum m. v.

Helserådet kan for øvrig ved hver enkelt bedrift gi næiere påbud om klosettrummenes antall, beliggenhet, ventilasjon, innredning og utstyr, f. eks. håndvask m. v.

§ 33. Klosettene seter og gulv skal hver dag rengjøres. På klosettene skal finnes tilstrekkelig papir. Klosettene må være oplyst.

IV. Forskjellige bestemmelser.

§ 34. Kommunale forskrifter for hoteller, herberger og bevertninger, som er eller blir gitt i henhold til §§ 4 og 11 i sundhetsloven av 16 mai 1860 med senere endringer, gjelder for så vidt de inneholder videregående bestemmelser enn i §§ 12—33 bestemt.

§ 35. Bestemmelsene i §§ 12—33 får også anvendelse på bedrifter som er i virksomhet ved disse forskrifters ikrafttreden.

Helserådet kan tillate lempninger så vel for nye som for eldre bedrifter. For nye bedrifter bør lempninger bare tillates såfremt særlige grunner foreligger og forholdene gjør det ubetenkelig. Helserådet kan også påby skjerpede bestemmelser.

Fra bestemmelsene i § 15 og § 27 kan alene vedkommende departement dispensere.

Beslutning om endringer i bestemmelsene må treffes sær-

- 10 juli. skilt for hver enkelt bedrift. I almindelighet bør uttalelse fra Hotellinspeksjonen være innhentet.

§ 36. Helserådets vedtak — enten det gir dispensasjon eller ikke — kan i henhold til § 7 i sundhetsloven av 16 mai 1860 ankes inn for vedkommende departement.

§ 37. Styreren av et hotell, annet herberge eller en bevertning plikter i den utstrekning han har adgang til det, å dra omsorg for at disse forskrifter blir overholdt. Sådan plikt påhviler også betjeningen så vel som innehaveren av virksomheten. Er innehaveren et selskap, en forening eller lignende, påhviler plikten alle styrets medlemmer.

Må det foretas noe som styreren av virksomheten ikke kan bestemme uten samtykke av innehaveren, plikter styreren å gjøre innehaveren oppmerksom på manglen. Blir en mangel ikke rettet innen rimelig tid, må styreren gjenta sin henvendelse til innehaveren.

§ 38. Bedriften skal holde den faste betjenings tøy forsikret mot brandskade.

§ 39. Arbeidstid og ferie skal være fastsatt i ansettelsesvilkårene, hvis der ikke ved lov eller på annen måte er truffet bestemmelse om det.

§ 40. For bedrifter som har hotellbevilling kan Handelsdepartementet fastsette tillegg til eller forandringer i disse forskrifter.

§ 41. Overtredelse av disse forskrifter straffes efter straffelovens § 339 nr. 2, med bøter.

§ 42. Når det i kommunal vedtekt, utferdiget før 1 januar 1936 i henhold til § 5 i loven av 2 april 1917, er fastsatt andre åpnings- og lukningstider enn bestemt i nærværende forskrifter, fortsetter disse å gjelde.

10 juli. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 2, 5 i lov om syketrygd av 6 juni 1930 bestemmes at den i samme lovs § 2, 1 e opstilte undtagelse fra trygdeplikt sløifes for ekstraarbeidere ved A/S Norsk Hydro, Menstad, Borgestad.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

10 juli. **I. Kongelig resolusjon.**

I henhold til §§ 11 og 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer og i henhold til § 3 i tuberkuloseloven av 8 mai 1900 med senere forandringer gis herved stadfesting på vedtak av Hvaler herredstyre, Østfold fylke, i møter 18 mars 1933 og 16 desember 1935 om almindelige helseforskrifter for herredet og forskrift om meldeplikt når tuberkuløse syke skifter bopel — dog med sløif-

ning av et par bestemmelser og med tilføielse av noen 10 juli.
henvisninger.

II. De almindelige helseforskrifter som nu gjelder for herredet, stadfestet ved kongelige resolusjoner av 23 juli 1902, 25 august 1914 og 17 oktober 1924 samt tuberkuloseforskrift, stadfestet ved kongelig resolusjon av 25 februar 1910, opheves herved fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De stadfestede nye forskrifter har følgende ordlyd:

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann, valgt blandt helserådets medlemmer. Tilsynsmennene har i hver sin krets plikt til å påse helseforskriftene gjennomført og overholdt. Valget av tilsynsmenn foretas efter hvert herredstyrevalg og gjelder for valgperioden.

Om boligforhold.

§ 2. Ved opførelse eller påbygning av bolig, som er bestemt til varig opphold for mennesker, eller av uthus til sådan bolig, skal anmeldelse derom gjøres til nærmeste medlem av helserådet. Følgende blir da av ham å påse iaktatt:

- a. Ved nybygg skal der til hustomt velges et sted med lett adgang til godt og rikelig drikkevann og tilfredsstillende kloakkavløp.
- b. Avstanden mellom våningshus og matbod på den ene side, privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjærkre på den annen side må ikke være mindre enn 10 meter.
- c. Bebyggelsen skal ordnes således, at der kan komme så meget sol til beboelsesrummene som den til rådighet stående plass gir anledning til, og intet hus må anbringes sådan at det borttar sollyset fra annet beboelseshus.
- d. Matjorden skal fjernes fra hustomten, denne skal være tørr og ved tilstrekkelig avgrøftning og avledning beskyttes mot overvann og mot grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig. På tun og gårds-plass skal fordypninger utfylles, så at der ikke dannes vann- eller solepytter.
- e. Våningshus som er bestemt til varig opphold for mennesker, skal opføres på undermur av gråsten eller betong av minst 30 cm høide over jorden. Undermuren skal være tett, og hvor der ikke er kjeller skal den være forsynt med minst 2 trekkhull, hvert minst 150 cm² stort. Trekkhullene må være dekket med smågitret rist. Over grunnmuren skal der legges isolasjonsbelegg. Hvor der ikke er kjeller må der mellom gulvet i 1ste etasje og jordoverflaten være minst 60 cm avstand.

- 10 juli.
- f. Gulvet i nederste etasje skal være dobbelt og forsynt med tørr fyll mellom gulvene.
 - g. Ethvert beboelsesrum som ikke har skråtak skal være minst 2,50 m høit fra gulv til loft. I eneboliger og småhus kan dog høiden innskrenkes til 2,35 m og i enkelte rum som innredes fra nytt av i eldre bygning kan høiden med helserådets samtykke innskrenkes inntil 2,20 m. Hvor loftsbjellkene er frittliggende regnes høiden til disses underkant. I rum med skråtak må en så stor del av rummet som svarer til halvdelen av dettes gulvflate, ha en høide på minst 2,50 m — i eneboliger og småhus 2,35 m — og høiden under skråtaket må intet sted være under 1,50 m. Hvor sådant rum innredes fra nytt av i eldre bygning kan med helserådets samtykke største høide under skråtaket innskrenkes til minst 2,20 m og laveste høide minst 1,25 m.
 - h. I hvert beboelsesrum skal der være minst 1 vindu som kan åpnes. Vinduets lysåpning skal tilsvare minst $\frac{1}{10}$ av rummets gulvflate. Hvor lysforholdene er særlig gunstige kan dog en mindre lysåpning med helserådets samtykke tillates, likesom en større lysåpning kan kreves hvor lysforholdene er særlig ugunstige. I eldre beboelsesrum som ikke har noe vindu som kan åpnes, skal minst et sådant anbringes innen 1 år efterat disse forskrifter er blitt approbert.
 - j. Arbeidsrum og verkstedslokaler er undergitt helserådets tilsyn og de bestemmelser det måtte gi for å hindre sanitære misligheter i det enkelte tilfelle. Helserådet kan kreve anbragt de ventilasjonsinnretninger som det finner nødvendig.

Om garasjer og verksted for motorvagner se kongelig resolusjon av 17 april 1931.

- k. Midlertidige losjibus for tilfeldige arbeidere eller anleggs arbeidere skal helserådet forby brukt, hvis de ikke tilfredsstiller de krav i sanitær henseende som helserådet anser nødvendig. Der skal ikke være større belegg på hvert rum enn at det blir 10 m³ på hver mann.

Hver arbeider skal ha egen seng og vanlig utstyr. Der skal være vaskestell i fornødent antall og eget rum til tørk av klær. Rummene i disse losjibus skal daglig rengjøres.

§ 3. Kjellere skal være tørre, rene og luftige.

Hvis der jevnlig skjer ansamling av vann i en kjeller, skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen at kjelleren kan holdes tørr.

Kjellere skal ha vindu eller annen åpning, som kan brukes 10 juli. til luftveksling.

For kjellerrum, som benyttes til beboelse, handel eller verksted skal følgende bestemmelser gjelde:

Høiden fra gulv til loft skal være minst 2,50 m. Overkanten av jorden på husets utside må intetsteds stå mer enn $1\frac{1}{4}$ m høiere enn kjellerens gulv. Ytterflatene av veggene skal være skilt fra jorden ved en 60 cm bred luft- og lysgrav, der skal gå minst 20 cm dypere ned enn kjellergulvet og være godt drenert.

Grunnen under sådant kjellerrum skal være drenert og fylt med et minst 20 cm høit lag av pukksten. Gulvet skal være dobbelt og fylt med tørr fyll og ligge minst 0,5 m over høieste grunnvannstand. Det underste gulv skal være av vanttett stoff — asfalt, cement eller lignende, det øverste skal være et minst $6\frac{1}{2}$ cm tykt, godt sammenpløiet tregulv. Rummet skal være forsynt med ovn og friskluftventilasjon efter helserådets nærmere anordning.

Det skal ha minst 1 vindu, som kan åpnes. Vindusflaten skal være minst $\frac{1}{10}$ av gulvflaten, og minst $\frac{2}{3}$ av lysåpningen skal være over jordoverflatens nivå.

§ 4. Dersom der i beboelsesrum benyttes kokeovn, skal der anbringes hensiktsmessig innretning til bortledning av dampen.

§ 5. Helserådet kan påby utflytning fra bolig eller rum som av mangel på tilstrekkelig lys eller luft, ved fuktighet, urenslighet, overfylning med beboere eller på annen måte har vist sig å være bestemt skadelige for sundheten.

Intet skolelokale eller annet forsamlingslokale må tas i bruk før det er godkjent av helserådet.

Om renhold i forsamlingslokaler, skoler og kirker er utferdiget særskilte forskrifter som gjelder for hele landet, se kongelige resolusjoner av 25 april 1913, 20 november 1931 (med tillegg av 16 september 1932) og 21 september 1934.

§ 6. Husdyr, undtagen hund og katt må ikke huses inne i beboelsesrum eller i rum, som benyttes som opbevaringssted for matvarer, og der må fra dyrenes opholdssted ikke kunne skje tilsig til noe sådant rum eller til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr eller tas vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

I tettere bebyggede strøk kan helserådet fastsette spesielle forholdsregler for eller ganske forby, at der holdes husdyr av foran nevnte slags, hvis dermed følger sanitære ulemper.

Helserådet bestemmer hvilke strøk der til enhver tid er å anse som tettere bebyggede.

10 juli. Om priveter og avfallstoffer m. m.

§ 7.

a) Til ethvert våningshus skal der innrettes et privet der må ligge minst 10 m fjernet fra eget eller andres våningshus og matbod samt fra offentlig eller felles privat vei. Fra privetet må der ikke kunne skje tilsig hverken til noe av de nevnte steder eller til opkomme, brønn, bekk eller andre steder, hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr eller vann til annet husbruk, og heller ikke til vann, som brukes i bedrift, som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler.

b) Ved bygninger og steder, hvor der jevnlig samles mange mennesker f. eks. ved faste utstillingsplasser, kommunelokaler, kirker, bedehus, hoteller, skoler, verksteder, undomslokaler eller andre forsamlingslokaler, skal der forefinnes priveter og urinsteder særskilt for hvert kjønn og av sådan størrelse og innredning som helserådet for hvert sted bestemmer.

c) Privetbinger skal være innklædd og påfylles strømidler så ofte og i sådan mengde, at ekskrementene holdes tildekket. Bingene skal tømmes minst 2 ganger årlig og ellers når helserådet av sanitære grunner krever det.

Med helserådets samtykke kan privet innrettes i egen bygning eller i annen uthusbygning i kortere avstand enn 10 m fra våningshus, matbod og vei eller inne i våningshus, hvis der innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas:

Der må ikke komme stank fra privetet til beboelsesrum, kjøkken eller rum, hvor matvarer oppbevares. Privetet skal ha tette vegger og dør, som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu, som kan åpnes til fri luft og være forsynt med luftpipe. Setet skal være forsynt med tilhengslet lokk. Anvendes flyttbare beholdere skal de stå i kasse på tett underlag. De skal jevnlig påføres et strømiddel i så tilstrekkelig mengde, at ekskrementene dekkes. Beholderne skal tømmes før de blir $\frac{3}{4}$ fulle eller oftere, hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved hver tømning skal beholderne ordentlig rengjøres.

Priveter skal alltid holdes tilbørlig rene.

Anbringes pissoirer inne i beboelseshus skal de innrettes som foran omhandlet for klosettrum i beboelseshus. Anbringes urinsteder annetsteds, skal helserådets nærmere bestemmelser derom etterfølges. Pissoirer skal gis avløp til kloakk eller annet av helserådet godkjent sted. De skal holdes godt rene.

Med hensyn til stank eller tilsig fra pissoirene skal disse være undergitt de samme bestemmelser som priveter.

§ 8. Sjøppel, feierskarn eller annet avfall så vel fra beboelseshus som fra bedrifter skal enten brennes, samles i tette med lokk forsynte kasser, legges i kompost eller bortbringes til sted, som dertil måtte være anvist av helserådet. Anvendes kasser skal de tømmes og rengjøres, før de blir ganske fulle og så ofte, at stank undgås, og dessuten når helserådet av sanitære grunner finner det nødvendig.

Komposter, slaktavfall eller andre oplag av avfall eller gjødningsstoffer må ikke legges nærmere alfarvei, beboelseshus eller matbod enn 10 meter, de skal alltid holdes vel tildekket med jord, således at stank undgås, og de skal anlegges således, at derfra ikke skjer tilsig til brønn, bekk eller annet sted, hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrift, som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

Sjøppelvann og skyllevann og lignende må ikke slås like utenfor husdøren eller i dennes eller våningshus og matbods nærhet, men i godt tildekkede synkebrønner eller synkegrøfter, som ikke må ligge nærmere våningshus, matbod eller alfarvei enn 10 m og således at derfra ikke skjer tilsig til ovennevnte steder eller til sted, hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr o. s. v. eller til nabos eiendom uten dennes tillatelse. Synkebrønner og synkegrøfter skal rengjøres og spyles så ofte det viser sig nødvendig. Kloakkvann skal ledes til stor synkebrønn, synkegrøft, til stenur eller beleilig bakkeskråning under hensyntagen som ovenfor nevnt.

Enhver vask, hvori tømmes skyllevann, skal være forsynt med fast rist og vannlås.

Ådsler skal enten brennes eller nedgraves på et avsides sted, minst 1 m under jordoverflaten.

Fra uthus eller bedrifter må der ikke skje tilsig av gjødsel eller andre illeluktende eller forråtnende stoffer til vann, som benyttes som foran nevnt, heller ikke til offentlig eller felles privat vei, og ikke til nabos eiendom uten hans tillatelse.

§ 9. Transport av gjødsel og avfall på offentlig vei skal foregå på sådan måte, at intet av betydning spilles. I tettere bebyggede strøk og på marker, som har heldning til brønn, bekk eller annet sted, hvorfra der tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler skal gjødningsstoffene enten hurtigst mulig nedmuldes eller tildekkes med jord. Privetgjødning må ikke oplegges eller spredes nærmere brønn, bekk eller annet sted, hvorfra vann tas til bruk som foran nevnt enn 10 m, og annen naturlig gjødsel ikke nærmere enn 5 m.

10 juli.

O m d r i k k e v a n n .

§ 10. Brønn, bekk eller annet vann, hvorfra der tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift, som omsetter eller tilbereder næringsmidler eller nydelsesmidler, må ikke forurenses på noen som helst måte. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra sted, som ligger privet, urinsted eller gjødseleplag nærmere enn 10 m, eller som har tilsig derfra.

Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann, de skal tømmes og renses minst 1 gang hvert år eller oftere, hvis helserådet av sanitære grunner krever det. Renvannsbrønner, som ikke er større enn 2 m på hver kant, skal være stensatt eller på annen måte klædd på sidene, overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

Sisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten i omkretsen, de skal være overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

Eier av leiegård, arbeiderbolig, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig og rent drikkevann.

Helserådet kan til enhver tid forby drikkevann benyttet hvis det finner vannet uhygienisk til bruk.

K l o a k k e r .

§ 11. Hvor kloakk inntil en avstand av 32 m kan tilknyttes offentlig kloakk eller grøft, er eier av våningshus når helserådet forlanger det, på egen bekostning forpliktet til å anlegge en sådan. Kloakken må være forsvarlig utført, ha innretning til å oppta overvann og spillvann, ventileres og være frostfri og må med letthet kunne holdes i orden og renses, så stank og annen ulempe til enhver tid undgås. Forårsaker utmunding av kloakk i åpne grøfter, rennestener eller annet sted på innmark, stank eller ulemper, kan helserådet pålegge rette vedkommende å endre forholdet og i tilfelle forby bruk av kloakken inntil manglene er avhjulpet.

Kloakkavstikkere skal være av jernrør, glasserte lerrør eller annet av helserådet godkjent materiale. De skal være tette i sammenføiningene og holdes i forsvarlig stand. Rensning av kloakker og kummer må skje til tider og på den måte at minst mulig ulempe derved oppstår. Rensning må skje så ofte, at avløpet ikke stanser op eller stank oppstår til ulempe for omkringboende. Det optatte bunnfall må straks føres bort. Skadelige eller illeluktende væsker fra fabrikker eller andre anlegg og bedrifter må kun ledes gjennom lukkede avløpsrenner eller på annen av helserådet godkjent måte. De må ikke ledes til offentlig eller privat kloakk direkte eller gjennom samleikum

uten helserådets samtykke. Ved nybygning er eieren forpliktet til å sørge for, at tomten ordentlig dreneres, og at der anlegges lukket avløp i kloakkledning selv om avstanden til offentlig kloakk eller grøft er over 32 meter når det er nødvendig av sanitære grunner, og anlegget ikke medfører uforholdsmessige utgifter. 10 juli.

Hvor der er anlagt kloakk skal hver beboelsesleilighet ha minst 1 vask, forsynt med vannlås eller annen av helserådet godkjent innretning som hindrer kloakkgass fra å trenge ut. De offentlige kloakker skal renses og spyles i den utstrekning som helserådet finner det nødvendig.

Tilfredsstiller eldre kloakkanlegg ikke de opstilte fordringer kan helserådet påby dem omlagt i den utstrekning det er nødvendig for å forebygge sanitære misligheter.

Om sunnhetsfarlige bedrifter m. v.

§ 12. Ved anlegg av bedrifter, som helserådet antar kan volde sanitære ulemper, skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet, forinnen driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som allerede er i gang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at noen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sunnhetstilstand, enn der nødvendig flyter av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg som helserådet gir til forebyggelse av den sanitære fare.

Innredning av slakterier, pøsemakerier, bakerier, meierier og lignende steder for tilvirkning, opbevaring og behandling av matvarer skal være godkjent av helserådet, som også i et hvert tilfelle kan gripe inn, hvis mangler ved renholdet eller andre sanitære misligheter gjør det påkrevet.

Om sundhetsskadelige næringsmidler.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å. og 27 mars, 7 mai og 19 juni 1936).

§ 13. Til bruk for mennesker må der ikke fallbydes, selges eller på annen måte overdrages bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander, som kan være skadelige for sundheten derved, at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noe stoff, som av helserådet ansees skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervedet.

10 juli. Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt eller på annen måte overdraget nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller fallholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der blandt mennesker eller dyr forekommer tilfelle, eller finnes noen bacillebærer, av farlig smittsom sykdom, som kan utbredes med varene.

Helserådet kan beslutte, at varer, som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

Om fjøs og melkens behandling.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å. og 27 mars, 7 mai og 19 juni 1936).

§ 14. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrengjøring minst en gang om året: Vasking av gulv, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann og utlufing med gjennomtrekk i flere dager.

Binger for kalv og sau skal hyppig tømmes og kalkes. Føringsskrybber skal vaskes og spyles minst 2 ganger i uken.

Kuene skal holdes rene.

Melkekar og melk må behandles med den største renslighet.

I et hvert fjøs skal der være en vaskevannsstol med vaskefat, såpe og rent håndklæ.

Den som melker, skal være iført et rent armforklæ og skal før melkingen såpevaske sine hender, og er juret eller kuas bakparti tilsølet, må der før melkingen foretas en grundig avvasking av de tilsølte partier og etterpå en fullstendig avtørring med ren tørr klut. Alle melkekjørler og de arbeidsklær som brukes under melkingen må opbevares i rum utenfor fjøset. Under melkingen må ombæring av stråfôr, utmåking av gjødsel eller annen virksomhet som frembringer støv eller stank i fjøset ikke finne sted. Melken må snarest bringes ut av fjøset og siles over i rene spann.

Melk må ikke opbevares i beboelsesrum.

Kan dette ikke undgås, må de kar, hvori den opbevares være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk opbevares i soverum eller i rum, hvor syke opholder sig.

Ved sykdom blandt besetning skal salg av melk fra vedkommende ku stanses og ved mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses. Forholdet meldes til nærmest boende helserådsmedlem, som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører. 10 juli.

Forskrifter for butikker.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å. og 27 mars, 7 mai og 19 juni 1936).

§ 15. Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet, utenfor inngangsdøren skal der være anbragt fotskraper. Gulv og disker skal daglig rengjøres. Tørr feining er forbudt, likeså spytning på gulvet. På iøinefallende steder skal finnes opslag om forbud mot spytning på gulvet. Butikker, hvor der selges melk, fløte eller andre matvarer, og rum hvor melk eller matvarer, som skal selges, blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som soverum eller kjøkken. Disse butikker og rum skal være forsynt med rent vaskevann, såpe og rene håndklær, og de personer, som håndterer varene, skal jevnlig vaske sine hender. De skal iaktta renslighet ved innpakningen, og må f. eks. ikke blåse posene op eller vete fingrene i munnen.

Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenhet så vel i butikkene som i tilberednings- og lagerrummene. Når det lar sig gjøre, skal varene anbringes i vel renholdte tildekkede kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng eller lignende. Vekt- og måleredskaper, som benyttes ved handel med melk eller andre matvarer skal være rene, når de brukes. I melkutsalgsalg må der ikke drives handel med andre varer som kan forurense melken eller gi den usmak. Det er selgeren forbudt å innpakke matvarer i aviser eller urent papir. Ved omførsel av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og all annen forurensning.

Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem, som de kjøper. Opslag herom skal finnes på lett iøinefallende sted i vedkommende butikker.

I hver butikk skal der være opslått særavtrykk av ovenstående bestemmelser.

Om smittsomme sykdommer.

§ 16. Når en tuberkuløs, hvis sykdom er forbundet med smittefarlig avsondring, forandrer bopel, skal melding herom gis til helserådets ordfører av kretsens helserådsmedlem og av dem, fra hvem den syke flytter, samt av den syke selv.

10 juli.

Når en lærer har grunn til å anta, at et skolebarn lider av utøi, skabb eller annen smittsom hudsykdom, skal han sende barnet hjem med skriftlig opfordring til vedkommende i hjemmet om å sørge for, at barnet blir befriet for sitt utøi eller sin hudsykdom, førenn det på ny sendes i skolen. På samme måte skal skolebarn, som læreren antar å lide av annen smittsom sykdom, bli sendt hjem med skriftlig opfordring om at læge må bli rådspurt.

§ 17. Gang-, sengkler og andre gjenstander, som har vært benyttet av personer, som har lidt av smittsom sykdom eller henstått i rum, hvor disse personer har opholdt sig, må ikke anvendes eller overlates andre til bruk, forinnden de er rensset efter helserådets nærmere bestemmelser.

Rum, hvor personer med smittsom sykdom har opholdt sig, skal også renses efter helserådets anvisning.

Om bacilleutskillere av tyfus henvises til kongelig resolusjon av 20 oktober 1933, jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 30 november s. å.

Om bevertningssteder, herberger og forsamlingssteder, hvor der foregår servering. Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter, som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å. og 27 mars, 7 mai og 19 juni 1936).

§ 18. Brukt servise skal ordentlig rengjøres førenn det anbringes sammen med rene. Urent servise må ikke tilbys noen gjest. Sprukne emaljestykker må ikke benyttes. Kobberkar skal være fortrinnet og kopper eller glass med skår eller sprekker må ikke anvendes. Opvasken må utføres efter de forskrifter som er gitt ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934 for herberger, losjihus, pensjonater, hoteller, bevertningssteder og forsamlingslokaler hvor der foregår servering, jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 27 mars s. å. Skyller skal daglig fjernes fra lokalet.

Bakerier.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å. og 27 mars, 7 mai og 19 juni 1936).

§ 19.

1. Bakerier eller rum som står i åpen forbindelse hermed må ikke benyttes som sovested. Gulv, vegger og tak

skal være i slik stand at de lett kan vaskes. Hver dag etter 10 juli. endt arbeide skal gulvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Under rengjøring må bakverk omhyggelig tildekkes eller fjernes.

2. Bakeribedriften utedkommende gjenstander som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommene eller hindre disses rengjøring må ikke finnes i bakeriet eller de rum som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjeer og matspann eller lignende opbevares i arbeidsrommene, like så litt gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover gulvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.
3. Trau, bord, hyller, plater, fjeler o. s. v. må daglig gjøres rene. De må ikke brukes til å sitte på.
4. Smør, melk o. s. v. må opbevares i rene tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må bare tillages for dagens behov. Strykevisker må være rene for hvert stoff, og må hver dag rengjøres i kokende vann.
5. Melsekker skal avbørstes omhyggelig før de bringes inn i bakeriet og innholdet tømmes i baketrauet.
6. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså å henlegge tobakk, pipe og fyrstikker. Spytning er forbudt.
7. Under sitt arbeide må bakeren være iført egen, ren, hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet og som vaskes minst to ganger ukentlig.
8. I bakeriet skal det være vaskevannsstell, såpe og rene håndklær.
9. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og etter deig- og brødlagningen. Likeledes vaskes hendene etter bruk av klosettet.

Det er forbudt å beskjeftige personer i bakeriet som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.

10. Ombæring og utbringelse av brød og annet bakverk skal skje i rene kurver og kasser som er lukket eller forsynt med overbygning eller tett fastbundet ren presenning.
11. Bakerier må ikke benyttes til klæsvask.
12. I et hvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være opslått.

10 juli. Slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å. og 27 mars, 7 mai og 19 juni 1936).

20.

1. Helserådet kan påby at handel med kjøtt og flesk skal foregå fra eget rum, likeså kan det forby anlegg og drift av slakteri på steder hvor sanitære hensyn er til hinder.
2. I slakterier og pølsemakerier skal gulvet være tett, jevnt, av cement eller annet av helserådet godkjent materiale med avløp til kloakk forsynt med vannlås og rist. Rumene skal være rummelige og lyse forsynt med tette vegger med glatte flater. Lokalene skal holdes omhyggelig rene. Det samme gjelder alt inventar og de redskaper som brukes. Vegger og tak må vaskes minst hvert fjerdingår, vinduer og dører hver uke, gulv, disker og vekter hver dag. Alle maskiner og redskaper som benyttes skal rengjøres hver gang de har vært brukt. Ethvert slakteri og pølsemakeri skal så vidt mulig være forsynt med vannledning og spyleslange.
3. Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall.
4. De i slakteri, pølsemakeri og kjøttutsalg beskjeftigede personer, skal være iført rent hvitt forklæ med brystsmekk og forermmer, eller annet helt og rent godkjent antrekk, som skal skiftes rent minst 2 ganger ukentlig. Vaskevann, såpe og håndklær må finnes i disse lokaler og de der beskjeftigede personer må vaske armer og hender før de begynner arbeidet. All kjøttmat må beskyttes mot fluer. Publikum forbys å berøre kjøtt som er utlagt til salgs. Bruk av tobakk er forbudt.
5. Ved slaktning må den størst mulig renslighet iakttas. Dyrenes innvoller må uttas og fjernes snarest mulig efter avlivningen. Avfall av enhver art skal så hurtig som mulig fjernes, og like så litt som maver, tarmer, blod, lemmer eller huder forbli natten over i slakteboden. I denne skal under kjøttets stivning være god gjennomtrekk.
6. Rengjøring av maver og tarmer tillates ikke i rum hvor kjøtt opbevares.
7. Til konservering av kjøtt, flesk og derav tilberedte varer må kun brukes koksalt, sukker, salpeter, eddik, eddiksyre og alkohol eller et annet av helserådet godkjent kon-

serveringsmiddel, hvorhos de kan røkes med trerøkning og 10 juli. behandles på overflaten med tre-eddik (røksyre).

8. Pølseskinn tillates farvet på overflaten med farvestoffer som ikke er giftige, og som ikke farver pølsens innhold. Undtatt herfra er farvestoffer mot hvis anvendelse der blir nedlagt forbud av helserådet.
9. Kjøttbutikker skal være lyse, luftige og rene. De bør helst være beliggende fra solsiden. Vender vinduene mot solen, må de i sommertiden være forsynt med markiser. Gulvet skal være belagt med fliser eller annet dermed jevngodt materiale, og vegger og tak av materialer som er lett å holde rene. Disken skal ha plate av marmor, glass, sten eller annet av helserådet godkjent materiale. Kjøttkrokene skal være galvanisert eller av annet materiale som ikke ruster. Vegger og tak skal i sin helhet rengjøres minst hvert fjerdingår, vinduer og dører minst én gang ukentlig. Gulv, disker og vektor skal vaskes minst én gang daglig. Tørrfeining er forbudt. Hvor kjøtt kommer i berøring med vegger og stolper må disse vaskes hver dag.
10. Angående kjøtt salg under åpen himmel eller lignende har helserådet til enhver tid adgang til å treffe de fornødne bestemmelser.
11. Transport av kjøtt skal foregå i rene, helst lukkede vogner eller i rene kasser, trau eller kurver og være innhyllet i rent dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten. Ovenstående regler skal være opslått på et ioinnefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutvalg.

Om offentlige boksamlinger.

§ 21. Ved utlån av bøker fra offentlige boksamlinger skal følgende iakttas:

Bøker må ikke utlånes til personer lidende av akutt smittsom sykdom eller personer som tilhører husstand innen hvilken der er sådan sykdom. Hvis en person som har til låns bøker fra offentlig boksamling blir angrepet av smittsom sykdom eller sådan bryter ut innen den husstand til hvilken han hører, skal bøkene, før de utlånes til andre, desinfiseres.

Alle bøker i offentlig boksamling skal én gang årlig ettersees av den som forestår boksamlingen sammen med nærmestboende medlem av helserådet. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kassere.

Om tjenerhold.

§ 22. Tjenere skal skaffes tilstrekkelig ventilerte, tette og varme soverum, særskilt for mannlige og kvinnelige tjenere.

10 juli. Om overholdelse av helseforskriftene m.v.

§ 23. Undlater noen innen den av helserådet satte frist å treffe de foranstaltninger, som ifølge disse forskrifter eller ifølge helserådets lovmedholdig fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet la foranstaltninger utføre på hans bekostning.

§ 24. Hvor forholdene gjør det påkrevet kan helserådet innrømme avvikelser fra sundhetsforskriftenes bestemmelser.

§ 25. Helserådets ordfører kan alltid treffe avgjørelse på helserådets vegne, hvor en hurtig beslutning kreves. Saken forelegges snarest mulig for helserådet.

§ 26. Disse forskrifter trer i kraft én — 1 — måned etterat de er stadfestet.

10 juli. **Kongelig resolusjon.**

Den av Bergen bystyre med hjemmel i lov av 9 mai 1874 § 1 under 20 april d. å. fattede beslutning om ophevelse av den tvungne vedmåling av brenneved i Bergen approberes.

10 juli. **Kongelig resolusjon.**

1. Med hjemmel i midlertidig lov av 6 juli 1933 om utførsel av fisk og fiskevarer samt krebsdyr bestemmes at utførsel her fra riket av saltfisk, herfra dog undtatt «russebehandlet» fisk skal være forbudt fra og med 1 august 1936 og inntil videre.
2. Fiskeridirektøren eller den eller dem som han måtte gi fullmakt dertil, bemyndiges til å meddele dispensasjoner fra det foran nevnte utførselsforbud.

10 juli. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til lov nr. 4 av 16 juni 1933 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter, bestemmes:

1. Saltet sild som her i landet selges til menneskeføde, skal være tilvirket og behandlet efter forskrifter fastsatt av Handelsdepartementet.
2. Handelsdepartementet utferdiger forskrifter for kontroll med at disse bestemmelser blir overholdt, herunder også bestemmelser om merkning av den emballasje som blir benyttet.
3. Overtredelse av denne resolusjon og de i medhold av resolusjonen utferdigede bestemmelser straffes med bøter.
4. Denne resolusjon trer i kraft 1 september 1936.

Kongelig resolusjon.

10 juli.

Den konsesjonsgrense som er omhandlet i § 3, 2net ledd, i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, blir for Aurskog herred, Akershus fylke, nedsatt til 100 dekar. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

10 juli.

I medhald av lovi um laks- og sjøaurefiskeriane m. v. av 27 februar 1930 § 29, jfr. § 39, fastsetjas:

1. I Sandebukti, Sand herad, Rogaland fylke, austanfor ei rett line millom Oddernesets og Einernesets vestligste punkter skal det vera forbode å nytta

- a) kastenot med minder maskevidd enn 58 mm millom knutane so vel som setjegarn eller liknande reidskap,
- b) kastenot med ei maskevidd av 58 mm eller større og likeeins kilenot, lakseverp eller liknande innreidingar.

For reidskap i punkt b som det er teke umsyn til ved skyldlegging av eigedom etter lov av 6 juni 1863 gjeld forbodet likevel ikkje frå tysdag kl. 18 til fredag kl. 18 i den tidi det er lovleg å fiska laks og sjøaure.

2. Brot på desse fyresegner vert straffa.
3. Denne resolusjonen tek til å gjelda straks og vert gjeldande til vidare, likevel ikkje lenger enn ut året 1938.

Kongelig resolusjon.

10 juli.

Det ved kongelig resolusjon av 25 oktober 1935 besluttete forbud mot utførsel av krigsmateriell m. v. til Italia opheves fra 15 juli d.å.

Rettelser.

- Side 703. I Ot. prp. nr. 35 for 1936 om endringer i Lofot-loven er der ifølge skrivelse fra Handelsdepartementet av 6 juli 1936 innløpet to feil som går igjen i lov nr. 3 av 19 juni 1936 om forandring i Lofot-loven, idet der i lovens første punktum står «siste ledd i § 22» istedenfor «fjerde ledd i § 22» og i lovens siste punktum «§ 22, siste ledd» istedenfor «§ 22, fjerde ledd.»
- » 789. I post 9 annen linje skal der istedenfor «hengles» stå «hengsler».

Utgiver: Byråchef C. Lampe